

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
เขตกรุงเทพมหานคร

THE ADMINISTRATORS, TEACHERS AND STUDENTS' OPINIONS
ON THE CHARACTERISTICS OF GUIDANCE PERSONNEL
IN BANGKOK CAMPUSES OF RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY

วิทยานิพนธ์
ห้ามนำออกนอกห้องสมุด

นายสมชาย รัตนปริญา

MR. SOMCHAI RATANAPARINYA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2538

ISBN 974-621-326-1

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 23719
วัน, เดือน, ปี..... 16 ส.ค. 2538
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หากท่านมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติมต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE ADMINISTRATORS, TEACHERS AND STUDENTS' OPINIONS
ON THE CHARACTERISTICS OF GUIDANCE PERSONNEL
IN BANGKOK CAMPUSES OF RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1995

ISBN 974-621-326-1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะ
บุคลากรแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
เขตกรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นายสมชาย รัตน์ปริญญา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

อาจารย์ปัญญา ยาวีราช

ระดับการศึกษา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

ภาควิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณ
ทหาร ลาดกระบัง

พ.ศ.

2538

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อบุคลากรแนะแนวในแต่ละด้าน

วิธีการดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเรื่องนี้ได้แก่ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่รับผิดชอบสอนและเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร รวม 11 แห่ง โดยมีกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 824 คน ซึ่งสามารถจำแนกตามกลุ่มได้ดังนี้ ผู้บริหาร จำนวน 159 คน ครู-อาจารย์ จำนวน 290 คนและนักศึกษา จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ แบบมาตราส่วนประเมินค่า และแบบจัดลำดับความสำคัญการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าเอฟ

สรุปผลการวิจัย

1. เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ ประสิทธิภาพทางการสอนการแนะแนวการดำเนินชีวิต ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ คุณธรรมและความประพฤติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวในระดับความคิดเห็นมากทุกด้าน

2. เกี่ยวกับระดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา รวม 7 ด้าน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้จัดลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยตามลำดับ 5 ด้านจากจำนวน 7 ด้าน ดังนี้ บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ คุณธรรมและความประพฤติ ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ และประสิทธิภาพทางการสอนการแนะแนว และการดำเนินชีวิต

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในแต่ละด้าน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 4 ด้าน กล่าวคือ มนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนที่เหลืออีก 3 ด้านนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ มีดังนี้ ประสิทธิภาพการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิต ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ คุณธรรมและความประพฤติ

สรุปผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร มีดังนี้คือผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวอยู่ในระดับความคิดเห็นมากทุกด้าน และในด้านเหล่านั้นกลุ่มตัวอย่างได้จัดระดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ บุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ คุณธรรมและความประพฤติ ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ และประสิทธิภาพทางการสอนการแนะแนว และการดำเนินชีวิต สำหรับการเปรียบเทียบคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในแต่ละด้านพบว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน 4 ด้าน และสอดคล้องกับสมมติฐานเพียง 3 ด้าน

ดังนั้นบุคลากรแนะแนวที่จะดำเนินงานร่วมกับบุคคลฝ่ายอื่น ๆ ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ให้เกิดประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์แห่งวิชาชีพแล้วจะต้องมีคุณลักษณะในด้านคุณธรรมและความประพฤติ ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ และประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิตตามลำดับ ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ซึ่งก็มีความสำคัญระดับรองลงมา ได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title .The Administrators, Teachers and Students' Opinions on the Characteristics of Guidance Personnel in Bangkok Campuses Rajamangala Institute of Technology

Student Mr.Somchai Ratanaparinya

Thesis Advisor Assoc. Prof. Dr. Preeyapom Wonganutrohd

Thesis Co-Advisor Mr. Punya Yavirach

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational Administration

Department Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Year 1995

Abstract

Objectives of the research

1. To study the administrators, teachers and student's opinions on the characteristics of guidance personnel in Bangkok Campuses of Rajamangala Institute of Technology.
2. To categorize the significance of the characteristics of guidance personnel according to the opinions of the administrators, teachers and students of Rajamangala Institute of Technology in Bangkok.
3. To compare the opinions of the administrators, teachers and students of Rajamangala Institute of Technology in Bangkok with the guidance personnel on every aspect.

Procedure

The samplers of this research are the educational administrators, teachers and students of the higher vocational education level in Rajamangala Institute of Technology in Bangkok with a total of 11 campuses. The 824 samplers are as follows : 159 administrators, 290 teachers and 375 students. Checked list and rating scale questionnaires are used. As for the statistical analysis, the percentage, standard deviation and F-test are included.

Result

1. About the administrators, teachers and students' opinions on the characteristics of guidance personnel concerning human relationship, personality, leadership, experiences in teaching and how to earn their lives successfully, ability to transfer the knowledge, knowledge and skills in guiding careers, and morality and conduct ; the research conclusion shows that the administrators, teachers and students have very much agreement on the characteristics of the guidance personnel.

2. About the level of significance of the guidance personnel' characteristics according to the administrators, teachers and students' opinions in seven aspects, the research conclusion shows that the samplers have categorized the level of significance from the most to the least respectively, from five out of seven aspects namely personality, human relationship, morality and conduct, knowledge and skills in guidance careers together with experiences in teaching and how to earn their lives successfully.

3. Comparing the opinions of the administrators, teachers and students of Rajamangala Institute of Technology in Bangkok with the guidance personnel on every aspect; the research conclusion shows that the samplers have stated their views towards the guidance personnel' characteristics differently as possibly

categorized statistically at the rate of .05. They are human relationship, personality, leadership and ability to transfer the knowledge. These are not agreeable to the hypothesis. The other three aspects are not much different from one another according to the statistic value. On the other hand, teaching experiences and how to earn their lives successfully, knowledge and skills in guiding careers, morality and conduct are harmonized with the hypothesis.

So it is concluded that the administrators, teachers and students tend to accept almost every aspect. In this manner, the samplers have rated the significance from the most to the least importance. These are personality, human relationship, morality and conduct, knowledge and skills in career guidance, and experiences in teaching, guidance, and how to earn their lives respectively. In fact it goes well with only three aspects.

Therefore, successful guidance personnel must have good morality and well conduct, knowledge and skills in guiding careers, experiences in teaching and how to earn their lives successfully. As for the other characteristics as human relationship, personality, leadership and ability to transfer knowledge; they are less importance respectively.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีก็เพราะได้รับความเมตตาจากรองศาสตราจารย์ ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิณฑานนท์ ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำแก่ผู้วิจัย ตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ เจริญชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญญลสิทธิ์ วรจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเชิญ ไทรแจ่มจันทร์ อาจารย์โอวาท พูลศิริ อาจารย์อัฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย อาจารย์ไพรัตน์ พักน้อย อาจารย์อรนพ นวกิจบำรุง อาจารย์สมศักดิ์ คำปลิว อาจารย์พจนีย์ เพชรโรจน์ และอาจารย์วัชรวิ จิวลักษณะ ที่กรุณาแนะแนวทางและคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอย่างสม่ำเสมอ

ขอขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้อำนวยการวิทยาเขตทุกแห่งสังกัดสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิ ทุกท่านดังที่กล่าวมาแล้ว ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ และอาจารย์จงกล สุภารัตน์ ที่ได้กรุณาประมวลผลทางคอมพิวเตอร์ให้เป็นอย่างดี

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้มอบทุนอุดหนุนการวิจัยจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี

นายสมชาย รัตนปริญญา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VII
สารบัญ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	X
สารบัญแผนภูมิ.....	XVI
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
แนวความคิดที่นำมาใช้ในการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย.....	6
นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	7
เชิงอรรถ.....	8
2. ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมาย หลักการ และจุดมุ่งหมายของการแนะแนว.....	10
ขอบข่ายและโครงสร้างของงานแนะแนวในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว.....	15
มนุษย์สัมพันธ์.....	16
บุคลิกภาพ.....	19
ความเป็นผู้นำ.....	20
ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต.....	21
ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้.....	22
ความรู้และทักษะในการแนะแนว.....	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
คุณธรรม และความประพฤติ.....	25
ระบบการบริหารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	27
การจัดการศึกษา.....	27
ภาระหน้าที่ที่เน้นแนวตามพระราชบัญญัติ.....	29
เชิงอรรถ.....	30
3. วิธีการดำเนินการวิจัย.....	36
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	39
การรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
เชิงอรรถ.....	44
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
5. สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	95
สรุปผลการวิจัย.....	95
อภิปรายผลการวิจัย.....	102
ข้อเสนอแนะ.....	113
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	113
เชิงอรรถ.....	115
บรรณานุกรม.....	117
ภาคผนวก.....	122
ประวัติผู้เขียน.....	136

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533.....	37
2. แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา วิทยาเขตต่าง ๆ	38
3. แสดงรายละเอียดข้อคำถามในด้านต่าง ๆ	40
4. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา 11 วิทยาเขต.....	42
5. จำนวนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานศึกษา.....	46
6. จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางเพศ.....	47
7. จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	47
8. จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา.....	48
9. จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่.....	48
10. จำนวนครู-อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางเพศ.....	49
11. จำนวนครู-อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	49
12. จำนวนครู-อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา.....	50
13. จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางเพศ.....	50
14. จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	51
15. จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา.....	51
16. จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการใช้บริการแนะแนว.....	52
17. ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรแนะแนว.....	52
18. ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านบุคลิกภาพของบุคลากรแนะแนว.....	53
19. ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความเป็นผู้นำของ บุคลากรแนะแนว.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
20.	ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิตของบุคลากรแนะแนว.....	55
21.	ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความสามารถในการ ถ่ายทอดความรู้ของบุคลากรแนะแนว.....	57
22.	ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความรู้ และทักษะในการ แนะแนวอาชีพของบุคลากรแนะแนว.....	58
23.	ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านคุณธรรม และความ ประพฤติของบุคลากรแนะแนว.....	59
24.	ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะรวมทุกด้านของบุคลากรแนะแนว.....	60
25.	ความถี่ในการจัดลำดับความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร.....	61
26.	ระดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร.....	61
27.	ความถี่ในการจัดลำดับความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์.....	62
28.	ระดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์.....	63
29.	ความถี่ในการจัดลำดับความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของนักศึกษา.....	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
30. ระดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของนักศึกษา.....	64
31. ความถี่ในการจัดลำดับความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด.....	65
32. ระดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด.....	65
33. เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านมนุษยสัมพันธ์ ของบุคลากรแนะแนว.....	66
34. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และ นักศึกษาต่อบุคลากรแนะแนวที่เป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องของเวลา การนัดหมายและความรับผิดชอบ.....	68
35. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่ให้เกียรติซึ่งกันและกัน.....	68
36. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษา และผู้ร่วมงาน.....	69
37. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการผูกมิตร.....	69
38. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและ การดำเนินชีวิต.....	70
39. เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านบุคลิกภาพ ของบุคลากรแนะแนว.....	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
40. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความกระตือรือร้น.....	72
41. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความอ่อนไหวทางอารมณ์.....	72
42. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีอารมณ์ขัน สนุกสนานร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส.....	73
43. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่วางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย.....	73
44. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีอารมณ์สุขุมรอบคอบ.....	74
45. เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความเป็นผู้นำของบุคลากรแนะแนว.....	74
46. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่ไม่ให้ความมั่นใจในเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไป.....	76
47. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่แสดงความคิดเห็นมักดูเลื่องลือส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์.....	76
48. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น.....	77
49. เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนว การดำเนินชีวิต ของบุคลากรแนะแนว.....	77
50. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามาแล้ว.....	79
51. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครอง หรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว.....	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
52.	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่แต่งงานแล้ว และครอบครัวมีความสุขดี.....	80
53.	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม.....	80
54.	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ของบุคลากรแนะแนว.....	81
55.	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม.....	83
56.	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียน และสร้างความสนใจของผู้เรียน.....	83
57.	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการจัดเนื้อหาและกิจกรรม การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา.....	84
58.	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ.....	84
59.	เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความรู้และทักษะในการแนะแนว อาชีพของบุคลากรแนะแนว.....	85
60.	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงขอบข่าย ของงานแผนกแนะแนวในที่ประชุม.....	87
61.	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาควรทราบโดยวิธีการต่าง ๆ.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
62. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ การจัดบริการแนะแนวในวิทยาเขต.....	88
63. เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านคุณธรรม และความประพฤติ ของบุคลากรแนะแนว.....	89
64. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความยุติธรรม.....	90
65. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่ถือว่าการรักษาความลับ เป็นเรื่องสำคัญ.....	90
66. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่ไม่มุ่งเน้นหลักการ และอุดมคติจนเกินเหตุ.....	91
67. เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวทั้ง 7 ด้าน.....	91
68. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านมนุษยสัมพันธ์.....	93
69. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะแนะแนวในด้านบุคลิกภาพ.....	93
70. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านความเป็นผู้นำ.....	94
71. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านความสามารถ ในการถ่ายทอดความรู้.....	94

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

1. การบริหารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....:28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ได้กล่าวถึงระบบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ความว่า "การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของ ท้องถิ่น และสังคม"¹

จากแผนการศึกษาแห่งชาติจะเห็นได้ว่าการอาชีวศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการพัฒนาประเทศ และอาจกล่าวได้ว่าประเทศใดหากประชากรได้รับการศึกษาอย่างถูกต้องเหมาะสม และทั่วถึงแล้ว ประเทศนั้นย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ก่อนข้างสูง โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม² ทั้งนี้เพราะการพัฒนาใด ๆ ย่อมต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพเป็นพื้นฐานเบื้องต้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนากำลังคนก็คือกระบวนการทางการศึกษา³ โดยเฉพาะการจัดการด้านอาชีวศึกษาซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิต และพัฒนากำลังคนสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในระดับกลาง และระดับสูงให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ⁴ ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของตนเอง นั้นย่อมหมายถึง ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตอย่างแท้จริงแต่การดำเนินการจัดการศึกษาลักษณะเช่นนี้ จะให้บรรลุเป้าหมายได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยการแนะแนวทั้งในรูปกระบวนการและบริการ⁵ การแนะแนว จึงมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาดังนี้

1. ปรัชญา หลักการ และจุดมุ่งหมายของการแนะแนว คำนี้ถึง

ความแตกต่างของบุคคลเป็นสำคัญ⁶ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสตัดสินใจเลือกเรียน ได้ตามความคิด ความสนใจ และความต้องการของตน หลักสูตรมุ่งพัฒนาทุกด้าน การจัดการศึกษายึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คำนี้ถึงผู้เรียนทุกคน และมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง รู้จักตนเอง ปรับตัวอย่างเหมาะสม เข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อม นอกจากนั้นยังมุ่งให้รู้จักการแก้ปัญหา ป้องกันปัญหา และปรับตัวได้อย่างเหมาะสมมีชีวิตที่เป็นสุข⁷

2. ทศคติของประชาชนโดยทั่วไปที่มีต้องการอาชีวศึกษาเป็นไปในทางที่ไม่ดี จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนส่วนใหญ่ที่สำเร็จระดับมัธยมศึกษาแล้วมุ่งที่จะเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษาตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในขณะที่อัตราส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กับจำนวนนักเรียนที่ทางสถาบันอุดมศึกษาจะรับเข้าศึกษาต่อได้นั้นแตกต่างกันอย่างมากมาย หรือแม้แต่จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษากับความต้องการของตลาดแรงงานก็มีสภาพเช่นเดียวกัน จึงทำให้หลายคนประสบความความล้มเหลวเป็นผลให้ประเทศชาติเสียโอกาสสำหรับกำลังคนที่มีศักยภาพสูงที่ควรกระจายเข้าสู่การอาชีวศึกษาไปเป็นจำนวนมาก⁸ ดังนั้นหากบริการแนะแนวได้มีส่วนช่วยให้นักเรียน และผู้ปกครอง เกิดทัศนคติที่ดี ถูกต้อง และเหมาะสมแล้ว จะแก้ปัญหาทางสังคมดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

3. สถานศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ปัจจุบันได้ใช้หลักสูตรที่พัฒนาปรับปรุงใหม่ โดยหลักสูตรดังกล่าวมีลักษณะรายวิชาให้เลือกเรียนได้มากขึ้น ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวบริการแนะแนวสามารถให้คำปรึกษาในด้านการเลือกโปรแกรมการศึกษาให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคลซึ่งจะเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไปด้วย

4. จำนวนนักศึกษาทางด้านอาชีวศึกษามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น อัตราส่วนระหว่างครู-อาจารย์ กับนักศึกษาไม่สมดุลกัน⁹ เป็นเหตุให้ครู-อาจารย์ ไม่มีเวลาดูแลอย่างทั่วถึงทุกด้านส่วนใหญ่มักเน้นเฉพาะด้านวิชาการ ในขณะที่การแนะแนวเป็นงานที่มีความสำคัญพอ ๆ กับการเรียนการสอน¹⁰ ดังนั้นการส่งเสริมพัฒนาการ การป้องกันปัญหา และการช่วยเหลือนักศึกษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ จึงถูกละเลย บริการแนะแนว ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของสถานศึกษาจะสามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาการศึกษา ดังกล่าวได้¹¹

5. ปัจจุบันในวงการอาชีวศึกษามีอาชีพใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นนักศึกษาควรจะได้มีโอกาสได้รับข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับอาชีพเหล่านั้น เพื่อการวางแผนในการประกอบอาชีพให้เหมาะสมตามความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งบริการแนะแนวของสถานศึกษา¹² จะสามารถสนองความต้องการในการประกอบอาชีพของเยาวชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนได้ และช่วยพัฒนาบุคลิกภาพให้แก่บุคคลดังกล่าวได้อีกด้วย

6. ค่านิยมของคนในสังคมกำลังเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เพราะประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างประเทศมากขึ้น โดยระบบสารสนเทศเป็นเหตุให้นักศึกษาเกิดความสับสน ไม่แน่ใจในค่านิยมที่ตนยึดถือซึ่งเป็นเหตุก่อให้เกิดปัญหาทางด้านพฤติกรรมขึ้น บริการแนะแนวจะสามารถช่วยจัดปัญหาในเรื่องเหล่านี้ได้¹³

7. การแนะแนวช่วยให้ครู-อาจารย์ ทั่วใจนักศึกษาได้ดีขึ้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนั้นยังช่วยให้เกิดความเข้าใจกันดีระหว่าง

นักศึกษา ครู-อาจารย์ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะเกิดสัมพันธภาพอันดีระหว่างครู-อาจารย์กับศิษย์ ตลอดจนสถานศึกษากับชุมชนอีกด้วย¹⁴

8. อัตราส่วนระหว่างผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา กับสภาพการขยายตัวในเรื่องการรับคนเข้าสู่ระบบ ไม่สมดุลกัน ทำให้เกิดสภาพการแข่งขันกันสูงมาก เป็นเหตุให้สถานประกอบการมีโอกาสคัดเลือกบุคลากรเข้าสู่อาชีพได้มากขึ้น¹⁵ ปัจจุบันหากสำรวจดูจะพบว่านายจ้างต้องการผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีวินัย มีความรับผิดชอบ และอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้จำเป็นที่สถานศึกษาจะต้องหาวิธีการในการปลูกฝัง หรือสร้างคุณสมบัติดังกล่าวซึ่งขบวนการ การแนะแนวจะสามารถปลูกฝังค่านิยม ให้เกิดในตัวนักศึกษา ก่อนออกไปประกอบอาชีพได้

สำหรับงานด้านแนะแนวของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา ปัจจุบันมักจะมีปัญหาที่ไม่แตกต่างกันกล่าวคือ หน่วยงานดังกล่าวไม่ได้รับการบรรจุอัตรากำลังให้ตรงกับวุฒิเฉพาะสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งจากทางคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพ.) เพื่อบรรจุไปตามสถานศึกษาต่าง ๆ ซึ่งโดยสภาพความเป็นจริงจากการสำรวจสถานศึกษาทั้งหมด 11 แห่งพบว่า มีสถานศึกษาอยู่ถึง 7 แห่งที่มีบุคลากรแนะแนวซึ่งมีวุฒิไม่ตรงกับสายงาน ในจำนวนนี้มีบุคลากรแนะแนวเพียงคนเดียวรวม 6 แห่ง ส่วนที่เหลือมีบุคลากรแนะแนวแต่ละ 2 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนของนักศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่งแล้ว นับว่ายังขาดแคลนบุคลากรแนะแนวอีกเป็นจำนวนมาก เพราะโดยทั่วไปบุคลากรแนะแนว 1 คน ต่อจำนวนนักศึกษา 1,000 คน จึงจะเหมาะสม¹⁶ สำหรับกรณีนี้ บรรจง ชูสกุลชาติ มีความเห็นว่าควรสนับสนุนให้มีอาจารย์แนะแนวประจำสถานศึกษาให้เพียงพอและให้มี วิทยฐานะทางการแนะแนวที่เหมาะสมและมีสถานภาพที่ดีด้วย¹⁷ นอกจากนั้นจะพิจารณาเห็นได้ว่าการจัดทำแผนพัฒนา งานแนะแนวของกระทรวงศึกษาธิการ ไม่สอดคล้องและสัมพันธ์กับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 6 ที่ได้เน้นในเรื่องการแนะแนวอาชีพเป็นพิเศษ เนื่องจากได้เริ่มดำเนินการอย่างจริงจังในปี พ.ศ. 2533 ในด้านการจัดสรรงบประมาณปรากฏว่าหน่วยงานระดับกรมต่าง ๆ ยังไม่สามารถจัดสรรงบประมาณ สำหรับงานแนะแนวได้อย่างเพียงพอ ทำให้งานแนะแนวยังไม่สามารถบรรลุผลดีเท่าที่ควร ทางด้านสถานศึกษาการจัดแผนภูมิการบริหารงานของวิทยาเขตต่าง ๆ มักจะให้งานแนะแนวขึ้นกับฝ่ายกิจการนักศึกษา แทนที่จะให้ขึ้นอยู่กับฝ่ายวิชาการ ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า ทั้งนี้เพราะฝ่ายวิชาการเป็นหน่วยงานหลักของวิทยาเขตมีบุคลากรในสังกัดเป็นจำนวนมาก ดังนั้นภารกิจในด้านการแนะแนวสามารถให้บุคลากรเหล่านั้นดำเนินการควบคู่ไปพร้อม ๆ กับงานด้านวิชาการ ซึ่งจะได้ผลดีกว่าการแยกปฏิบัติ เพราะเป็นงานที่ละเอียดอ่อนและสลับซับซ้อน ต้องใช้เวลาเพื่อการยอมรับของแต่ละบุคคลค่อนข้างมาก ดังจะเห็นได้จากสถิติที่นักศึกษาเข้าพบและขอคำปรึกษาจากนักแนะแนว ในแต่ละปีมีเป็นจำนวนน้อยนั้นแสดงว่าผู้บริหารยังมองลักษณะการทำงานด้านแนะแนวไม่ชัดเจนพอ เพราะโดยหลักการแล้วงานแนะแนวจะบรรลุผลตามเป้าหมายได้นั้น ผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญในการให้ความสนับสนุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ปัญหาของสถานศึกษาใช้วิธีการแต่งตั้ง ครู-อาจารย์ ทัวไปมาทำหน้าที่ ซึ่งไม่ช่วยให้งาน
 เน้นแนวบรรลุผลเท่าที่ควรเพราะนอกจากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวแล้ว ครู-อาจารย์เหล่านั้นมักจะ
 เน้นทางด้านวิชาการมากกว่า ในขณะที่งานเน้นแนวก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย ซึ่งหากจะ
 ให้บังเกิดผลโดยสมบูรณ์แล้ว งานทั้งสองฝ่ายควรจะได้กระทำไปพร้อม ๆ กัน และควรประยุกต์ให้เข้า
 กับสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างกลมกลืน มีศิลปะ ดังนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยผู้ที่มีความศรัทธา
 ในวิชาชีพเป็นสำคัญ¹⁸ นอกจากนั้นบุคลากรเน้นแนวของสถานศึกษาทุกระดับส่วนใหญ่ยังขาดความรู้
 ทักษะ และประสบการณ์ ซึ่งจำเป็นสำหรับการให้บริการด้านเน้นแนวแก่เด็กและเยาวชนในปัจจุบัน โดย
 เฉพาะโลกของงานอาชีพ ความต้องการ และแนวโน้มของตลาดแรงงาน ตลอดจนเทคนิคในการให้คำ
 บริการด้านต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วทำให้ดูเหมือนหนึ่งว่าบุคลากรเน้นแนวนั้นมีโลกทัศน์
 ที่แคบไป¹⁹ และที่สำคัญที่สุดคือ งานเน้นแนวหากจะให้บรรลุผลตามความต้องการดังกล่าวจะต้องอาศัย
 ความร่วมมือจากบุคคลทุก ๆ ฝ่ายในสถานศึกษาตั้งแต่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักศึกษา ตลอดจนคน
 งานและมารอง ซึ่งจะต้องมีส่วนร่วมในการรับภาระหน้าที่ต่าง ๆ กันไปตามหน้าที่และลักษณะของงาน²⁰
 แต่บุคลากรของสถานศึกษาส่วนใหญ่มักจะประสบปัญหา ในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น ๆ
 ทั้งภายนอกและภายในจึงทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือด้วยดีเท่าที่ควรแม้แต่ผู้บริหารบางคนยังมีทัศนคติ
 ในเชิงลบว่าครูเน้นแนวเป็นตัวปัญหา ในขณะที่ครูเน้นแนวก็มักจะมีปัญหาขัดแย้งกับฝ่ายบริหาร และ
 ฝ่ายปกครอง ฯลฯ จึงทำให้เสื่อมศรัทธาและหมดกำลังใจที่จะปฏิบัติงานเน้นแนวอย่างมีประสิทธิภาพ²¹

จากปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่างานเน้นแนวมีขอบเขตที่กว้างขวาง จำเป็นต้องอาศัยบุคลากร
 หลายฝ่ายร่วมมือกัน ทั้งนี้บุคลากรเหล่านั้นจักต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเน้นแนวที่ดีเพราะ
 คุณลักษณะของบุคลากรเน้นแนวเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นผู้ที่นักศึกษาต้องติดต่ออย่างใกล้ชิด
 ในด้านการบริการให้การเน้นแนวในด้านต่าง ๆ ทั้งปัญหาส่วนตัว การศึกษา และการประกอบอาชีพ
 ซึ่งต้องอาศัยความไว้วางใจของบุคลากรเน้นแนวเองเป็นสำคัญ ประกอบกับทักษะ ประสบการณ์ และ
 ความรู้ความสามารถเฉพาะทาง จึงจะสามารถนำไปสู่ผลทางปฏิบัติให้เกิดขึ้นได้ และนำไปสู่ผลแห่ง
 ความสำเร็จในที่สุด ผู้วิจัยคาดว่าปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานเน้นแนวในสถานศึกษาน่าจะจัด
 ออกไปได้ หากบุคลากรเน้นแนวจะสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ร่วมกับฝ่ายต่าง ๆ ในสถานศึกษาได้ด้วย
 ดិតกล่าวคือปฏิบัติงานในหน้าที่บนพื้นฐานความเข้าใจในลักษณะของงานมีทัศนคติที่ดีต่องานตลอดจนมี
 บุคลิกภาพและสัมพันธภาพอันดีกับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในสถานศึกษา โดยมีการศึกษาถึงความคิดเห็น
 ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรเน้นแนว ผลงานวิจัยครั้งนี้จะเป็น
 ประโยชน์ต่อบุคลากรเน้นแนวโดยตรง เพราะเป็นเครื่องชี้ให้ทราบว่าบุคลากรเน้นแนวควรมีลักษณะใน
 ด้านใดบ้างที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพนอกจากนั้นยังใช้เป็นแนวทางใน

การพัฒนาบุคลากรแนะแนวให้สามารถจัดบริการด้านแนะแนวในสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ และยัง
 ประโยชน์ต่อการบริหารงานของสถานศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากร
 แนะแนว ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
 ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาเขตสังกัด
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในแต่ละด้าน

แนวความคิดที่นำมาใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวจากผลงานวิจัยของจำรัส ดวงสุวรรณ²²
 และเกณฑ์กำหนดของคุรุสภาว่าด้วยคุณลักษณะของนักแนะแนวซึ่งพอสรุปได้เป็น 7 ด้านดังนี้²³

1. มนุษยสัมพันธ์
2. บุคลิกภาพ
3. ความเป็นผู้นำ
4. ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิต
5. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้
6. ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ
7. คุณธรรม และความประพฤติ

ทั้งนี้เพื่อศึกษาดูว่า ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา
 ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในสังกัดวิทยาเขตสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร มีความรู้
 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวมากน้อยเพียงใด

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร รวม 11 แห่ง ศึกษาในขอบเขตของเนื้อหา และประชากรดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ศึกษาถึงคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านต่าง ๆ รวม 7 ด้าน ดังนี้

- 1.1 มนุษยสัมพันธ์
- 1.2 บุคลิกภาพ
- 1.3 ความเป็นผู้นำ
- 1.4 ประสิทธิภาพทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิต
- 1.5 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้
- 1.6 ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ
- 1.7 คุณธรรม และความประพฤติ

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร รวม 11 แห่ง คือ วิทยาเขตเทคนิครุงเทพ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ วิทยาเขตพัฒนการพระนคร วิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิ วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตพระนครใต้ และวิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ

สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวไม่แตกต่างกันทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ ประสิทธิภาพทางการสอนการแนะแนวการดำเนินชีวิต ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ คุณธรรมและความประพฤติ

นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

บุคลากรแนะแนว หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้ง หรือมอบหมายจากผู้บริหารให้รับผิดชอบ หรือทำหน้าที่เกี่ยวกับการทำโครงการและจัดบริการแนะแนวในด้านการศึกษาปัญหาส่วนตัว และการประกอบอาชีพ แก่นักศึกษาในวิทยาเขตทั้งรายบุคคล และกลุ่ม

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกวิชา ซึ่งทำหน้าที่บริหาร ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร รวม 11 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2533

ครู-อาจารย์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนประจำ ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร รวม 11 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2533

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร รวม 11 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2533

คุณลักษณะบุคลากรแนะแนว หมายถึง คุณลักษณะที่บุคลากรแนะแนวจะต้องมีประจำตัว เพราะเป็นเอกลักษณ์ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งในที่นี้พิจารณา รวม 7 ด้าน

มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ด้วยความเห็นใจ การให้เกียรติ และการประสานงานกับผู้อื่นอย่างราบรื่นในด้านต่าง ๆ ได้

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะท่าทาง หรือการแสดงออกต่อสาธารณชน เช่น สุขุมเยือกเย็น รอบคอบ ความเชื่อมั่น เปิดเผย จริงใจ เป็นต้น

ความเป็นผู้นำ หมายถึง ผู้มีความคิดเห็นริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มีผล มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง กล้าตัดสินใจ และมีความรับผิดชอบ

ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิต หมายถึง ผู้ที่มีความชำนาญทางด้านการสอน ได้รับความสำเร็จทางด้านการศึกษาแก่นักศึกษาทางด้านการเรียนการสอนและการเลือกประกอบอาชีพ

ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ หมายถึง การรู้หลักและกลวิธีของขบวนการแนะแนว เช่น การสนทนา การใช้เครื่องมือ การแนะแนว ตลอดจนการจัดบริการด้านอาชีพ และการติดตามประเมินผล

คุณธรรม และความประพฤติ หมายถึง ความซื่อสัตย์สุจริต ความยุติธรรม และความมีจรรยาบรรณ ในวิชาชีพของตน

เชิงอรรถ

¹ถวัลย์ สนธิอนุเคราะห์, และอำไพ รัตนอารีกุล, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพมหานคร : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์ การพิมพ์, 2530), หน้า 8.

²สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ, องค์กำหนดประสิทธิภาพของการประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2527), หน้า 1.

³สมนึก บำรุง, การแนะนำกับการพัฒนาอาชีพ (กรุงเทพมหานคร : พรศิวกการพิมพ์, 2531), หน้า 21.

⁴อนันต์ กรุแก้ว, "เทคโนโลยี สู่อนาคต," วารสารวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวันสถาปนาครบรอบ 12 ปี, (27 กุมภาพันธ์ 2530) : 13.

⁵อาภา ถนัดช่าง, "การบริหารงานแนะนำให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่," วารสารแนะนำ, (ธันวาคม 2520 - มกราคม 2521) ; หน้า 12.

⁶คมเพชร ฉัตรศุกกุล, การแนะนำเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2531), หน้า 6.

⁷ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, การแนะนำและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตการพิมพ์, 2529), หน้า 2.

⁸วัชร ทรัพย์มี, การแนะนำในโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2531), หน้า 4.

⁹วัชร ทรัพย์มี, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 6.

¹⁰สกุล ศรีพรหม, การแนะนำกับการพัฒนาอาชีพ (กรุงเทพมหานคร : พรศิวกการพิมพ์, 2531), หน้า 4.

¹¹บรรจง ชูสกุลชาติ, การแนะนำกับการพัฒนาอาชีพ (กรุงเทพมหานคร : พรศิวกการพิมพ์, 2531), หน้า 9.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12วัชรีย์ ทรัพย์มี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 7.

13เรื่องเดียวกัน, หน้า 7.

14คมเพชร ฉัตรศุภกุล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 5.

15สกุล ศรีพรหม, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 5.

16วัชรีย์ ทรัพย์มี, "สภาพการแนะแนวของสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย,"
(งานวิจัย, 2519) หน้า 130-134.

17บรรจง ชูสกุลชาติ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 10.

18อนนต์ อนันตรังสี, **หลักการแนะแนว** (กรุงเทพมหานคร : พีระพัฒนา, 2521),
หน้า 23.

19สุชา จันทน์แอม, **จิตวิทยาการแนะแนว** (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2527),
หน้า 26.

20บรรจง ชูสกุลชาติ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 12.

21อนนต์ อนันตรังสี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 25.

22จรัส ดวงสุวรรณ, "การศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวัง
ของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนกลาง," (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 6.

23อนนต์ อนันตรังสี, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 199.

บทที่ 2

ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ในสังกัดวิทยาเขตสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานครนั้น ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะศึกษานำเสนอในรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมาย หลักการ และจุดมุ่งหมายของการแนะแนว
2. ขอบข่ายและโครงสร้างของงานแนะแนวในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา
3. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว
4. ระบบการบริหารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
5. ภาระหน้าที่แนะแนวตามพระราชบัญญัติ

1. ความหมาย หลักการ และจุดมุ่งหมายของการแนะแนว

ความหมายของการแนะแนวได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามของการแนะแนวไว้ดังต่อไปนี้คือ

Downing ได้ให้ความหมายของการแนะแนวพอสรุปได้ว่าการแนะแนว เป็นกระบวนการที่จัดขึ้นโดยกลุ่มบุคคล ซึ่งได้รับการฝึกอบรมเป็นพิเศษเพื่อช่วยเหลือบุคคลในการปรับตัว และส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน¹

Good ได้กล่าวถึงการแนะแนวไว้ 2 ลักษณะดังนี้²

การแนะแนว คือ แบบของการช่วยเหลืออย่างมีระเบียบ นอกจากการสอนเพื่อให้ผู้รับการแนะแนวรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ เพื่อเป็นการนำทางให้เขารู้จักตนเอง และการแนะแนว คือวิธีการหนึ่งในการสอนแบบมีพัฒนาการ คือครูรู้จักแนะนำเด็กให้ค้นคว้าเป็น และให้ความต้องการของเด็กได้รับการตอบสนอง

อนันต์ อนันตรังสี นักการศึกษาไทยได้กล่าวว่า การแนะแนว คือ บริการอย่างหนึ่ง ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคนให้รู้จักตนเองอย่างดี รู้ถึงความสามารถที่ตนเองมีอยู่ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและแก่สังคม ที่อาศัยอยู่ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้³

วัชร ทรัพย์มี ได้กล่าวไว้คล้ายคลึงกันว่าการแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้เข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เขาสามารถนำตนเองได้ เป็นต้นว่าตัดสินใจว่าจะศึกษาด้านใด ประกอบอาชีพใด หรือแก้ปัญหาอย่างไร และสามารถปรับตัวได้อย่างมีความสุข ความเจริญก้าวหน้าในชีวิตได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน⁴

กรมวิชาการ ได้กล่าวถึงการแนะแนวสำหรับการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร ดังนี้

การแนะแนวคือ กระบวนการที่จะช่วยให้นักเรียนรู้อะไรที่จะใช้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคมให้มากที่สุด และรู้จักเลือกหรือตัดสินใจต่าง ๆ ได้อย่างฉลาด มีเหตุผลและถูกต้องนอกจากนั้นการแนะแนวยังช่วยให้นักเรียนได้รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างดี และสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข⁵

สรุปความหมายของการแนะแนว คือ กระบวนการที่ซับซ้อน เพื่อช่วยให้ความต้องการของบุคคลประสบผลสำเร็จ เพื่อให้เข้าใจตนเองสามารถปรับตัวเองในด้านสังคม ความประพฤติ อารมณ์ สุขภาพ อาชีพ ตลอดจนการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ได้ดี และพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ ในการจัดบริการแนะแนวนั้น โดยหลักการแล้วมีแนวทางปฏิบัติเหมือนกัน ซึ่งในกรณีนี้ อนนต์ อนันตรังสี ได้กล่าวถึงหลักการแนะแนวไว้ 12 ประการ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้⁶

1. การแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของงานจัดการศึกษา จะแยกจากกันไม่ได้หากแต่ต้องสอดแทรกในการเรียนการสอนด้วย เพื่อสนับสนุนการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ
2. การแนะแนวจัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือบุคคลแต่ละคน จึงเป็นการช่วยเหลือสังคมไปในตัว
3. การแนะแนวเป็นกระบวนการที่ต้องการทำอย่างต่อเนื่องตลอดไป ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องให้การช่วยเหลือตามความสามารถ
4. การแนะแนวมุ่งเน้นในสาระสำคัญเกี่ยวกับการเข้าใจตนเอง การตัดสินใจด้วยตนเองและการปรับตัวของตนเอง โดยที่แต่ละบุคคลมีคุณค่าและความสามารถแตกต่างกัน ดังนั้นผู้แนะแนวควรให้เขาพึ่งตัวของตัวเองให้ได้
5. การแนะแนว ควรเน้นที่การป้องกันมากกว่าการแก้ไข หรือการรักษา ดังนั้นบริการแนะแนวจึงควรจัดให้กับทุกคน
6. ผู้ที่ทำหน้าที่แนะแนว จะต้องมีความกระตือรือร้นในงานเอกสาร เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูล

อย่างเป็นระบบ และการแปลความหมายต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

7. การแนะนำเป็นกระบวนการรวม นั้นหมายถึงการพิจารณานักเรียนจะต้องพิจารณาทั้งร่างกาย และจิตใจ การแนะนำเรื่องต่าง ๆ มักเกี่ยวข้องกันไม่สามารถแยกกันได้อย่างเด็ดขาด จึงจะช่วยให้บุคคลเกิดบูรณาการในเรื่องต่าง ๆ ของชีวิตรอบด้าน

8. การดำเนินงานแนะนำ จะให้ได้ผลดีและเกิดประสิทธิภาพ จะต้องได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากผู้บริหารทุกระดับ

9. การบริหารงานแนะนำของโรงเรียน จะต้องอาศัยบุคลากรของโรงเรียนทั้งหมด ตั้งแต่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักเรียน ไปถึงคณาธิการโรงเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการรับภาระหน้าที่ต่าง ๆ กันไปตามหน้าที่และลักษณะของงาน

10. การแนะนำจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อได้บุคลากรแนะนำที่มีคุณสมบัติถึงพร้อมแล้วหาใช่ว่าใคร ๆ ก็มาทำหน้าที่นี้ได้ เพราะการแนะนำเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ซึ่งต้องอาศัยการศึกษาอย่างจริงจัง

11. โครงการแนะนำจะให้ผลดีก็ต่อเมื่อได้จัดบริการต่าง ๆ ที่สำคัญและจำเป็นไว้ในโครงการ เช่น

11.1 บริการสำรวจตัวนักเรียน

11.2 บริการสนเทศ

11.3 บริการให้คำปรึกษา

11.4 บริการจัดวางตัวบุคคล

11.5 บริการติดตามผล

11.6 บริการแก้คณะครู

11.7 บริการด้านวิจัย

11.8 บริการประเมินผล

12. การดำเนินงานแนะนำ ควรจะให้มีการประเมินผลงานของโครงการแนะนำเป็นระยะ ๆ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นตลอดไป สำหรับจุดมุ่งหมายของการแนะนำนั้น คมเพชร ฉัตรศุภกุล ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการแนะนำในด้านต่าง ๆ โดยสรุปไว้ดังนี้

12.1 จัดเพื่อสนองความต้องการของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งโครงการแนะนำจะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

12.2 โครงการแนะนำ ควรจะมีผลในการส่งเสริมให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียน เพราะสัมพันธภาพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในชุมชนของโรงเรียน

12.3 การปรับปรุงการสอนและหลักสูตร เป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของโครงการแนะนำ เพราะถ้ามีสิ่งเหล่านี้ดีแล้ว จะเป็นการพัฒนาขั้นสูงสุดของนักเรียน

12.4 การใช้กำลังคนอย่างมีประสิทธิภาพควรจะมีผลมาจากโครงการแนะแนวการวางแผนและความพยายามที่จะช่วยบุคคลก่อนจะออกไปสู่โลกของการทำงานย่อมจะทำให้บุคคลมีประสิทธิภาพในการทำงานสูง ในขณะที่ความต้องการความสามารถเฉพาะด้านในแต่ละอาชีพมีเพิ่มขึ้น ดังนั้นการช่วยบุคคลให้เรียนตรงกับความสามารถและสมรรถวิสัยย่อมมีความจำเป็น

12.5 จุดมุ่งหมายขั้นสูงสุดของการจัดการแนะแนวคือ การพัฒนาการปรับตัวของแต่ละบุคคล ผู้ซึ่งจะเป็นคนรับผิดชอบ และเป็นพลเมืองที่เป็นประชาธิปไตยในขณะที่การเจริญเติบโต และการพัฒนาการเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการปรับตัวแก่กระบวนการพัฒนาการของการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จ

จากความหมายและจุดมุ่งหมายของการแนะแนวดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถปรับตนเองและนำตัวเองได้ ประสบความสุขและความสำเร็จในชีวิตตามอัตภาพ โดยมุ่งให้ความช่วยเหลือบุคคลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้บุคคลมีความรู้ เข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อมอย่างลึกซึ้ง
2. สามารถเลือก และตัดสินใจได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์
3. ช่วยในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม
4. ช่วยในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุข
5. ช่วยในด้านการพัฒนาในด้านต่าง ๆ มีความสมบูรณ์สูงสุด

2. ขอบข่ายและโครงสร้างของงานแนะแนวในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา

ขอบข่ายและโครงสร้างของงานแนะแนวนั้นกรมวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้ "งานแนะแนวเกี่ยวข้องกับปัญหาทุกด้านไม่ว่าในด้านการเรียน อาชีพ ศีลธรรม วัฒนธรรม บุคลิกภาพ สุขภาพ และอื่น ๆ จนอาจกล่าวได้ว่า งานแนะแนวครอบคลุมเรื่องทุกอย่างที่ทำให้คนเกิดปัญหา หรืองานแนะแนวเป็นการเตรียมตัวให้คนเผชิญปัญหาทุกปัญหาอย่างฉลาด"⁸

จากข้อความดังกล่าวจึงพอสรุปได้ว่า ขอบข่ายและโครงสร้างของงานแนะแนวนั้นประกอบด้วยขบวนการที่เป็นระบบ กล่าวคือ

1. ขึ้นเริ่มต้นได้จากการศึกษาปัญหา หรือข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือตามสภาพความเหมาะสม เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ การเขียนอัตชีวประวัติการใช้แบบสอบถาม การรวบรวมข้อมูลโดยใช้ระเบียบสะสม หรือการศึกษาเป็นรายกรณี เป็นต้น รายละเอียดเหล่านี้จะช่วยให้นักแนะแนวทราบภูมิหลัง ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากเช่นเดียวกับประวัติคนไข้ที่มีประโยชน์ต่อการรักษาของหมอ

2. ขั้นที่สองเมื่อทราบข้อปัญหา และความต้องการของนักศึกษาแล้วบุคลากรแนะแนวสามารถใช้ประวัติข้อมูลที่มีอยู่มาวิเคราะห์ข้อปัญหาต่าง ๆ จนนำไปสู่การตั้งสมมุติฐานของความน่าจะเป็นไปได้ เพื่อมุ่งไปสู่วิธีการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาเหล่านั้น ทั้งนี้จะต้องพิจารณาเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม ซึ่งมีหลายวิธีการ เช่น

2.1 การให้บริการสนเทศ ได้แก่ การให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ที่จำเป็นต่อการตัดสินใจ เช่น ข้อมูลสนเทศทางการศึกษา ทางด้านอาชีพ ข้อมูลสนเทศทางด้านสังคม และการปรับตัว การเลือกกิจกรรมสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การปฐมนิเทศ การอภิปราย การจัดชุมนุมต่าง ๆ การออกข่าวสารหรือวารสารแนะแนว การทำป้ายประกาศการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการศึกษานอกสถานที่ เป็นต้น การให้ข้อมูลข่าวสารเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะข้อมูลที่มีมากและทันสมัยอย่างเหมาะสมจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถเลือกหนทางการแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับตัวเองได้

2.2 การให้บริการแนะแนวของสถานศึกษา จะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการบริการให้คำปรึกษาเป็นสำคัญเพราะบริการนี้ช่วยให้บุคคลได้เข้าถึงปัญหาที่ตนพบ และมองหาลู่ทางที่จะแก้ปัญหาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการให้บริการวิธีนี้จำเป็นต้องอาศัยความรู้ และเทคนิคขั้นสูง และต้องมีความอดทนเพราะต้องใช้เวลานานมาก เป้าหมายของการให้คำปรึกษามุ่งให้ผู้รับปรึกษาเกิดการเรียนรู้และเข้าใจประเด็นของปัญหาตนเอง การแก้ไขซึ่งมีวิธีการอยู่หลายวิธีต้องสามารถเลือกให้เหมาะสมกับตัวเองได้

2.3 บริการจัดวางตัวบุคคล เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาก้าวไปสู่อาชีพที่มีความถนัด มีความสนใจ และได้ศึกษาตลอดจนเลือกวิชาเรียนอย่างฉลาด การบริการนี้อาจมีการจัดทำงานให้นักศึกษาทำระหว่างปิดภาคเรียนการแนะแนววิธีการสมัครงาน และการทำงานการจัดวิชาเลือกต่าง ๆ ให้ตรงกับความสามารถทางปัญญาและความถนัด เป็นต้น รวมทั้งการจัดหาทุนการศึกษาสำหรับคนที่เรียนดี แต่ยากจน เพื่อส่งเสริมให้มีโอกาสศึกษาในชั้นสูงต่อไป

2.4 การบริการติดตามผลและการวิจัยเป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อติดตามผลของการแนะแนวว่าได้รับผลสำเร็จเพียงใด ทั้งในด้านการออกไปประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ หากพบปัญหาจักได้นำไปสู่การพิจารณาว่า ควรมีการปรับปรุงโครงการแนะแนว อย่างไรหรือไม่ สำหรับการวิจัยเป็นผลสืบเนื่องมาจากการติดตามผลเพื่อนำมาประเมินผลแล้วสรุปออกมาโดยทำการศึกษาค้นคว้าหาสาเหตุความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ เพื่อจัดให้มีระเบียบเป็นระบบ และเสนอแนะแนวทางใหม่ ๆ ที่ถูกต้องในการปรับปรุงแก้ไขทั้งระบบการสอนและการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ส่วนขอบข่ายของงานแนะแนวนั้น ประสาร ทิพย์ธรา ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ ซึ่งพอสรุปได้ว่าขอบข่ายของงานแนะแนว แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ กล่าวคือ⁹

1. การแนะแนวการศึกษา หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือบุคคลให้ได้รับความสำเร็จในทางการศึกษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล
2. การแนะแนวอาชีพ หมายถึง กระบวนการที่จะช่วยเหลือบุคคลให้สามารถมีอาชีพที่เหมาะสม และประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพตามความต้องการ โดยคำนึงถึงสมรรถภาพและสมรรถวิสัยของแต่ละบุคคล
3. การแนะแนวส่วนตัว และสังคมเป็นกระบวนการความช่วยเหลือบุคคลให้สามารถดำรงชีวิตของตนเองอย่างมีความสุขในสังคม

3. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว

ความหมายของคำว่า "คุณลักษณะ" พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้ให้ความหมายว่า "คุณลักษณะ" คือ

เครื่องหมายหรือสิ่งชี้ให้เห็นความดีหรือลักษณะประจำ"¹⁰ ดังนั้นกล่าวโดยสรุปตามทัศนคติของวัชร ทรัพย์มี "คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวจะต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีเมตตาธรรม มีความจริงใจในการยอมรับคุณค่าแห่งบุคคล มีความสุขุมรอบคอบต่อการแก้ปัญหาให้บุคคลอื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี โดยเฉพาะการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างกลมกลืน ทั้งในด้านบุคคล สังคม และเศรษฐกิจและที่สำคัญคือมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่นให้สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสมตามอัธยาศัย"¹¹

ดังที่กล่าวแล้วในส่วนของการขอบข่ายและโครงสร้างของงานแนะแนวจึงพอสรุปได้ว่างานแนะแนวนั้น เป็นงานที่มีขอบเขตกว้างขวางมาก นับตั้งแต่การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นในการจัดบริการแนะแนว การศึกษาบริการต่าง ๆ เพื่อจัดบริการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในด้านการศึกษา การอาชีพ และการดำเนินชีวิตในสังคมให้มีความสุข โดยวางแผนการดำเนินงาน และวางแผนปฏิบัติการเพื่อให้งานบริการแนะแนวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ซึ่งการจัดบริการเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ในที่นี้หมายถึงบุคลากรแนะแนว ดังนั้นจึงอาจสรุปเป็นสาระสำคัญของคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่แสดงออกอย่างมีประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานด้านแนะแนว นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการเตรียมสู่ทาง ทางด้านวิชาชีพแนะแนวดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัมพา ไชติกเสถียร กล่าวว่า

"นอกเหนือจากประมาณการผลิตผู้ให้คำปรึกษา และผู้แนะแนวไม่เพียงพอที่จะ แจกจ่ายไปตามสถาบันต่าง ๆ ตามความต้องการของประเทศแล้วปัญหาการคัดเลือก และการฝึกอบรมบุคคลประเภทนี้ให้ได้บุคคลที่มีคุณภาพสมรรถภาพเหมาะสมกับตำแหน่ง ก็ นับว่าเป็นปัญหาอันใหญ่ยิ่งและเป็นความรับผิดชอบอันสำคัญสำหรับผู้ทำหน้าที่ฝึกอบรม บุคลากรประเภทนี้ เพราะถ้าผู้ให้คำปรึกษาและผู้แนะแนวมีคุณภาพ และสมรรถภาพ บกพร่องแล้ว ก็เป็นอันแน่นอนว่าอันตรายอันร้ายแรงย่อมตกอยู่กับเด็กวัยรุ่นและประเทศ ชาติในอนาคตเป็นส่วนรวม"¹²

บรรจง ชูสกุลชาติ กล่าวว่า

"ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงก็คือ ครูแนะแนวซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีวุฒิ ทางด้านแนะแนว มีประสบการณ์ มีบุคลิกภาพที่ดี เข้าใจในงานแนะแนวซึ่งปัจจุบัน นี้ครูแนะแนวประจำสถานศึกษาต่าง ๆ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอดังนั้นจะต้องมีการ จัดสรรอัตราครูแนะแนวในสถานศึกษาเพิ่มขึ้น ส่งเสริมฐานะตำแหน่งครูแนะแนว ให้สูงขึ้น เพื่อจัดบริการแนะแนวให้ครอบคลุมพัฒนาการของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน"¹³

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าคุณลักษณะในการปฏิบัติงานของบุคลากรแนะแนวนับว่า เป็นคุณลักษณะที่ส่งเสริมให้คนมีความสามารถในการดำเนินงานด้านนี้ อันจะส่งผลต่อการจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพ และบรรลุผลสำเร็จอย่างดีตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อหาตัวประกอบของคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว ในวิทยาเขตภาคกลางเฉพาะในเขต กรุงเทพมหานคร สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยพิจารณาจากตัวแปร 7 ด้าน กล่าวคือ

3.1 มนุษย์สัมพันธ์

มนุษย์สัมพันธ์ นับเป็นสิ่งสำคัญขั้นต้นที่บุคลากรแนะแนวจะต้องสัมผัสกับผู้ที่มา ขอคำปรึกษา เพราะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความมีปฏิสัมพันธ์อันดีหรือไม่ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ากิจกรรม ของการแนะแนวจะดำเนินต่อไป หรือสิ้นสุดลงทันที ย่อมต้องอาศัยองค์ประกอบเรื่องมนุษย์สัมพันธ์เป็น ส่วนสำคัญ นอกจากนั้นงานแนะแนวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือการส่งเสริมและสนับสนุนจาก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคลากรหลายฝ่ายซึ่งหากบุคลากรแนะแนวปราศจากคุณลักษณะทางด้านนี้ย่อมเป็นอุปสรรคที่จะดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้ดังที่ อาภา ทัศนช่วง ได้กล่าวว่า "เมืองไทยการทำงานเป็นทีมของเรายังไม่มีอำนาจในการควบคุมการปฏิบัติงาน"¹⁴ ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่าการทำงานใด ๆ ที่มุ่งความสำเร็จจะต้องอาศัยคุณสมบัติในการประสานกับผู้อื่นได้ดีซึ่งความเห็นเหล่านี้สอดคล้องกับความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผลงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ดังเช่น

จากการศึกษาวิจัยของ Palmour ได้ทำการศึกษาบุคลิกภาพ หรือคุณลักษณะของนักแนะแนว โดยใช้ Carkhuff Berensen Scale พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนจะมีลักษณะดังนี้คือมีความเข้าใจและความรู้สึกร่วมมีความจริงใจที่จะเอื้อต่อการแก้ปัญหา มีเกณฑ์เฉลี่ยของความสามารถในด้านมนุษยสัมพันธ์และการรับรู้ในภาพความเป็นจริงส่วนผู้ที่ไม่ม่ประสบการณ์ในด้านการสอนมาเลยจะมีลักษณะเป็นแบบมีการยอมรับนับถือผู้อื่น¹⁵ เช่นเดียวกับ อนนต์ อนันตรังสี ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของนักแนะแนวไว้ดังนี้ คือ

เป็นผู้ที่เคยทำการสอนได้ผลดีมาแล้ว ควรมีประสบการณ์เกี่ยวกับงานด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนบ้าง ต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับงานแนะแนวมาอย่างเพียงพอ เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี เป็นผู้ที่มีความสามารถในการให้คำปรึกษา และสนใจที่จะทำงานในด้านนี้มีความสนใจอยากเป็นนักแนะแนว อย่างแท้จริงเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี และปรับตัวเองได้ดีเป็นผู้ปราศจากอคติต่าง ๆ มีความสนใจจะช่วยเหลือผู้อื่น เมตตากรุณาเป็นผู้ที่รักการศึกษาค้นคว้า สัมผัสใจ อุทิศเวลาให้แก่การทำงาน และรู้จักปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ"¹⁶

วัชร ทรัพย์มี ได้ทำการวิจัยเรื่องบุคลิกภาพของครูแนะแนวที่พึงปรารถนา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จากผลการวิจัยซึ่งจัดลำดับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักแนะแนว ดังนี้¹⁷

1. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
2. มีเหตุผลและมีความรอบรู้
3. ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
4. มีความจริงใจ
5. มีเมตตาช่วยเหลือผู้อื่น
6. มีความเชื่อมั่นในตัวเอง
7. รักษาความลับได้
8. มีความสุขุม
9. หมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ

นอกจากนี้ คณะกรรมการสมาคมการแนะแนวอาชีพแห่งชาติ (National Vocation Guidance Association) อ้างจาก Jones ได้อธิบายและประชุมผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อค้นคว้าหาคุณลักษณะของนักแนะแนวที่ดี จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า

"นักแนะแนวที่เหมาะสม คือ ผู้ที่มีการปรับตัวดี มีความเป็นปัญญาชน มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นดี มีความเข้าอกเข้าใจผู้อื่น รวมถึงการใช้วิธีการทางสังคมที่ก่อให้เกิดความมั่นใจ และปรองดองกันเป็นบุคคลที่จะช่วยสร้างให้เกิดความสัมพันธ์ในด้านส่งเสริมและสังคมรวมทั้งความสามารถที่จะทำงานร่วมกับบุคคลอื่นเป็นผู้ที่สามารถจะชักชวนเพื่อนฝูงนักเรียนหรือมีวิธีการที่จะทำให้บุคคลเหล่านั้นร่วมมือทุ่มกำลังกาย กำลังใจทำงานให้บรรลุเป้าหมายอันเป็นที่ยอมรับและปรารถนามีความสามารถวิเคราะห์เหตุการณ์ในแต่ละขั้นตอนได้รวมถึงความสามารถที่จะแยกตัวไม่ลำเอียงจากสภาวะการณ์นั้น ๆ มีความเข้าใจถึงขีดจำกัดของตัวเอง ในการที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะอย่างหรือกับบุคคลบางคน เป็นผู้ที่มีความรู้และความสนใจในสิ่งต่าง ๆ มีความเข้าใจในเรื่องสภาวะของห้องเรียน ความรับผิดชอบในด้านการสอนความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมีความเข้าใจในสภาวะการทำงานสังคมและเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อท้องถิ่น และเป็นผู้ที่มีความสามารถนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคคล ในเรื่องสุขภาพความสัมพันธ์ทางสังคม อาชีพ พักผ่อน และกิจกรรมอื่น ๆ" ¹⁸

และกรมวิชาการได้กล่าวถึงหน้าที่ของครูแนะแนว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้¹⁹

1. ร่วมเป็นกรรมการในการจัดวางโครงการและแผนงานประจำปีของโรงเรียน
  2. เป็นกรรมการร่วมพิจารณาหลักฐาน และการแก้ปัญหาเรื่องการเรียนการสอน
- ทั่วไป
3. ประสานงานกับครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา หรือครูโฮมรูม เพื่อจัดโปรแกรมอบรมส่งเสริมจริยธรรม และบุคลิกภาพ ประจำวันหรือประจำสัปดาห์
  4. ร่วมมือและประสานงานกับฝ่ายกิจกรรมนักเรียน หรือบริการศึกษา (ในกรณีที่มีหน่วยงานเหล่านี้แยกเป็นอิสระจากงานแนะแนว)
  5. เป็นผู้แทนของโรงเรียนเข้าประชุมเกี่ยวกับปัญหานักเรียนหรือเยาวชน

3.2 บุคลิกภาพ

เป็นคุณลักษณะที่มีส่วนสัมพันธ์กับด้านมนุษยสัมพันธ์และมักจะมีคุณค่ากันแต่ในส่วนนี้มุ่งเน้นถึงการแสดงออกต่อสาธารณชนเช่นมีความสุข เยือกเย็น รอบคอบ เชื้อมั่น เปิดเผย และจริงใจ เป็นต้น ทางด้านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญซึ่งได้ทำการวิจัยก็ได้ให้การสนับสนุนแล้วว่า คุณลักษณะดังกล่าว มีความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ดังเช่น

Bare ได้ทำการวิจัย เพื่อหาบุคลิกภาพของนักแนะแนวกับบุคลิกภาพของ ผู้มารับคำปรึกษาว่าเหมือนกันอย่างไร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักแนะแนว 47 คนซึ่งเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาโท ที่กำลังฝึกอบรมภายใต้โครงการจิตวิทยาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยเคลิฟอร์เนีย และผู้รับคำปรึกษาจำนวน 208 คน โดยใช้แบบทดสอบ Gardon Personal Profile, Gardon Personal Inventory and Edwards Personal Reference Schedule ผลการวิจัยพบว่าทั้งนักแนะแนว และผู้มารับคำปรึกษายอมรับว่า บุคลิกภาพของนักแนะแนว ควรอย่างน้อย 3 อย่าง คือ เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มทำงานจริงจัง หมั่นเพียร ไม่ย่อท้อ และมีความรับผิดชอบ²⁰

ธาวา จาตุประยูร ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในภาคเหนือที่มีต่อคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาแนะแนว ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาแนะแนว ซึ่งทั้งครูและนักเรียนต่างก็คาดหวัง คือ²¹

1. มีความรู้และได้รับการฝึกฝนอบรมมาโดยตรง
2. เป็นกันเองและเข้ากับคนทั่วไปได้
3. มีความสามารถในการพูด
4. มีจิตใจสุขุม มั่นคง เยือกเย็น
5. มีความสนใจกว้างขวาง ทันต่อเหตุการณ์
6. มีอารมณ์ขัน ร่าเริง เบิกบาน
7. มีความคิดริเริ่ม เฉลียวฉลาด
8. มีความสุภาพอ่อนโยน นุ่มนวล
9. มีประสบการณ์ทางด้านการสอนและการแนะแนว
10. มีความสามารถในการเก็บความลับได้

ประสาร ทิพย์ธาวา ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ทำการแนะแนวในส่วนของคุณลักษณะนิสัยประจำตัว ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

นักแนะแนวควรมีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น กระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความเสียสละให้ความเป็นกันเองกับทุกคน มีความสามารถในการปรับตัวมีทัศนคติที่ดี มีสุขภาพที่ดี มีความรับผิดชอบสูง ยอมรับหลักการในความแตกต่างของบุคคล และมีความสนใจต่อปัญหาของเด็กอย่างแท้จริง²²

คักดีลีทซ์ ชติยาสุวรรณ ได้ทำการวิจัยสำรวจลักษณะผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวที่พึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมประเภทสหศึกษาในภาคกลางของประเทศไทยผลการวิจัยสรุปได้ว่า โดยทั่วไปแล้วนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวที่มีลักษณะดังนี้²³

1. เป็นคนที่นักเรียนเข้าพบได้ง่ายและพบได้ตลอดเวลา
2. เป็นคนที่ใช้วิธีรับฟัง ช่วยนักเรียนให้รู้จักคิด ตัดสินใจและช่วยแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง
3. เป็นเพศหญิง
4. เป็นคนที่แต่งกายเรียบร้อยอยู่เสมอ
5. เป็นคนที่มีเหตุผล รอบรู้เฉลี่ยฉลาด ทำงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. เป็นคนที่เก็บปัญหาของนักเรียนไว้เป็นความลับอย่างยิ่ง
7. เป็นผู้ใหญ มีอายุเกิน 30 ปีขึ้นไป

3.3 ความเป็นผู้นำ

เป็นอีกคุณลักษณะหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านบุคลิกภาพที่แสดงออกของนักแนะแนวให้เป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในการดำเนินงานด้านแนะแนวโดยเฉพาะทางด้านการพัฒนา เพราะงานแนะแนวเป็นศาสตร์ที่ไม่หยุดนิ่ง หากแต่จะต้องประสบกับปัญหาใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา ตามวัฏจักรของสังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นเองคุณลักษณะทางด้านความเป็นผู้นำ ไม่ว่าจะเป็นในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การแสดงความคิดเห็น ความเชื่อมั่นในตัวเอง ความกล้าตัดสินใจ หรือความรับผิดชอบที่ดี ล้วนแล้วแต่เป็นคุณลักษณะที่จะมีส่วนผลักดันให้บุคลากรแนะแนวสามารถปฏิบัติงานหน้าที่หลักคือ การให้คำปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนั้นยังต้องประกอบสำคัญยิ่งที่จะทำให้นักแนะแนว สามารถทำหน้าที่รองซึ่งสมาคมผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนของสหรัฐอเมริกา (The American School Counselors Association) และสมาคมการแนะแนวและบุคลากรของสหรัฐอเมริกา (The Personal and Guidance Association) ได้แนะนำไว้ เช่น การวางแผนและ

พัฒนาโครงการแนะแนว การวางแผนทางการศึกษาและอาชีพเป็นต้น²⁴ ซึ่งความสำคัญเหล่านี้ได้มีผู้ทำ การศึกษาวิจัยแล้ว และมีความเห็นสอดคล้องกันดังเช่น

นิภา อัครฉัตร ได้ศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาในความคาดหวัง ของผู้ให้คำปรึกษา และผู้รับคำปรึกษา พบว่า

"ถ้าผู้ให้คำปรึกษาไม่มีความเชื่อมั่นในการให้คำปรึกษาว่าเป็นสิ่งที่มีส่วนช่วย แก้ปัญหา หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้มารับคำปรึกษาแล้วแม้ว่าจะผ่านการศึกษาระดับสูง บุคลิก ดี การแสดงออกเป็นที่ประทับใจคนอื่นอย่างดี ก็ไม่สามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดี หรือ อาจจะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร"²⁵

3.4 ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต

ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรแนะแนวนั้น การมีประสบการณ์ทางการสอนมาแล้ว ย่อมจะสามารถสร้างสัมพันธภาพได้ดี²⁶ เพราะการแนะแนวส่วนหนึ่งต้องอาศัยความไว้วางใจเป็นพื้นฐาน เช่นเดียวกันในด้านประสบการณ์ทางการแนะแนวก็เป็นหัวใจของงานแนะแนวเหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องจาก วิชาชีพแนะแนวเป็นวิชาที่มีความสำคัญมากกว่าวิชา อื่นๆ เพราะเป็นวิชาชีพที่สร้างคน สร้างประเทศ²⁷ หลายคนมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนคิดว่าใครก็ได้มาทำหน้าที่เป็นบุคลากรแนะแนว โดยเนื้อแท้บุคคล หากปราศจากซึ่งคุณสมบัติคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาแล้วสมควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะงานแนะแนว เป็นเสมือนดาบสองคม จึงจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรแนะแนวที่เป็นทั้งบุคคลธรรมดา และการเป็น บุคคลที่ได้รับการฝึกฝนวิชาชีพขั้นสูงอีกด้วย²⁸

สำหรับกรณีนี้งานวิจัยของ Downing ได้ค้นพบว่า นักแนะแนวจะให้คำปรึกษาได้ ดีนั้น จำเป็นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถที่จะสร้างและธำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นอบอุ่น และเป็นกันเองกับผู้รับคำปรึกษา และในฐานะที่นักแนะแนวทำงานใกล้ชิดกับครูและนักเรียนในวงการ ศึกษา จึงควรมีความรู้ในด้านการสอนและมีประสบการณ์ทางการสอนมาก่อนประมาณ 1-3 ปี²⁹ นอกจากนั้น Andrew และ Willey ยังค้นพบอีกว่า "ควรมีประสบการณ์จากงานอื่น ๆ มาก่อนด้วย"³⁰ และ Mangusso ยังได้ทำการศึกษามหาบทของ ผู้ให้คำปรึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในฐานะของผู้บริหาร โรงเรียนในมลรัฐเท็กซัสโดยใช้ผู้บริหารโรงเรียน 339 คน จาก 52 โรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้แบบ สอบถามเกี่ยวกับหน้าที่และคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาผลการศึกษพบว่า "ผู้บริหารมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้ให้คำปรึกษาควรมีประสบการณ์ ในด้านการสอนและมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา³¹ ซึ่งสอดคล้องกับ ความคิดเห็นของ Cottle และ Downie ที่ว่า ปัจจัยอย่างน้อยที่สุด ประการหนึ่งที่ทำ

ให้นักแนะแนวได้รับความสำเร็จในหน้าที่ของตน ก็คือความรู้และประสบการณ์ในการทำงานของนักแนะแนว"³²

3.5 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้

นิพนธ์ ศศิธร ได้ให้ทัศนะว่า

"อุปสรรคในการผลักดันให้วิชาชีพแนะแนวได้รับความสนใจจากบุคคลต่าง ๆ เนื่องจากปัญหาที่ครูก็ดีนักแนะแนวก็ดีกำลังประสบอยู่ก็คือการขาดความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของตนให้กับเด็กทั้งนี้เป็นเพราะสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตครูจะมุ่งเฉพาะเนื้อหาวิชาความรู้เป็นหลัก แต่ไม่ได้เน้นเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ที่จะเป็นครู"³³

จากข้อความดังกล่าวจะเห็นว่าการถ่ายทอดความรู้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นขบวนการที่จะใช้ในการสื่อสาร สร้างความเข้าใจระหว่างที่ให้คำปรึกษา ซึ่งหากกระบวนการดังกล่าวด้วยประสิทธิภาพที่ย่อมเป็นการยกย่องที่จะทำให้การดำเนินงาน ประสบความสำเร็จได้ ยิ่งในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นโลกข้อมูลข่าวสาร จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาในทุกด้านให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี ประสิทธิภาพในเรื่องของระบบการสื่อสาร ก็มีความจำเป็นเป็นเงาตามตัวและดังที่ สุชา วงจันทร์เอม ได้กล่าวว่า

"บริการสนเทศนั้นไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาอาชีพส่วนตัวและสังคมต่างก็มีความสำคัญและจำเป็นมาก แต่เนื่องจากกิจกรรมที่จัดในบริการสนเทศนั้นมีมากมายหลายประการ ดังนั้นครูแนะแนวที่สามารถเลือกให้เหมาะสมกับนักเรียน สถานการณ์ได้ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ เช่น งบประมาณ บุคลากร แหล่งบริการสนเทศ เป็นต้น จักถือได้ว่าเป็นบุคลากรแนะแนวที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่งที่สามารถเลือกแหล่งสื่อ เพื่อการถ่ายทอดความรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของ สถานศึกษา"³⁴

3.6 ความรู้ และทักษะในการแนะแนว

การแนะแนวเป็นงานที่มีความสำคัญพอ ๆ กับการเรียนการสอน³⁵ เพราะสามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาการศึกษาและการประกอบอาชีพของเยาวชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียน³⁶ ดังนั้นสิ่งที่สำคัญในการปฏิบัติงานแนะแนวก็คือ การได้บุคลากรซึ่งมีความรู้ความสามารถ มาทำหน้าที่โดยตรง ความรู้ที่บุคลากรแนะแนวพึงมีนั้นควรเป็นความรู้ที่ทันสมัย และตรงต่อความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งกรณีนี้ ประสาร ทิพย์ธาวา ได้แสดงทัศนะว่า "คุณสมบัติของผู้ให้คำปรึกษา ควรมีความรู้หลายด้าน เช่นความรู้จากการศึกษาและอาชีพ จิตวิทยาแขนงต่างๆ รวมทั้งความรู้ทางด้านมนุษยวิทยา และสังคมวิทยา นอกจากนี้ยังควรรู้สภาพสิ่งแวดล้อม ปัญหาทาง เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมประเพณีอีกด้วย"³⁷ และอนันต์ อนันตวงษ์ได้กล่าวถึงเรื่องเดียวกันนี้ว่า "ควรมีความรู้เกี่ยวกับสภาวะทางเศรษฐกิจ ทันทต่อเหตุการณ์"³⁸ ซึ่งสอดคล้องกับ สุโท เจริญสุข ได้กล่าวว่า "ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ทางกลวิธีแนะแนว รู้หลักจิตวิทยาเด็ก จิตวิทยาวัยรุ่น และจิตวิทยาการศึกษา"³⁹ นอกจากนี้ยังมีผลงานสำคัญได้ค้นพบและกล่าวสนับสนุนดังนี้

ปราณี เกกิงพล ได้ทำการวิจัย ได้กล่าวโดยสรุปว่า

"งานแนะแนวจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายซึ่งนอกจากต้องอาศัยการวางแผนดำเนินงานอย่างถูกต้องและอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว จะต้องอาศัยนักแนะแนวที่มีคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ประกอบกัน คือลักษณะนิสัยประจำตัว เจตคติ ความรู้เรื่องการแนะแนวและการให้บริการปรึกษา ทักษะ และประสบการณ์ในการทำงาน"⁴⁰

ดวงเดือน พิศาลบุตร ค้นพบจากงานวิจัย ซึ่งพอสรุปได้ว่า "บุคลิกลักษณะของนักแนะแนวเป็นผู้มีความรู้กว้างขวางในทุก ๆ ด้านมีสติปัญญาไหวพริบมีความเห็นที่เฉียบแหลมในการแนะแนว รู้จักใช้การแนะแนวความรู้ให้สอดคล้องกัน สามารถเข้าถึงแก่นแท้ของปัญหาโดยไม่ต้องซัก"⁴¹

วิไล แพงคำ ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนว และนิสิตสาขาการแนะแนวเกี่ยวกับเรื่องความรู้ของผู้ให้คำปรึกษา พบว่า "ผู้ให้คำปรึกษาควรจะมีความรู้ในด้านทฤษฎีและ

ขบวนการให้คำปรึกษา สถิติปัญญา ความถนัด ความสนใจ ความต้องการและแรงจูงใจ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ปัญหาสังคม และเหตุการณ์ปัจจุบัน⁴²

จาร์ส ด้วงสุวรรณ ได้ศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนกลาง ในด้านความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการแนะแนว พบว่า "คุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่ามีความสำคัญสามลำดับแรกคือ มีความรู้จิตวิทยาการศึกษา รู้กลวิธีของการแนะแนว และมีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ปัจจุบัน"⁴³

ประสาร ทิพย์ธาดา ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ทำการแนะแนว ในด้านความรู้ไว้ดังนี้คือ⁴⁴

1. มีความรู้ และความเข้าใจเบื้องต้นทางด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนเป็นอย่างดี

2. มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดีในเรื่องของการแนะแนวเช่นในเรื่องปรัชญา เทคนิค และวิธีการในการแนะแนว จัดบริการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีความสามารถ และทักษะในการรวบรวมข้อมูล การแปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ เก็บรักษาข้อมูล ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น ๆ

4. มีความสามารถในการสังเกตลักษณะนิสัยส่วนตัวของผู้เข้ารับบริการ
กรมวิชาการได้กำหนดหน้าที่ของครูแนะแนวไว้ในส่วนที่เป็นงานบริการนักเรียนซึ่งครูแนะแนวจะต้องปฏิบัติดังนี้⁴⁹

1. บริการรวบรวมและศึกษาข้อมูลเด็ก ซึ่งจะต้องจัดทำคือ สร้างเครื่องมือ เพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล การติดต่อซื้อเครื่องมือการดำเนินการรวบรวมข้อมูลในด้านต่าง ๆ เช่น ประวัติส่วนตัวและครอบครัวสภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้น และการวิเคราะห์วินิจฉัยข้อมูล

2. บริการสนเทศ ซึ่งได้แก่ การติดต่อข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพการจัดทำอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อการให้ความรู้ เช่น โปสเตอร์ เป็นต้น การเสนอความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ที่นักเรียนควรทราบ การจัดโปรแกรมแนะนำหมู่ เช่น โฮมรูม การดำเนินการสอนและอบรมกำหนดในหลักสูตร และการติดตามประเมินผลการให้บริการสนเทศ

3. บริการให้คำปรึกษา ซึ่งประกอบด้วยการนำผลที่วิเคราะห์ได้จากกระเบียนสะสม การให้คำปรึกษาทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม การติดตามผลนักเรียนหลังจากรับคำปรึกษา การนำผลที่ให้คำปรึกษา หรือการนำปัญหาของเด็กเข้าที่ประชุม การจัดโครงการเพื่อแก้ไขและส่งเสริมบุคลิกภาพและความประพฤติ การจัดส่งเด็กขอความช่วยเหลือไปรับบริการจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อแก้ไขเป็นพิเศษ การให้บริการแก่ผู้ปกครองที่มาปรึกษาเกี่ยวกับปัญหานักเรียน และการสรุปปัญหาของนักเรียน และจัดทำสถิติเกี่ยวกับการให้บริการ

4. บริการจัดวางตัวบุคคลประกอบไปด้วย การติดตามประสานงานกับหน่วยต่าง ๆ การประสานงานกับฝ่ายสอนและกิจกรรมนักเรียน การติดต่อทำระเบียบและคัดเลือกเกี่ยวกับการให้ทุน การศึกษา การจัดโครงการพิเศษเพื่อสนองความต้องการนักเรียนในด้านต่าง ๆ การร่วมมือกับฝ่ายวิชาการและทะเบียนเพื่อช่วยนักเรียนในการเลือกวิชาเรียน การร่วมกับฝ่ายพยาบาลของโรงเรียนจัดตรวจสุขภาพ และการติดตาม และการติดตามผลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักเรียนในการรับบริการ

5. บริการติดตาม ประเมิน และวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยการติดตามผล นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่และออกจากโรงเรียนไปแล้ว การทำแบบฟอร์มและจัดทำเกณฑ์ของงานแต่ละบริการการรวบรวมสถิติและผลงานของแต่ละฝ่ายเพื่อสรุปผลทำรายงานประจำปีการวางแผนและจัดทำโครงการแนะแนวประจำปี การจัดทำโครงการวิจัยเฉพาะเรื่องในงานแนะแนว

3.7 คุณธรรม และความประพฤติ

นิคม จันทรวีร ก่อว่า

"งานแนะแนวไม่มีการสิ้นสุด นอกเหนือไปจากการที่ต้องให้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องการเรียน การสอนงานอาชีพแล้ว ก็ยังต้องเข้าไปแก้ไขช่วยเหลือด้านปัญหาชีวิต และส่วนตัวด้วย ซึ่งเกี่ยวกับปัญหาทางครอบครัวของเด็ก ถ้ามองในแง่ขอบเขตของงานแนะแนวแล้ว จะทำหน้าที่คล้ายนักสังคมสงเคราะห์ ทำให้มองเห็นว่างานแนะแนวกว้างขวางไม่มีที่สิ้นสุด"⁵⁰

นั้นแสดงให้เห็นว่างานแนะแนวเปรียบดั่งกับงานครอบครัวจรรยาซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความเสียสละอย่างสูง จากผู้ที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ จึงจะพอมองเห็นหนทางที่จะไปสู่ความสำเร็จได้ ความเสียสละเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งซึ่งเกิดจากการมีคุณธรรมเป็นพื้นฐาน แห่งบุคคลและความซื่อสัตย์สุจริต ความมีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้า วิจัย สนับสนุนหลายท่าน อาทิ เช่น

กสุม่า สายสนิท ได้ศึกษาลักษณะของบุคคลที่เด็กวัยรุ่นต้องการจะปรึกษาโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครพอสรุปได้ว่า "ลักษณะทั่วไปที่มีความสำคัญเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ ลักษณะท่าทาง คุณธรรมและความประพฤติ และลักษณะที่นำเชื่อถือและไว้วางใจ"⁵¹

กาญจนา ทองอุไร ได้ทำการศึกษาคูณลักษณะของนักแนะแนวที่นักเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต้องการ ผลการวิจัยพบว่า "ทางด้านคุณธรรมที่นักเรียนต้องการมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ความเมตตากรุณา นอกจากนั้นยังพบว่าลักษณะของผู้แนะแนวที่นักเรียนต้องการ และมีความสำคัญตามลำดับ คือ ด้านความรู้ คุณธรรม และลักษณะท่าทาง"⁵²

จงสกุล วุฒิสรรพ์ ได้ศึกษาคูณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวตามความคาดหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้บริหารโรงเรียนสังกัดโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดเชียงใหม่ ได้สรุปคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวดังนี้⁵³

1. มีความยุติธรรม
2. มีความรับผิดชอบ
3. มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น
4. มีทักษะในการให้คำปรึกษา
5. รักษาความลับและไว้วางใจได้
6. รู้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและระบบการเรียนการสอน
7. เป็นผู้มีศีลธรรม ซื่อสัตย์สุจริต
8. มีทักษะในการถาม การฟัง การพูด
9. มีความเสียสละ
10. มีทักษะในการจัดหาข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาต่อ

จากความเห็นของบุคคลต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าคุณลักษณะมีความสำคัญต่อการเลือกบุคลากรในการแนะแนว ซึ่งเรื่องนี้ ครูสภาได้กำหนดคุณลักษณะของนักแนะแนวไว้ และพอสรุปเป็นสาระสำคัญได้รวม 7 ด้าน ดังนี้⁵⁴

1. ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไป
2. การมีบุคลิกภาพที่น่าศรัทธา
3. มีความเป็นผู้นำ
4. การมีประสบการณ์ทางด้านการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต
5. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี
6. มีความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพที่ทันต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน
7. เป็นผู้มีคุณธรรม และความประพฤติ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้พบเห็น

4. ระบบการบริหารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันอุดมศึกษาสายอาชีพที่มีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ทั้งระดับประกาศนียบัตร และระดับปริญญาตรีให้ตรงกับความ ต้องการของตลาดแรงงานและมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติการ และวิชาการ พร้อมทั้งจะทำงานและสามารถปรับปรุงตนเองให้มีความก้าวหน้าทันต่อการพัฒนาการทางเทคโนโลยีด้วย

การจัดการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จัดการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ⁶⁵

1. ระดับประกาศนียบัตร หรือระดับต่ำกว่าปริญญา (หลักสูตรปวช. และหลักสูตร ปวส.) โดยแบ่งออกเป็น 3 หลักสูตร คือ

1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เปิดสอน 30 สาขาวิชา โดยเปิดสอนในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พณิชยกรรม คหกรรม และศิลปกรรม ใช้เวลาในการศึกษารวม 3 ปี รับผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เปิดสอน 103 สาขาวิชา ตามประเภทวิชา ดังในข้อ 1.1 รับผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เข้าศึกษาต่อใช้เวลาเรียน 2 ปี บางสาขาวิชารับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าศึกษาต่อโดยใช้เวลาเรียน 2-3 ปี และบางสาขาวิชารับผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าศึกษาต่อโดยใช้เวลาเรียน 4 ปี

1.3 หลักสูตรอนุปริญญา เปิดสอน 1 สาขาวิชา รับผู้จบระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกสาขาวิชา และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกโปรแกรม ใช้เวลาเรียน 2 ปี

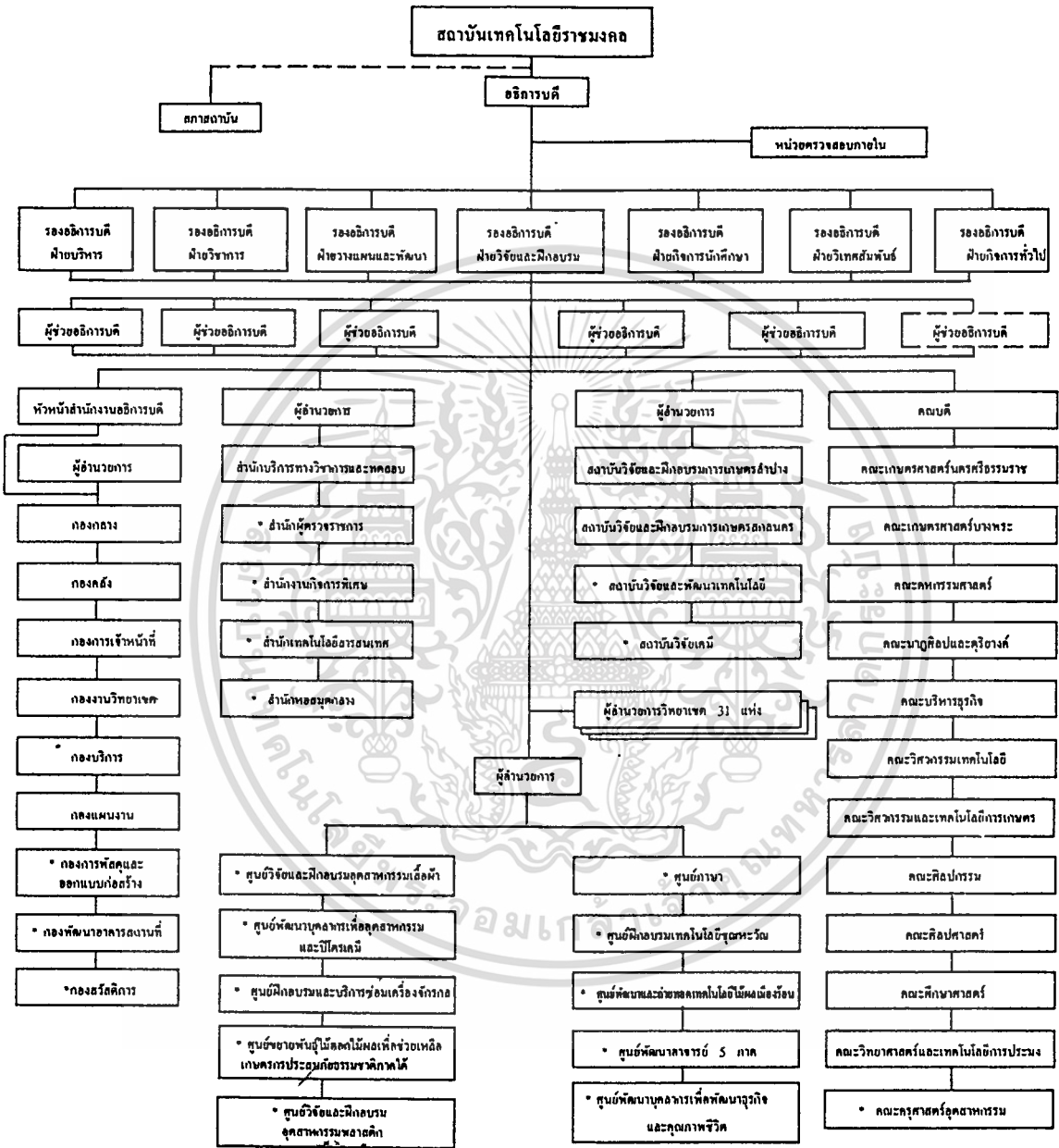
2. ระดับปริญญาตรี โดยแบ่งออกเป็น 2 หลักสูตร คือ

2.1 หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี รับผู้จบการศึกษหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม (ปม.) เข้าศึกษาต่อโดยใช้เวลา เรียน 2-2¹/₂ ปี

2.2 หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี รับผู้จบการศึกษหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ(ปวช.) และผู้จบการศึกษหลักสูตรมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) ในบางสาขาวิชา ใช้เวลาเรียน 4 ปี

เนื่องจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีบทบาทและภาระหน้าที่ในการจัดการศึกษาที่ แตกต่างจากหน่วยงานอื่นค่อนข้างมาก เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนควรศึกษาแผนภูมิการบริหารของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลประกอบดังนี้

แผนภูมิการบริหารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

หมายเหตุ * เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเป็นการภายในของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

5. ภาระหน้าที่และแนวตามพระราชบัญญัติ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบงานแนะแนวซึ่งพอสรุปได้ดังต่อไปนี้⁵⁷

1. ด้านบริหารงานแนะแนว

1.1 จัดให้มีศูนย์ประสานงานแนะแนวสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กองบริการ และมีคณะกรรมการแนะแนวของสถาบันฯ ซึ่งมีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นประธานโดยตำแหน่ง

1.2 จัดให้มีหน่วยบริการแนะแนวและจัดหางานโดยฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ในศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อจัดบริการให้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.3 จัดให้มีครู-อาจารย์แนะแนวเต็มเวลาประจำทุกวิทยาเขต ในสังกัดตามเกณฑ์มาตรฐานที่คณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด หรืออย่างน้อยวิทยาเขตละ 1 คน

1.4 ให้วิทยาเขตและหน่วยบริการแนะแนวและจัดหางาน มีแผนปฏิบัติงานโครงการมีระบบติดตาม และรายงานผลที่ชัดเจน

1.5 จัดสรรงบประมาณอุดหนุนเพื่อการแนะแนวให้แก่วิทยาเขต และหน่วยบริการแนะแนว และจัดหางานอย่างเพียงพอ และเป็นระบบครบปัจจัยตามที่กำหนด

2. ด้านส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนางานแนะแนว

2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประชุมสัมมนา และประชุมปฏิบัติการทางการแนะแนวแก่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์แนะแนวในทุกวิทยาเขต และผู้ปฏิบัติงานแนะแนวในหน่วยบริการแนะแนวและจัดหางาน เพื่อพัฒนาการทำงานและพัฒนาบุคลากรเป็นประจำและต่อเนื่อง

2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมครู-อาจารย์แนะแนว และผู้ปฏิบัติงานแนะแนว ทั้งหลักสูตรระยะสั้นระยะยาว เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนพัฒนาความก้าวหน้าในงานอาชีพ

2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ค้นคว้าทดลองนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการแนะแนวในทุกวิทยาเขตและหน่วยบริการแนะแนวและจัดหางาน

3. ด้านปฏิบัติงานแนะแนว

3.1 ผลิตและจัดหาเอกสาร เครื่องมือ สื่อ และอุปกรณ์แนะแนวที่จำเป็นให้เพียงพอในทุกวิทยาเขต และหน่วยบริการแนะแนวและจัดหางาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹Lester N. Downing, **Guidance and Counseling Service** (New York : Mc Graw-Hill, 1968), p. 7.

²Carter V. Good, **Dictionary of Education** (New York : Mc Graw-Hill Book Co., 1973), p. 194.

³อนันต์ อนันตรังสี, **หลักการแนะแนว** (กรุงเทพมหานคร : พีระพัฒนา, 2521), หน้า 3.

⁴วัชรีย์ ทรัพย์มี, **หลักการแนะแนวในโรงเรียน** (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2531), หน้า 3.

⁵กรมวิชาการ, **การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน** (กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์ การพิมพ์, 2523), หน้า 3.

⁶อนันต์ อนันตรังสี, **สิ่งที่ได้บ้างมาแล้ว**, หน้า 23-25.

⁷คมเพชร ฉัตรศุภกุล, **การแนะแนวเบื้องต้น** (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2531), หน้า 5.

⁸กรมวิชาการ, **คู่มือปฏิบัติงานแนะแนว** (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2521), หน้า 4-5.

⁹ประสาร ทิพย์ธารา, **การแนะแนวเบื้องต้น** (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2531), หน้า 7-8.

¹⁰ราชบัณฑิตยสถาน, **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525** (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2525), หน้า 187.

¹¹วัชรีย์ ทรัพย์มี, **สิ่งที่ได้บ้างมาแล้ว**, หน้า 129-130.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹²อัมพา โชติกเสถียร, **ทฤษฎีการให้คำปรึกษา** (กรุงเทพมหานคร : 2514), หน้าหน้า.

¹³บรรจง ชูสกุลชาติ, **การแนะแนวกับการพัฒนาอาชีพ** (กรุงเทพมหานคร : พรศิวกการพิมพ์,2531), หน้า 10.

¹⁴อาภา ถนัดช่าง, "การบริหารงานแนะแนวให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่," **วารสารแนะแนว**, (ธันวาคม 2520-มกราคม 2521) ; หน้า 16.

¹⁵Cathy J. Palmeur, "Carateristics of Effective Counselor Traineer," (Dissertation Abstract International, October 1975), 36:2301-A.

¹⁶อนนต์ อนันตรังสี, **สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว**, หน้า 1.

¹⁷วัชร ทรัพย์มี, "บุคลิกภาพของครูแนะแนวที่พึงปรารถนาจากการจัดลำดับของนักเรียน," **วารสารแนะแนว ปีที่ 12** (มิถุนายน-กรกฎาคม 2524), หน้า 42-48.

¹⁸Arthur J. Jone, **Principle of Guidance** (New York : Mc Graw-Hill 1951), p. 558.

¹⁹กรมวิชาการ, **สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว**, หน้า 52.

²⁰Carole E. Bare, "Relationship of Counselor Personallity and Counselor Client Personallity Similarity to Selected Counseling Succes Criteria," **Journal of Counseling Psychology** (1967), pp. 419-424.

²¹ธรา จาตุประยูร, "การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังระหว่างครู และนักเรียนมัธยมแบบประสมในภาคเหนือที่มีต่อลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา และการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของนักเรียนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง," (ปริญญาโท กศ.ม., วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร, 2517), หน้า 60.

²²ประสาร ทิพย์ธารา, **สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว**, หน้า 156-157.

²³ศักดิ์สิทธิ์ ชติยาสุวรรณ, “ลักษณะผู้ให้คำปรึกษาที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสมประเภทสหศึกษาในภาคกลางของประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 71-72.

²⁴คมเพชร ฉัตรศุภกุล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 105.

²⁵นิภา อัตถากร, “การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาในความคาดหวังของผู้รับคำปรึกษาและผู้ให้คำปรึกษา,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษาบัณฑิต, วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 49.

²⁶คมเพชร ฉัตรศุภกุล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 106.

²⁷นิพนธ์ ศศิธร, การแนะแนวกับการพัฒนาอาชีพ (กรุงเทพมหานคร : พรศิวิการพิมพ์, 2531), หน้า 13.

²⁸คมเพชร ฉัตรศุภกุล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 104.

²⁹Lester N. Downing, op.cit. p.176.

³⁰Dean C. Andrew and Ray Deveral Willey, **Administration and Organization of the Guidance Program** (New York : Harper & Brother, 1958), p. 136.

³¹David Joseph Mangusso, “Secondary School Counselor’s Role As Perceived by Administrators of Large School Districts in Texas,” (Dissertation Abstract International December 1972), p. 33.

³²W.M.C.Cottle and N.M. Downie, **Procedure and Preparation for Counseling** (New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1960), p.7.

³³นิพนธ์ ศศิธร, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 13.

³⁴สุชา จันทน์เอม, **จิตวิทยาการแนะแนว** (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2527), หน้า 64-73.

³⁵สกุล ศรีพรหม, **การแนะแนวกับการพัฒนาอาชีพ** (กรุงเทพมหานคร : พรศิวกา
พิมพ์, 2531), หน้า 4.

³⁶บรรจง ชูสกุลชาติ, **สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว**, หน้า 9.

³⁷ประสาร ทิพย์ธารา, **สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว**, หน้า 127.

³⁸อนนต์ อนันต์รังสี, **สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว**, หน้า 193.

³⁹สุโท เจริญสุข, **หลักการแนะแนวภาคปฏิบัติในโรงเรียน** (กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์แพร่พิทยา, 2517), หน้า 173.

⁴⁰ปราณี เกกิงผล, **การแนะแนวและการให้บริการปรึกษา** (กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2515), หน้า 293.

⁴¹ดวงเดือน พิศาลบุตร, “**ปรากฏทวิชาเทคนิคในการแนะแนวแก่นิสิตปริญญาครุศาสตร์
ปีที่ 2,**” พ.ศ. 2500

⁴²วิไล พงศ์คำ, “**การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนวและนิสิตสาขาการ
แนะแนวต่อลักษณะสำคัญทางทัศนคติ ความรู้ และความสามารถของผู้ให้คำปรึกษา,**” (ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519), หน้า 80.

⁴³จรัส ดวงสุวรรณ, “**การศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของ
ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนกลาง,**” (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 83.

⁴⁴ประสาร ทิพย์ธารา, **สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว**, หน้า 157-158.

⁴⁵ กรมสามัญศึกษา, คู่มือบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช, 2519), หน้า 211-212.

⁴⁶ จรัส ดวงสุวรรณ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 82.

⁴⁷ จงสกุล วุฒิสรรพ์, “คุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวตามความคาดหวังของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 และผู้บริหารโรงเรียนสังกัดโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดเชียงใหม่,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527), หน้า 85.

⁴⁸ ประสาร ทิพย์ธารา, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 158.

⁴⁹ กรมวิชาการ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 49-52.

⁵⁰ นิคม จันทวิฑูร, การแนะแนวกับการพัฒนาอาชีพ (กรุงเทพมหานคร : พรศิวกการพิมพ์, 2531), หน้า 51.

⁵¹ กสุมา สายสนิท, “ลักษณะของบุคคลที่เด็กวัยรุ่นต้องการจะปรึกษา,” (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบัณฑิต, แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 80.

⁵² กาญจนา ทองอุไร, “บริการต่าง ๆ และคุณลักษณะของผู้แนะแนวที่นักเรียนระดับ ประถมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต้องการ,” (วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), หน้า 65-68.

⁵³ จงสกุล วุฒิสรรพ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 101.

⁵⁴ อนนต์ อนันตรังสี, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 199.

⁵⁵ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, “รายงานประจำปี 2536, วารสาร, (กองแผนงาน สำนักงาน อธิการบดี, 2536), หน้า 18-19.

⁶⁶สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, “แนะแนวศึกษาต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ,” วารสารแนะแนว, (ฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กองบริการ สำนักอธิการบดี, 2538), หน้า 7.

⁶⁷กรมวิชาการ, คู่มือการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนางานแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กระทรวงศึกษาธิการ ระยะเวลา 1 ปี 2533-2539 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2530), หน้า 15-16.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร" ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานครนี้ใช้ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Servey Research) คือการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในสถานศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกันต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในสถานศึกษานั้นซึ่งประกอบไปด้วยวิทยาเขตต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครรวม 11 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบุคลากรแนะแนวในแต่ละด้าน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้
  1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
  2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
  3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
  4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานครรวมทั้งหมด 11 แห่งคือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ วิทยาเขตพนิชยการพระนคร วิทยาเขตบพิตรพิมุขจรัรวรดี วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตพระนครใต้ และวิทยาเขตจักรพงษ์ ภูวนารถ โดยมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1 ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบProportional Stratified Random Sampling ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1.1.1 จำแนกประชากรตามกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 พวก คือ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ซึ่ง ประกอบด้วยอัตราส่วนของประชากรเป็นดังนี้ ผู้บริหาร : ครู-อาจารย์ : นักศึกษาเท่ากับ 267 : 1189 : 14,053 ตามลำดับ รวม 15,509 คน ดังรายละเอียดตารางที่ 1

ตารางที่ 1
แสดงจำนวนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2533

ข้อ	สถานศึกษา	ผู้ อำนวยการ	ผู้ช่วย ผู้ อำนวยการ	หัวหน้า คณะ วิชา	หัวหน้า แผนก วิชา	รวม ผู้ บริหาร	ครู-อาจารย์	นักศึกษา
1.	วิทยาเขตเทคนิค กรุงเทพ	1	4	13	37	55	352	4,578
2.	วิทยาเขตอุเทนถวาย	1	4	4	19	28	121	960
3.	วิทยาเขตปทุมธานี	1	4	4	5	14	76	514
4.	วิทยาเขตพัฒนบริหาร พระนคร	1	4	3	21	29	128	1,909
5.	วิทยาเขตปทุมธานี จักรวรรดิ	1	4	4	5	14	55	1,233
6.	วิทยาเขตชุมพรเขตร อุดมศักดิ์	1	5	4	16	26	58	211
7.	วิทยาเขตโชติเวช	1	4	4	8	17	67	368
8.	วิทยาเขตเพาะช่าง	1	4	2	20	27	88	1,871
9.	วิทยาเขตพระนครเหนือ	1	4	6	15	26	119	920
10.	วิทยาเขตพระนครใต้	1	4	2	8	15	69	447
11.	วิทยาเขตจักรพงษ์ ภูวนารถ	1	4	2	9	16	56	1,042
	รวม	11	45	48	163	267	1189	14,053

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในแต่ละวิทยาเขต รวม 11 แห่ง จากตารางที่ 1 นั้น จะใช้วิธีสุ่ม (Simple Random Sampling) โดยวิธีของ Krejcie และ Morgan¹ สำหรับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ดังรายละเอียดตารางที่ 2

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา วิทยาเขตต่าง ๆ

ลำดับ	สถานศึกษา	ผู้บริหาร (คน)	จำนวน ตัวอย่าง (คน)	ครู- อาจารย์ (คน)	จำนวน ตัวอย่าง (คน)	นักศึกษา (คน)	จำนวน ตัวอย่าง (คน)
1.	วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	55	38	352	98	4,578	135
2.	วิทยาเขตอุเทนถวาย	28	20	121	35	960	28
3.	วิทยาเขตปทุมธานี มหามงกุฎ	14	10	76	22	514	16
4.	วิทยาเขตพัฒนบริหาร พระนคร	29	20	128	35	1,909	56
5.	วิทยาเขตปทุมธานี จักรวรรดิ	14	10	55	15	1,233	36
6.	วิทยาเขตชุมพรเขตร อุดมศักดิ์	26	18	58	17	211	8
7.	วิทยาเขตโชติเวช	17	12	67	19	368	11
8.	วิทยาเขตเพาะช่าง	27	18	88	25	1,871	55
9.	วิทยาเขตพระนครเหนือ	26	18	119	35	920	27
10.	วิทยาเขตพระนครใต้	15	12	69	20	447	13
11.	วิทยาเขตจักรพงษ์ ภูวนารถ	16	12	56	17	1,042	31
	รวม	267	159	1,189	290	14,053	375

1.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยมีเหตุผลหลายประการ ดังนี้

1.2.1 การเลือกวิทยาเขตส่วนกลาง เพราะมีจำนวนสถานศึกษาในสังกัดถึง 11 แห่ง และในจำนวนนี้มีเกือบทุกสาขาวิชาที่ทำการเปิดสอนในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลยกเว้นสาขาวิชาเกษตรกรรมเพียงสาขาเดียว และวิทยาเขตในกรุงเทพมหานครนั้นเป็นสถานศึกษาที่ได้รับความสนใจจากนักศึกษา และผู้ปกครองจากภูมิภาคต่าง ๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ วิทยาเขตในกรุงเทพมหานคร เป็นที่รวมของนักศึกษาจากทุกภูมิภาคของประเทศนั่นเอง

1.2.2 ระดับของนักศึกษาผู้วิจัยเลือกเฉพาะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 และ 2 ซึ่งจะเป็นนักศึกษาที่มีภูมิภาวะสูงพอแก่การวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ในแบบสอบถาม และเป็นช่วงเวลาที่นักศึกษาจะต้องประสบปัญหาแวดล้อม ทั้งในด้านการศึกษา สังคม ส่วนตัวและการอาชีพ

1.2.3 ครู-อาจารย์ ในแต่ละวิทยาเขตจะสอนนักศึกษาทั้งสองชั้นปี ดังนั้นจะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ที่นักศึกษาต้องการ

1.2.4 ผู้บริหาร คัดเลือก 4 ระดับดังนี้ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายต่าง ๆ หัวหน้าคณะวิชา และหัวหน้าแผนกวิชา เนื่องจากบุคลากรเหล่านี้เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่องของ นโยบาย การเงิน และการประสานงาน ด้านการสนับสนุนให้เกิดความร่วมมืออันดีระหว่าง ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในสังกัด กับบุคลากรแนะแนว

1.2.5 ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ทางด้านการจัดการศึกษาจะเร่งส่งเสริม ผลิตนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรีให้มากขึ้นในขณะเดียวกันจะลดการผลิตนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้น้อยลง และเลิกผลิตในเวลาต่อไป

จากเหตุผลทั้งหมดผู้วิจัยจึงมองเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นสิ่งที่มีความสมบัติเหมาะสมครบถ้วนที่จะสามารถให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการกำหนดคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้ตั้งไว้แล้ว

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่สถานภาพของบุคคล 3 ฝ่าย คือ

ผู้บริหาร

ครู-อาจารย์

นักศึกษา

1.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว 7 ด้าน คือ

มนุษยสัมพันธ์

บุคลิกภาพ

ความเป็นผู้นำ

ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต

ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้

ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ

คุณธรรม และความประพฤติ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในที่นี้ ได้จากการสร้างแบบสอบถาม เพื่อวัดคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นรายละเอียดที่เกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของบุคลากรแนะแนว ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แต่แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญมากที่สุดซึ่งถ้าบุคลากรแนะแนวปฏิบัติ

ระดับคะแนน 4 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญมากซึ่งถ้าบุคลากรแนะแนวปฏิบัติ

ระดับคะแนน 3 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญซึ่งถ้าบุคลากรแนะแนวปฏิบัติ

ระดับคะแนน 2 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญน้อยซึ่งถ้าบุคลากรแนะแนวปฏิบัติ

ระดับคะแนน 1 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญน้อยที่สุดซึ่งถ้าบุคลากรแนะแนวปฏิบัติ

ในการจัดทำเครื่องมือส่วนนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ตามคุณลักษณะที่สอดคล้องกับทักษะของนักวิชาการ และผลการวิจัยซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ทำไว้แล้วโดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 7 ด้าน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3

แสดงรายละเอียดข้อคำถามในด้านต่าง ๆ

ข้อ	คุณลักษณะในด้าน	จำนวน (ข้อ)	ข้อคำถาม
1.	มนุษยสัมพันธ์	9	1, 4, 7, 8, 9, 11, 19, 33 และ 56
2.	บุคลิกภาพ	8	3, 12, 14, 18, 31, 43, 50, และ 60
3.	ความเป็นผู้นำ	8	5, 13, 16, 24, 29, 41, 44, และ 59
4.	ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต	11	23, 26, 32, 34, 36, 38, 48, 51, 52, 55, และ 58
5.	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	8	6, 17, 21, 28, 35, 39, 46, และ 49
6.	ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ	8	2, 10, 15, 22, 27, 37, 42, และ 54
7.	คุณธรรมและความประพฤติ	8	20, 25, 30, 40, 45, 47, 53 และ 57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญ 7 ด้านของบุคลากรแนะแนว ลักษณะเป็นแบบจัดลำดับความสำคัญจากมากที่สุด รองไปจนถึงสำคัญน้อยที่สุด

การหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

จากแบบสอบถามที่ได้สร้างทั้งหมด นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อตรวจสอบแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตั้งรายนามข้างล่าง ตรวจสอบโครงสร้าง และเนื้อเรื่องซึ่งเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและภาษา เมื่อได้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ แล้วผู้วิจัยจะนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่วิทยาเขตเทคนิคธนบุรีจำนวน 30 คนนำข้อมูลที่ได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ใช้วิธีของ Cronbach² ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .886

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน มีดังนี้

1. อาจารย์โสภณ แสงไพโรจน์ ผู้ช่วยอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. อาจารย์อภา ฤกษ์ช่าง นายกสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย
3. ดร.กัญญา ทองฉิม หัวหน้าแผนกวิชาเทคนิคก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย
4. อาจารย์อรนพ นวกิจบำรุง หัวหน้าฝ่ายแนะแนว สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอุเทนถวาย
5. อาจารย์ศรัณย์ ลำเนา คณะวิชาสามัญ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย

อุเทนถวาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมรายชื่อของประชากรจากแผนกบุคลากรและแผนกทะเบียนของวิทยาเขตต่าง ๆ ทั้ง 11 แห่ง แล้วนำมาจับฉลากให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนในตารางที่ 2 เพื่อจัดลำดับในการส่งแบบสอบถามตามวิธีการทางสถิติโดยกำหนดหมายเลขประจำแบบสอบถามไว้ทุกฉบับ เพื่อการตรวจสอบภายหลัง

2. การส่งแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำไปส่งด้วยตนเอง โดยมีหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ทั้งนี้ด้วยการประสานงานกับหัวหน้าแผนกสถิติและวิจัยของแต่ละวิทยาเขต จากจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่จัดส่งรวม 824 ฉบับ ผู้วิจัยกำหนดเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อการรับแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยเดินทางไปรับคืนด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่ตอบได้ถูกต้องสมบูรณ์ พบว่าจากจำนวนแบบสอบถาม 824 ฉบับ ถูกต้องตามเกณฑ์ จำนวน 706 ฉบับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

4. นำข้อมูลที่ได้จากข้อที่ 3 ไปวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา 11 วิทยาเขต

วิทยาเขต	ผู้บริหาร			ครู-อาจารย์			นักศึกษา		
	กลุ่มตัวอย่าง	ได้รับคืน	คิดเป็นร้อยละ	กลุ่มตัวอย่าง	ได้รับคืน	คิดเป็นร้อยละ	กลุ่มตัวอย่าง	ได้รับคืน	คิดเป็นร้อยละ
เขตนครปฐม	33	30	90.90	86	77	89.53	122	110	90.16
อุบลราชธานี	17	14	82.35	30	25	83.33	25	22	88.00
บึงกาฬ	8	6	75.00	19	16	84.21	24	21	87.50
พิจิตร	17	14	82.35	31	26	83.87	51	46	90.19
บึงฉลือ	8	7	87.50	13	10	76.92	33	28	84.84
สุพรรณบุรี	15	12	80.00	14	10	71.42	6	6	100.00
สุโขทัย	10	7	70.00	16	12	75.00	10	10	100.00
พิจิตร	16	13	81.25	21	15	71.42	50	42	84.00
พระนครศรีอยุธยา	15	12	80.00	29	21	72.41	24	21	87.50
พระนครศรีอยุธยา	10	8	80.00	17	12	70.58	12	10	83.33
จันทบุรี	10	8	80.00	14	11	78.57	28	24	85.71
รวม	159	131	82.38	290	235	81.03	375	340	90.66

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package of the Social Sciences) ที่สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยเลือกเฉพาะที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลและการสมมติฐานดังนี้

1. การอธิบายสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ

2. การทดสอบสมมติฐาน

ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวไม่แตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า F-test

สัญลักษณ์ที่ใช้

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

% แทน ค่าทดสอบร้อยละ

F แทน ค่าทดสอบ F-test

* แทน ระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

Scheffe / แทน ทดสอบความแตกต่างรายคู่

เชิงอรรถ

¹Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activitives," **The Journal of Education and Psychological Measurement** 30(3) : 1970 pp.607-610.

²บุญเรียง ขจรศิลป์, **วิธีการวิจัยทางการศึกษา** (กรุงเทพมหานคร : พิสิทธ์เซ็นเตอร์การพิมพ์, 2530), หน้า 166.

³ประคอง กรรณสูตร, **สถิติการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข)** (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า, ม.ม.ป.), หน้า 70.

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 จำนวนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 จัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1 จำนวนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานศึกษา

ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไว้ดังนี้คือ สถานศึกษา และสถานภาพ ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 5 และ 16

ตารางที่ 5

จำนวนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานศึกษา

ที่	สถานศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1.	วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	217	30.74
2.	วิทยาเขตอุเทนถวาย	61	8.64
3.	วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ	43	6.09
4.	วิทยาเขตพณิชยการพระนคร	86	12.18
5.	วิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิ	45	6.37
6.	วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	28	3.97
7.	วิทยาเขตโชติเวช	29	4.11
8.	วิทยาเขตเพาะช่าง	70	9.91
9.	วิทยาเขตพระนครเหนือ	54	7.65
10.	วิทยาเขตพระนครใต้	30	4.25
11.	วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ	43	6.09
	รวม	706	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานศึกษา มีดังนี้คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ มีจำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 30.74 วิทยาเขตอุเทนถวาย มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 8.64 วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 6.09 วิทยาเขตพณิชยการพระนคร มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 12.18 วิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิ มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 6.37 วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 วิทยาเขตโชติเวช มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 4.11 วิทยาเขตเพาะช่าง มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 9.91 วิทยาเขตพระนครเหนือ มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65 วิทยาเขตพระนครใต้ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 และวิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 6.09

ตารางที่ 6

จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางเพศ

สถานภาพทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	67	51.15
หญิง	64	48.85
รวม	131	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้บริหาร ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางเพศ มีดังนี้ เพศชาย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 51.15 และเพศหญิงจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 48.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 7

จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุปี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30	3	2.29
30-40	85	64.89
40 ปีขึ้นไป	43	32.82
รวม	131	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ มีดังนี้ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.29 อายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 64.89 และอายุ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 32.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 8

จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

วุฒิทางการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	0.76
ปริญญาตรี	103	78.63
สูงกว่าปริญญาตรี	27	20.61
รวม	131	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา มีดังนี้ วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.76 วุฒิปริญญาตรี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 78.63 และวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 20.61 ตามลำดับ

ตารางที่ 9

จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
ผู้อำนวยการ	8	6.10
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	20	15.27
หัวหน้าคณะวิชา	26	19.85
หัวหน้าแผนกวิชา	77	58.78
รวม	131	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ มีดังนี้ ผู้อำนวยการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.27 หัวหน้าคณะวิชา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 19.85 และหัวหน้าแผนกวิชา จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 58.78 ตามลำดับ

ตารางที่ 10

จำนวนครู-อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางเพศ

สถานภาพทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	97	41.28
หญิง	138	58.72
รวม	235	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าจำนวนครู-อาจารย์ ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางเพศ มีดังนี้ เพศชาย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 41.28 และเพศหญิง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 58.72 ตามลำดับ

ตารางที่ 11

จำนวนครู-อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุปี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30	25	10.64
30-40	140	59.57
40 ปีขึ้นไป	70	29.79
รวม	235	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าจำนวนครู-อาจารย์ ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ มีดังนี้ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.64 อายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 59.57 และอายุ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 29.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 12

จำนวนครู-อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

วุฒิทางการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	0.85
ปริญญาตรี	188	80.00
สูงกว่าปริญญาตรี	45	19.15
รวม	235	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าจำนวนครู-อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา มีดังนี้ วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.85 วุฒิปริญญาตรี จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 13

จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางเพศ

สถานภาพทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	141	41.47
หญิง	199	58.53
รวม	340	100.00

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพทางเพศ มีดังนี้ เพศชาย จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 41.47 และเพศหญิง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 58.53 ตามลำดับ

ตารางที่ 14
จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ-ปี	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 17	2	0.59
17-20	195	57.35
20 ปีขึ้นไป	143	42.06
รวม	340	100.00

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ มีดังนี้ อายุต่ำกว่า 17 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59 อายุระหว่าง 17-20 ปี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 57.35 และอายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 42.06 ตามลำดับ

ตารางที่ 15
จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปวส. ปีที่ 1 รอบเช้า	123	36.17
ปวส. ปีที่ 1 รอบบ่าย	72	21.18
ปวส. ปีที่ 2 รอบเช้า	85	25.00
ปวส. ปีที่ 2 รอบบ่าย	60	17.65
รวม	340	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา มีดังนี้ ระดับปวส. ปีที่ 1 รอบเช้า จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17 ระดับปวส. ปีที่ 1 รอบบ่าย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.18 ระดับ ปวส. ปีที่ 2 รอบเช้า จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และระดับปวส. ปีที่ 2 รอบบ่าย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ตามลำดับ

ตารางที่ 16

จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการให้บริการแนะแนว

สถานภาพการให้บริการแนะแนว	จำนวน	ร้อยละ
เคยให้บริการมาแล้ว	102	30.00
ยังไม่เคยให้บริการเลย	238	70.00
รวม	340	100.00

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า จำนวนนักศึกษา ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการให้บริการแนะแนว มีดังนี้ เคยให้บริการแนะแนวมาแล้ว จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และยังไม่เคยให้บริการแนะแนวเลย จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ตามลำดับ -

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 17

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะในด้านมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	มีความสามารถในการประสานงานที่ดี	4.08	0.94	มาก
2.	มีความเป็นกันเอง	4.07	0.92	มาก
3.	เป็นคนยืดหยุ่นในเรื่องของเวลา การนัดหมาย และความรับผิดชอบ	3.24	1.16	ปานกลาง
4.	ให้เกียรติซึ่งกันและกัน	4.04	0.89	มาก
5.	มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงาน	4.24	0.93	มาก

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6.	มีความเห็นอกเห็นใจ	3.82	0.91	มาก
7.	มีความสามารถในการผูกมิตร	4.02	0.90	มาก
8.	มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น	3.96	0.95	มาก
9.	ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิต	4.14	0.79	มาก
	รวม	3.96	0.63	มาก

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะในด้านมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรแนะแนวอยู่ในระดับมากและหากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับที่มีความคิดเห็นมากรวม 8 ข้อ ในจำนวน 9 ข้อ กล่าวคือ มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงานร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิต มีความสามารถในการประสานงานที่ดี มีความเป็นกันเอง ให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีความสามารถในการผูกมิตร มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจ ส่วนอีก 1 ข้อ อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ได้แก่ เป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องของเวลา การนัดหมาย และความรับผิดชอบ

ตารางที่ 18

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะในด้านบุคลิกภาพของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	มีความกระตือรือร้น	4.07	0.96	มาก
2.	มีความอ่อนไหวทางอารมณ์	2.40	1.00	น้อยมาก

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
3.	มีอารมณ์ขันสนุกสนานร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส	3.89	0.97	มาก
4.	พูดจาไพเราะน่าฟัง ไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น	4.01	0.99	มาก
5.	มักเข้าร่วมในกรีกีฬาเป็นประจำ	3.14	1.02	ปานกลาง
6.	วางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย	4.06	0.85	มาก
7.	มีอารมณ์สุขุมรอบคอบ	4.05	0.91	มาก
8.	มีปฏิภาณไหวพริบมีความสามารถในการแก้ปัญหา	4.26	0.83	มาก
	รวม	3.73	0.57	มาก

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านบุคลิกภาพอยู่ในระดับมาก และหากพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากรวม 6 ข้อ ในจำนวน 8 ข้อ ดังนี้ มีปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความกระตือรือร้น วางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย มีอารมณ์สุขุมรอบคอบ พูดจาไพเราะน่าฟัง ไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น และมีอารมณ์ขันสนุกสนานร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส ในระดับความคิดเห็นปานกลางมีเพียง 1 ข้อ คือมักเข้าร่วมในกรีกีฬาเป็นประจำ และในระดับความคิดเห็นน้อยมากมีเพียง 1 ข้อกล่าวคือ มีความอ่อนไหวทางอารมณ์

ตารางที่ 19

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความเป็นผู้นำของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ไม่ให้ความมั่นใจในเรื่องต่างๆสูงเกินไป	3.19	1.03	ปานกลาง
2.	มีเซ้าร์ และวินิจัยดี	3.97	0.95	มาก
3.	การแสดงความคิดเห็น มักดูเสียงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์	3.74	0.98	มาก
4.	สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนา	3.75	0.83	มาก
5.	มีความเฉลียวฉลาด	3.93	0.96	มาก

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6.	มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น	3.96	0.89	มาก
7.	มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์	4.10	0.85	มาก
8.	มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน	4.05	0.82	มาก
	รวม	3.84	0.58	มาก

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ทางด้านความเป็นผู้นำอยู่ในระดับมาก ส่วนรายข้อเมื่อพิจารณาแล้วอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก รวม 7 ข้อ ในจำนวน 8 ข้อ กล่าวคือ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน มีไหวพริบและวินิจฉัยดี มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น มีความเสียสละ สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนา และการแสดงความคิดเห็น มักดูเสียส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ สำหรับอีก 1 ข้อ ที่เหลือนั้นอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ได้แก่ ไม่ให้ความสนใจในเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไป

ตารางที่ 20

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านประสิทธิภาพทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิตของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านประสิทธิภาพทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิต	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	มีความรู้ในจุดมุ่งหมาย หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	4.01	0.87	มาก
2.	เคยทำการสอนได้ผลดีมาแล้ว	3.45	0.97	ปานกลาง
3.	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิชาที่จัดสอนในวิทยาเขตตามลักษณะรายวิชาต่าง ๆ	3.86	0.92	มาก
4.	มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู	4.05	0.91	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านประสิทธิภาพทางการสอน การ แนะแนวการดำเนินชีวิต	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
5.	เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามาแล้ว	3.61	0.96	มาก
6.	ถือว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ และเป็น ประโยชน์ต่อสังคม	4.26	0.82	มาก
7.	เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครอง หรืออาจารย์ ที่ปรึกษามาแล้ว	3.21	1.12	ปานกลาง
8.	มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู	4.06	0.92	มาก
9.	แต่งงานแล้วและครอบครัวมีความสุขดี	3.30	1.23	ปานกลาง
10.	ประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา และ ชุมชน	4.08	0.91	มาก
11.	มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม	3.79	0.86	มาก
	รวม	3.79	0.56	มาก

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในด้านประสิทธิภาพทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก สำหรับรายข้อพบว่า ในระดับความคิดเห็นมาก รวม 8 ข้อ จากจำนวน 11 ข้อ กล่าวคือ ถือว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและชุมชน มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู มีความรู้ในจุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิชาที่จัดสอนในวิทยาเขตตามลักษณะรายวิชาต่าง ๆ มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม และเคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามาแล้ว ในระดับความคิดเห็นปานกลางรวม 3 ข้อ ได้แก่ เคยทำการสอนได้ผลดีมาแล้ว แต่งงานแล้วและครอบครัวมีความสุขดี และเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว

ตารางที่ 21

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครู - อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความสามารถ
ในการถ่ายทอดความรู้ของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	มีความสามารถในการเลือกวิธีเพื่อการชี้แนะแก่นักศึกษาได้อย่างเหมาะสม	4.00	0.95	มาก
2.	สามารถถ่ายทอดการแก้ปัญหาด้วยวิธีง่าย ๆ	3.85	0.95	มาก
3.	สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	3.87	0.88	มาก
4.	มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียน และเร้าความสนใจของผู้เรียน	3.80	0.93	มาก
5.	มีความสามารถในการคุมชั้นเรียน	3.63	0.96	มาก
6.	มีความสามารถในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา	3.91	0.86	มาก
7.	มีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ	3.98	0.88	มาก
8.	ใช้วิธีการทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่นักศึกษาตั้งประเด็นถามเสมอ ๆ	3.56	0.96	มาก
	รวม	3.82	0.64	มาก

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับรายชื่อซึ่งพบว่า อยู่ในระดับความคิดเห็นมากทั้งหมดกล่าวคือ มีความสามารถในการเลือกวิธีเพื่อการชี้แนะแก่นักศึกษาได้อย่างเหมาะสม มีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ มีความสามารถในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถถ่ายทอดการแก้ปัญหาด้วยวิธีง่าย ๆ มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียน และเร้าความสนใจของผู้เรียน มีความสามารถในการคุมชั้นเรียน และใช้วิธีการทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่นักศึกษาตั้งประเด็นถามเสมอ ๆ

ตารางที่ 22

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครู - อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในความรู้ และทักษะ
ในการแนะแนวอาชีพของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.	สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงขอบข่ายของงานแผนก แนะแนวในที่ประชุม	3.92	0.93	มาก
2.	สามารถจัดระบบการทำงานระเบียบเหมาะสม และระเบียบพฤติก กรรมของนักศึกษาทุกคน	3.61	1.03	มาก
3.	มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาคว ทราบโดยวิธีการต่าง ๆ	4.00	0.96	มาก
4.	มีความรู้ในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพการศึกษาคือ และ ระบบการเรียนการสอนในสถาบัน	4.13	0.92	มาก
5.	มีความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน	3.88	0.94	มาก
6.	รู้แหล่งวิทยากร และแหล่งเอกสารที่เป็นประโยชน์ต่อบริการ สนเทศ	3.98	0.93	มาก
7.	มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะ แนวในวิทยาเขต	4.06	0.91	มาก
8.	มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ ปัจจุบัน	3.87	0.89	มาก
	รวม	3.93	0.66	มาก

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ได้ให้ความคิดเห็นต่อ
คุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในด้านความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ อยู่ในระดับความสำคัญ
มากเช่นเดียวกับการพิจารณาเป็นรายชื่ออยู่ในระดับความคิดเห็นมากทั้งหมดกล่าวคือมีความรู้ในราย
ละเอียดเกี่ยวกับอาชีพการศึกษาคือ และระบบการเรียนการสอนในสถาบัน มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์
ของการจัดบริการแนะแนวในวิทยาเขต มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษา

ควรทราบโดยวิธีการต่าง ๆ รัฐแหล่งวิทยาการและแหล่งที่เป็นประโยชน์ต่อบริการสนเทศ สามารถชี้แจงให้ ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงขอบข่ายของงานแผนกแนะแนวในที่ประชุม มีความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ปัจจุบัน และสามารถจัดระบบการทําระเบียบสะสม และระเบียบพฤติกรรมของนักศึกษาทุกคน

ตารางที่ 23

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะ
ในด้านคุณธรรม และความประพฤติของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านคุณธรรม และความประพฤติ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	มีความยุติธรรม	4.11	0.89	มาก
2.	การรักษาความลับถือเป็นเรื่องสำคัญ	3.98	0.89	มาก
3.	ประพฤติปฏิบัติตามชนบประเพณีของสังคมไทย	3.66	0.93	มาก
4.	เป็นผู้มีศีลธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต	4.14	0.88	มาก
5.	ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว	4.13	0.93	มาก
6.	มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา	3.95	0.95	มาก
7.	ไม่กล่าววาจาให้ร้ายผู้อื่น	3.96	0.99	มาก
8.	ไม่มุ่งเน้นหลักการ และอุดมคติจนเกินเหตุ	3.78	0.87	มาก
	รวม	3.68	0.54	มาก

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษาได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในด้านคุณธรรม และความประพฤติในภาพรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก และหากพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากทุกข้อกล่าวคือ เป็นผู้มีศีลธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว มีความยุติธรรม การรักษาความลับถือเป็นเรื่องสำคัญ ไม่กล่าววาจาให้ร้ายผู้อื่น มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ไม่มุ่งเน้นหลักการ และอุดมคติจนเกินเหตุ และประพฤติปฏิบัติตามชนบประเพณีของสังคมไทย

ตารางที่ 24

ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครู-อาจารย์ และ นักศึกษา ต่อคุณลักษณะรวมทุกด้านของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวทั้ง 7 ด้าน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	มนุษยสัมพันธ์	3.96	0.63	มาก
2.	บุคลิกภาพ	3.73	0.57	มาก
3.	ความเป็นผู้นำ	3.84	0.58	มาก
4.	ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิต	3.79	0.56	มาก
5.	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	3.82	0.64	มาก
6.	ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ	3.93	0.66	มาก
7.	คุณธรรม และความประพฤติ	3.68	0.54	มาก
	รวม	3.82	0.52	มาก

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ในภาพรวมในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับความคิดเห็นมากทุกด้านกล่าวคือ มนุษยสัมพันธ์ ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ ความเป็นผู้นำ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิต บุคลิกภาพ คุณธรรมและความประพฤติ

ตอนที่ 3 จัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 25

ความถี่ในการจัดลำดับความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

	ลำดับ	1	2	3	4	5
คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว						
1. มนุษยสัมพันธ์		18	24	---	---	---
2. บุคลิกภาพ		20	19	20	17	16
3. ความเป็นผู้นำ		16	13	15	7	6
4. ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต		19	22	22	---	---
5. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้		15	23	13	20	---
6. ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ		20	15	16	16	28
7. คุณธรรม และความประพฤติ		25	---	---	---	---

จากตารางที่ 25 พบว่าผู้บริหารให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวโดยมีค่าความถี่ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ความถี่เท่ากับ 25 ลำดับที่ 2 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ความถี่เท่ากับ 24 ลำดับที่ 3 ด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต ความถี่เท่ากับ 22 ลำดับที่ 4 ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความถี่เท่ากับ 20 และลำดับที่ 5 ด้านความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ ความถี่เท่ากับ 28

ตารางที่ 26

ระดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

ลำดับที่	ความถี่	ร้อยละ	คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว
1.	25	19.10	คุณธรรมและความประพฤติ
2.	24	18.30	มนุษยสัมพันธ์
3.	22	16.80	ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนว และการดำเนินชีวิต
4.	20	15.30	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้
5.	28	21.40	ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ

จากตารางที่ 26 พบว่าผู้บริหารให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านคุณธรรม และความประพฤติ เป็นลำดับที่ 1 โดยมีความถี่เท่ากับ 25 คิดเป็นร้อยละ 19.10 ส่วนลำดับที่ 2 ผู้บริหารเห็นว่าบุคลากรแนะแนวควรมีมนุษยสัมพันธ์ โดยมีความถี่เท่ากับ 24 คิดเป็นร้อยละ 18.30 และลำดับที่ 3 ผู้บริหารเห็นว่า บุคลากรแนะแนวควรมีประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต โดยมีความถี่เท่ากับ 22 คิดเป็นร้อยละ 16.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 27

ความถี่ในการจัดลำดับความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว
ตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์

คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว	ลำดับ	1	2	3	4	5
1. มนุษยสัมพันธ์		35	47	---	---	---
2. บุคลิกภาพ		27	39	55	--	--
3. ความเป็นผู้นำ		33	34	14	17	15
4. ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต		45	---	---	---	---
5. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้		41	25	28	28	6
6. ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ		20	34	30	58	---
7. คุณธรรม และความประพฤติ		32	24	49	47	35

จากตารางที่ 27 พบว่าครู-อาจารย์ ให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว โดยมีค่าความถี่ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต ความถี่เท่ากับ 45 ลำดับที่ 2 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ความถี่เท่ากับ 47 ลำดับที่ 3 ด้านบุคลิกภาพ ความถี่เท่ากับ 55 ลำดับที่ 4 ด้านความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ ความถี่เท่ากับ 58 ลำดับที่ 5 ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ความถี่เท่ากับ 35

ตารางที่ 28

ระดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลิกภาพแนะแนว ตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์

ลำดับที่	ความถี่	ร้อยละ	คุณลักษณะของบุคลิกภาพแนะแนว
1.	45	19.10	ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต
2.	47	20.00	มนุษยสัมพันธ์
3.	49	20.90	คุณธรรม และความประพฤติ
4.	58	24.70	ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ
5.	16	6.80	บุคลิกภาพ

จากตารางที่ 28 พบว่าครู-อาจารย์ได้ให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของบุคลิกภาพแนะแนวในด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต เป็นลำดับที่ 1 โดยมีความถี่เท่ากับ 45 คิดเป็นร้อยละ 19.10 ส่วนลำดับที่ 2 ครู-อาจารย์เห็นว่าบุคลิกภาพแนะแนวควรมีมนุษยสัมพันธ์ โดยมีความถี่เท่ากับ 47 คิดเป็นร้อยละ 20.00 และลำดับที่ 3 ครู-อาจารย์เห็นว่า บุคลิกภาพแนะแนวควรมีคุณธรรมและความประพฤติ โดยมีความถี่เท่ากับ 49 คิดเป็นร้อยละ 20.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 29

ความถี่ในการจัดลำดับความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลิกภาพแนะแนว
ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

คุณลักษณะของบุคลิกภาพแนะแนว	ลำดับ				
	1	2	3	4	5
1. มนุษยสัมพันธ์	39	48	46	40	151
2. บุคลิกภาพ	74	---	---	---	---
3. ความเป็นผู้นำ	24	48	41	23	16
4. ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต	50	56	43	63	---
5. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	54	63	---	---	---
6. ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ	52	39	63	---	---
7. คุณธรรม และความประพฤติ	48	45	41	54	34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 29 พบว่านักศึกษาให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวโดยมีค่าความถี่ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ความถี่เท่ากับ 74 ลำดับที่ 2 ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความถี่เท่ากับ 63 ลำดับที่ 3 ด้านความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ ความถี่เท่ากับ 63 ลำดับที่ 4 ด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต ความถี่เท่ากับ 63 ลำดับที่ 5 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ความถี่เท่ากับ 151

ตารางที่ 30

ระดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ลำดับที่	ความถี่	ร้อยละ	คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว
1.	74	21.80	บุคลิกภาพ
2.	63	18.50	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้
3.	63	18.50	ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ
4.	63	18.50	ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต
5.	151	44.40	มนุษยสัมพันธ์

จากตารางที่ 30 พบว่านักศึกษาได้ให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านบุคลิกภาพ เป็นลำดับที่ 1 โดยมีความถี่เท่ากับ 74 คิดเป็นร้อยละ 21.80 ส่วนลำดับที่ 2 นักศึกษาเห็นว่าบุคลากรแนะแนวควรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ โดยมีความถี่เท่ากับ 63 คิดเป็นร้อยละ 18.50 และลำดับที่ 3 นักศึกษาเห็นว่าบุคลากรแนะแนวควรมีความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ โดยมีความถี่เท่ากับ 63 คิดเป็นร้อยละ 18.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 31

ความถี่ในการจัดลำดับความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว
ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ลำดับ	1	2	3	4	5
คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว					
1. มนุษยสัมพันธ์	92	119	---	---	---
2. บุคลิกภาพ	121	---	---	---	---
3. ความเป็นผู้นำ	73	95	74	47	37
4. ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต	114	110	96	125	105
5. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	110	111	100	96	114
6. ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ	92	88	109	127	---
7. คุณธรรม และความประพฤติ	105	84	113	---	---

จากตารางที่ 31 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว โดยมีค่าความถี่ ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านบุคลิกภาพ ความถี่เท่ากับ 121 ลำดับที่ 2 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ความถี่เท่ากับ 119 ลำดับที่ 3 ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ความถี่เท่ากับ 113 ลำดับที่ 4 ด้านความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ ความถี่เท่ากับ 127 ลำดับที่ 5 ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความถี่เท่ากับ 114

ตารางที่ 32

ระดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว
ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ลำดับที่	ความถี่	ร้อยละ	คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว
1.	121	17.10	บุคลิกภาพ
2.	119	16.90	มนุษยสัมพันธ์
3.	113	16.00	คุณธรรมและความประพฤติ
4.	127	18.00	ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ
5.	114	16.14	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้

จากตารางที่ 32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านบุคลิกภาพ เป็นลำดับที่ 1 โดยมีความถี่เท่ากับ 121 คิดเป็นร้อยละ 17.10 ส่วนลำดับที่ 2 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่า บุคลากรแนะแนวควรมีมนุษยสัมพันธ์ โดยมีความถี่เท่ากับ 119 คิดเป็นร้อยละ 16.90 และลำดับที่ 3 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่าบุคลากรแนะแนวควรมีคุณธรรมและความประพฤติ โดยมีความถี่เท่ากับ 113 คิดเป็นร้อยละ 16.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในแต่ละด้าน

ตารางที่ 33

**เปรียบเทียบความแปรปรวนความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อคุณลักษณะในด้านมนุษยสัมพันธ์ ของบุคลากรแนะแนว**

ข้อ	คุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1.	มีความสามารถในการประสานงานที่ดี	4.02	0.96	4.00	0.96	4.16	0.92	2.248
2.	มีความเป็นกันเอง	4.06	0.84	3.97	0.96	4.13	0.93	1.961
3.	เป็นคนยืดหยุ่นในเรื่องของเวลา การนัดหมายและความรับผิดชอบ	3.77	0.75	2.21	0.76	3.76	1.05	8.081*
4.	ให้เกียรติซึ่งกันและกัน	3.96	0.86	3.95	0.93	4.14	0.87	4.084*
5.	มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงาน	4.14	0.92	4.10	1.03	4.37	0.85	6.671*
6.	มีความเห็นอกเห็นใจ	3.93	0.86	3.77	0.89	3.81	0.93	1.146

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้าน มนุษยสัมพันธ์	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
7.	มีความสามารถในการ ผูกมิตร	3.98	0.89	3.89	0.93	4.13	0.87	5.424*
8.	มีความสามารถในการ เข้าถึงจิตใจผู้อื่น	3.85	0.95	3.89	1.02	4.06	0.93	3.497
9.	ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ ดีในการทำงาน และ การดำเนินชีวิต	4.06	0.81	4.01	0.76	4.26	0.82	7.478*
	รวม	3.97	0.69	3.76	0.65	4.09	0.56	8.462*

*P < .05

จากตารางที่ 33 พบว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่เป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องเวลาการนัดหมายและความรับผิดชอบ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีความจริงใจ พร้อมทั้งจะช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงาน มีความสามารถในการผูกมิตร และร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงาน และการดำเนินชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพื่อทดสอบความแตกต่างของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่เป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องของเวลาการนัดหมาย และความรับผิดชอบ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงาน มีความสามารถในการผูกมิตร และร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิตเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe' ดังรายละเอียดในตารางที่ 34-38

ตารางที่ 34

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อบุคลากรแนะแนว
ที่เป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องของเวลา การนัดหมายและความรับผิดชอบ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	ผู้บริหาร	นักศึกษา	ครู-อาจารย์
		3.769	3.758	2.208
ผู้บริหาร	3.769	----	0.011	1.561*
นักศึกษา	3.758		----	1.550*
ครู-อาจารย์	2.208			----

จากตารางที่ 34 แสดงว่าผู้บริหาร และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่เป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องของเวลา การนัดหมาย และความรับผิดชอบมากกว่า ครู-อาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผู้บริหารและนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 35

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่ให้เกียรติซึ่งกันและกัน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.144	3.961	3.948
นักศึกษา	4.144	----	0.183	0.196*
ผู้บริหาร	3.961		----	0.013
ครู-อาจารย์	3.948			----

จากตารางที่ 35 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่ให้เกียรติซึ่งกันและกันมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 36

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษา และผู้ร่วมงาน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.368	4.138	4.102
นักศึกษา	4.368	----	0.230	0.266*
ผู้บริหาร	4.138		----	0.036
ครู-อาจารย์	4.102			----

จากตารางที่ 36 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงานมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 37

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการผูกมิตร

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.132	3.984	3.885
นักศึกษา	4.132	----	0.148	0.247*
ผู้บริหาร	3.984		----	0.099
ครู-อาจารย์	3.885			----

จากตารางที่ 37 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการผูกมิตรมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 38

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิต

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.262	4.055	4.007
นักศึกษา	4.262	----	0.207	0.255*
ผู้บริหาร	4.055		----	0.048
ครู-อาจารย์	4.007			----

จากตารางที่ 38 แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงาน และการดำเนินชีวิตมากกว่าครู-อาจารย์ และผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับครู-อาจารย์กับผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 39

เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์
และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านบุคลิกภาพ ของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1.	มีความกระตือรือร้น	4.05	0.97	3.95	1.00	4.15	0.92	3.072*
2.	มีความอ่อนไหวทางอารมณ์	2.25	0.84	2.26	0.89	2.55	1.11	7.540*
3.	มีอารมณ์ขัน สนุกสนาน ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส	3.92	0.86	3.69	0.99	4.03	0.96	8.866*
4.	พูดจาไพเราะน่าฟัง ไม่นินทา ว่าร้ายผู้อื่น	3.94	1.02	3.94	1.00	4.08	0.97	1.828

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
5.	มักเข้าร่วมในการกีฬาเป็นประจำ	3.05	0.94	3.08	1.00	3.21	1.06	1.823
6.	วางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย	4.02	0.84	3.93	0.82	4.17	0.86	5.880*
7.	มีอารมณ์สุขุมรอบคอบ	4.07	0.84	3.88	0.90	4.16	0.94	6.672*
8.	มีปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการแก้ปัญหา	4.21	0.80	4.22	0.80	4.31	0.88	1.246
	รวม	3.69	0.61	3.62	0.60	3.83	0.51	8.752*

*P < .05

จากตารางที่ 39 แสดงว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่มีความกระตือรือร้น มีความอ่อนไหวทางอารมณ์ มีอารมณ์ขัน สนุกสนานร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส วางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย และมีอารมณ์สุขุมรอบคอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ มีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพื่อทดสอบความแตกต่างของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่มีความกระตือรือร้น มีความอ่อนไหวทางอารมณ์ มีอารมณ์ขัน สนุกสนาน ยิ้มแย้มแจ่มใส วางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย และมีอารมณ์สุขุมรอบคอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ดังรายละเอียดในตารางที่ 40-44

ตารางที่ 40

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความกระตือรือร้น

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.153	4.046	3.953
นักศึกษา	4.153	---	0.107	0.200*
ผู้บริหาร	4.046		---	0.093
ครู-อาจารย์	3.953			---

จากตารางที่ 40 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความกระตือรือร้นมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 41

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความอ่อนไหวทางอารมณ์

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ครู-อาจารย์	ผู้บริหาร
		2.548	2.263	2.246
นักศึกษา	2.548	---	0.285*	0.302*
ครู-อาจารย์	2.263		---	0.017
ผู้บริหาร	2.246			---

จากตารางที่ 41 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความอ่อนไหวทางอารมณ์มากกว่าครู-อาจารย์ และผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครู-อาจารย์กับผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะในด้านนี้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 42

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีอารมณ์ขัน สนุกสนานร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.029	3.923	3.689
นักศึกษา	4.029	---	0.106*	0.234*
ผู้บริหาร	3.923		---	0.234
ครู-อาจารย์	3.689			---

จากตารางที่ 42 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีอารมณ์ขัน สนุกสนานร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใสมากกว่าผู้บริหาร และครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 43

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่วางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.168	4.023	3.927
นักศึกษา	4.168	---	0.145	0.241*
ผู้บริหาร	4.023		---	0.096
ครู-อาจารย์	3.927			---

จากตารางที่ 43 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่วางตัวได้ เหมาะสมกับ บุคคลต่างเพศและวัยมากกว่าครู-อาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับ ครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 44

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีอารมณ์สุ่มรอบคอบ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.159	4.069	3.880
นักศึกษา	4.159	---	0.090	0.279*
ผู้บริหาร	4.069		---	0.189
ครู-อาจารย์	3.880			---

จากตารางที่ 44 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีอารมณ์สุ่มรอบคอบมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 45

เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์
และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความเป็นผู้นำ ของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1.	ไม่ให้ความมั่นใจเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไป	3.62	0.65	2.33	0.75	3.63	0.93	8.929*
2.	มีไหว้ว และวินัยดี	3.97	0.76	3.89	0.98	4.03	0.96	1.675
3.	การแสดงความคิดเห็น มักดู เสียงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์	3.61	0.93	3.51	0.94	3.94	0.96	8.695*

ตารางที่ 45 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านความเป็นผู้นำ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
4.	สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนา	3.88	0.78	3.69	0.99	3.75	0.92	1.792
5.	มีความเสียสละ	3.86	0.94	3.91	1.02	3.96	0.91	1.662
6.	มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น	4.02	0.85	3.83	0.91	4.03	0.90	3.941*
7.	มีความคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์	4.14	0.74	4.00	0.87	4.16	0.91	2.858
8.	มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน	4.05	0.77	4.00	0.79	4.09	0.88	1.810
	รวม	3.90	0.59	3.64	0.61	3.95	0.52	8.470*

*P < .05

จากตารางที่ 45 แสดงผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่ไม่ให้ความมั่นใจเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไปการแสดงความคิดเห็นมักดูเสี่ยงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์และมีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่สอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพื่อทดสอบความแตกต่างของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่ไม่ให้ความมั่นใจในเรื่อง ต่าง ๆ สูงเกินไป การแสดงความคิดเห็นมักดูเสี่ยงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ และมีความสามารถในการ กระตุ้นและนำผู้อื่นเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffé' ดังรายละเอียดในตารางที่ 46-48

ตารางที่ 46

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่ไม่ให้ความมั่นใจในเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไป

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		3.628	3.615	2.331
นักศึกษา	3.628	---	0.013	1.297*
ผู้บริหาร	3.615		---	1.284
ครู-อาจารย์	2.331			---

จากตารางที่ 46 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่ไม่ให้ความมั่นใจในเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไปมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่แสดงความคิดเห็นมักดูเสียงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		3.944	3.607	3.510
นักศึกษา	3.944	---	0.337*	0.434*
ผู้บริหาร	3.607		---	0.097
ครู-อาจารย์	3.510			---

จากตารางที่ 47 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่แสดงความคิดเห็น มักดูเสียงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์มากกว่าผู้บริหาร และครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 48

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.032	4.015	3.829
นักศึกษา	4.032	---	0.017	0.203*
ผู้บริหาร	4.015		---	0.186
ครู-อาจารย์	3.829			---

จากตารางที่ 48 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการ
กระตุ้นและนำผู้อื่นมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับ
ครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 49

เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์
และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนว
การดำเนินชีวิตของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านประสบการณ์ทาง การสอน การแนะแนวการดำเนิน ชีวิต	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1.	มีความรู้ในจุดมุ่งหมายหลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3.94	0.72	4.00	0.86	4.05	0.92	1.788
2.	เคยทำการสอนได้ผลดีมาแล้ว	3.62	0.85	3.87	0.93	3.45	1.02	2.527
3.	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและ วิชาที่จัดสอนในวิทยาเขตตาม ลักษณะรายวิชาต่าง ๆ	3.88	0.81	3.81	0.89	3.88	0.98	1.480

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 49 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านประสบการณ์ทาง การสอน การแนะแนวการ ดำเนินชีวิต	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
4.	มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู	4.15	0.79	3.97	0.91	4.07	0.95	1.760
5.	เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ศึกษามาแล้ว	3.52	0.86	3.50	0.93	3.72	1.02	4.426*
6.	ถือว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มี เกียรติ และเป็นประโยชน์ต่อ สังคม	4.23	0.80	4.21	0.78	4.30	0.88	1.008
7.	เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครอง หรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว	3.35	0.98	3.35	1.06	3.06	1.19	5.954*
8.	มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู	4.06	0.82	4.03	0.85	4.09	1.02	1.281
9.	แต่งงานแล้วและครอบครัวมี ความสุขดี	3.51	1.08	3.40	1.12	3.16	1.33	4.829*
10.	ประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ นักศึกษาและชุมชน	4.21	0.80	4.03	0.82	4.08	1.00	1.466
11.	มีประสบการณ์กว้างขวางในการ เข้าสังคม	3.74	0.85	3.69	0.82	3.89	0.90	3.894*
	รวม	3.84	0.58	3.76	0.59	3.76	0.54	1.724

*P < .05

จากตารางที่ 49 พบว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะ
บุคลากรแนะแนวที่เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาศึกษามาแล้วเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรือ
อาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว แต่งงานแล้วและครอบครัวมีความสุขดี และมีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้า
สังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ มีความแตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้ง
ไว้เพื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะ
บุคลากรแนะแนวที่เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่

ปรึกษามาแล้ว แต่งงานแล้วและครอบครัวมีความสุขดีและมีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม เป็น รายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe' ดังรายละเอียดในตารางที่ 50-53

ตารางที่ 50

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามาแล้ว

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		3.722	3.523	3.502
นักศึกษา	3.722	---	0.199	0.220*
ผู้บริหาร	3.523		---	0.021
ครู-อาจารย์	3.502			---

จากตารางที่ 50 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาแล้วมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 51

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครอง หรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	ครู-อาจารย์	ผู้บริหาร	นักศึกษา
		3.353	3.346	3.061
ครู-อาจารย์	3.353	----	0.007	0.292*
ผู้บริหาร	3.346			0.285*
นักศึกษา	3.061			----

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 51 พบว่าครู-อาจารย์ และผู้บริหาร มีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่เคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครอง หรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้วมากกว่านักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับความเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 52

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่แต่งงานแล้ว และครอบครัวมีความสุขดี

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์	นักศึกษา
		3.507	3.395	3.159
ผู้บริหาร	3.507	---	0.112	0.348*
ครู-อาจารย์	3.395		---	0.236
นักศึกษา	3.159			---

จากตารางที่ 52 พบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่แต่งงานแล้วและครอบครัวมีความสุขดี มากกว่านักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และครู-อาจารย์กับนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 53

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		3.885	3.738	3.689
นักศึกษา	3.885	---	0.147	0.196*
ผู้บริหาร	3.738		---	0.049
ครู-อาจารย์	3.689			---

จากตารางที่ 53 พบว่านักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคมมากกว่าครู-อาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์และผู้บริหารกับนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 54

เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์
และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความสามารถใน
การถ่ายทอดความรู้ ของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1.	มีความสามารถในการเลือกวิธีเพื่อการชี้แนะแก่นักศึกษาได้อย่างเหมาะสม	3.95	0.89	3.92	1.00	4.07	0.93	2.126
2.	สามารถถ่ายทอดการแก้ปัญหาด้วยวิธีง่าย ๆ	3.82	0.84	3.80	1.02	3.90	0.95	1.041
3.	สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	3.76	0.80	3.77	0.90	3.99	0.87	5.512*
4.	มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียน และสร้างความสนใจของผู้เรียน	3.65	0.76	3.72	0.93	3.91	0.97	4.858*
5.	มีความสามารถในการคุมชั้นเรียน	3.73	0.82	3.66	0.97	3.56	1.01	1.313
6.	มีความสามารถในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา	3.85	0.80	3.79	0.85	4.02	0.89	5.318*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 54 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านความสามารถ ในการถ่ายทอดความรู้	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
7.	มีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราว ต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ	4.02	0.20	3.83	0.95	4.07	0.87	5.075*
8.	ใช้วิธีการทดสอบความเข้าใจใน เรื่องที่นักศึกษาตั้งประเด็นถาม เสมอ ๆ	3.56	0.80	3.47	0.92	3.61	1.04	
	รวม	3.80	0.60	3.75	0.72	3.89	0.60	3.901*

*P < .05

จากตารางที่ 54 แสดงว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียนและเร้าความสนใจของผู้เรียน มีความสามารถในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา และมีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียนและเร้าความสนใจของผู้เรียน มีความสามารถในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา และมีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffé' ดังรายละเอียดในตารางที่ 55-58

ตารางที่ 55

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ครู-อาจารย์	ผู้บริหาร
		3.985	3.770	3.761
นักศึกษา	3.985	---	0.215*	0.224*
ครู-อาจารย์	3.770		---	0.009
ผู้บริหาร	3.761			---

จากตารางที่ 55 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมมากกว่าครู-อาจารย์ และผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 56

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียนและสร้างความสนใจของผู้เรียน

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ครู-อาจารย์	ผู้บริหาร
		3.905	3.723	3.646
นักศึกษา	3.905	---	0.182	0.259*
ครู-อาจารย์	3.723		---	0.077
ผู้บริหาร	3.646			---

จากตารางที่ 56 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียนและสร้างความสนใจของผู้เรียน มากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และครู-อาจารย์กับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 57

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
 ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการจัดเนื้อหา
 และกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.017	3.846	3.791
นักศึกษา	4.017	---	0.171	0.226*
ผู้บริหาร	3.846		---	0.055
ครู-อาจารย์	3.791			---

จากตารางที่ 57 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการจัดเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษามากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 58

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
 ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.067	4.023	3.834
นักศึกษา	4.067	---	0.044	0.233*
ผู้บริหาร	4.023		---	0.189
ครู-อาจารย์	3.834			---

จากตารางที่ 58 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 59

เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์
และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ
ของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านความรู้ และ ทักษะในการแนะแนวอาชีพ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1.	สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ ทราบถึงขอบข่ายของงาน แผนกแนะแนวในที่ประชุม	3.88	0.85	3.77	1.03	4.04	0.86	6.257*
2.	สามารถจัดระบบการท ระเบียนสะสมและระเบียบ พฤติกรรมของนักศึกษาทุก คน	3.69	0.98	3.58	1.11	3.60	0.97	1.399
3.	มีความสามารถในการนำเสนอ ข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาคว ทราบ โดยวิธีการต่าง ๆ	4.01	0.85	3.80	0.98	4.12	0.95	7.891*
4.	มีความรู้ในรายละเอียดเกี่ยว กับ อาชีพการศึกษาต่อ และ ระบบการเรียนการสอนใน สถาบันต่าง ๆ	4.14	0.78	4.04	0.92	4.18	0.95	1.542
5.	มีความรู้เกี่ยวกับตลาดแรง งานในปัจจุบัน	3.89	0.86	3.87	0.94	3.88	0.97	1.019
6.	รู้แหล่งวิทยากร และแหล่ง เอกสาร ที่เป็นประโยชน์ต่อ บริการสนเทศ	4.12	0.78	3.90	0.94	3.98	0.98	2.211

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 59 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านความรู้ และ ทักษะในการแนะแนวอาชีพ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
7.	มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การจัดการจัดบริการแนะแนวในวิทยาเขต	4.25	0.77	4.04	0.88	4.00	0.98	3.532*
8.	มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ปัจจุบัน	3.96	0.82	3.86	0.95	3.84	0.96	1.942
	รวม	3.99	0.64	3.86	0.75	3.95	0.60	2.202

* $P < .05$

จากตารางที่ 59 แสดงผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงขอบข่ายของงานแผนกแนะแนวในที่ประชุม มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาควรทราบโดยวิธีการต่าง ๆ และมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การจัดการจัดบริการแนะแนวในวิทยาเขต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงขอบข่ายของงานแผนกแนะแนวในที่ประชุม มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาควรทราบโดยวิธีการต่าง ๆ และมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การจัดการจัดบริการแนะแนวในวิทยาเขตเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ดังรายละเอียดในตารางที่ 60-62

ตารางที่ 60

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึง
ขอบข่ายของงานแผนกแนะแนวในที่ประชุม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.041	3.884	3.766
นักศึกษา	4.041	---	0.157	0.275*
ผู้บริหาร	3.884		---	0.118
ครู-อาจารย์	3.766			---

จากตารางที่ 60 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงขอบข่ายของงานแผนกแนะแนวในที่ประชุมมากกว่าครู-อาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 61

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูล
ต่าง ๆ ที่นักศึกษาควรทราบโดยวิธีการต่าง ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.123	4.007	3.804
นักศึกษา	4.123	---	0.116	0.319*
ผู้บริหาร	4.007		---	0.203
ครู-อาจารย์	3.804			---

จากตารางที่ 61 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาควรทราบโดยวิธีการต่าง ๆ มากกว่า ครู-อาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 62

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การให้บริการแนะแนวในวิทยาเขต

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์	นักศึกษา
		4.246	4.038	4.000
ผู้บริหาร	4.246	---	0.208	0.246*
ครู-อาจารย์	4.038		---	0.038*
นักศึกษา	4.000			---

จากตารางที่ 62 พบว่าผู้บริหาร และครู-อาจารย์มีความเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การให้บริการแนะแนวในวิทยาเขตมากกว่านักศึกษามากกว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์มีความเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 63
เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์
และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในด้านคุณธรรม และความประพฤติ
ของบุคลากรแนะแนว

ข้อ	คุณลักษณะด้านคุณธรรม และความ ประพฤติ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1.	มีความยุติธรรม	4.06	0.87	3.98	0.93	4.22	0.86	5.092*
2.	การรักษาความลับถือเป็นเรื่องสำคัญ	3.87	0.88	3.82	0.84	3.64	0.87	4.307*
3.	ประพฤติปฏิบัติตามขนบประเพณี ของสังคมไทย	3.77	0.90	3.61	0.88	3.65	0.96	1.193
4.	เป็นผู้มีศีลธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต	4.18	0.91	4.09	0.89	4.16	0.88	1.653
5.	ยึดมั่นในจรรยาบรรณของ นักแนะแนว	4.11	0.90	4.09	0.93	4.16	0.95	1.549
6.	มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา	4.05	0.91	3.97	0.92	3.89	0.99	1.348
7.	ไม่กล่าววาจาให้ร้ายผู้อื่น	4.08	0.88	3.84	0.99	3.99	1.05	3.025
8.	ไม่มุ่งเน้นหลักการ และอุดมคติจน เกินเหตุ	3.82	0.71	3.57	0.81	3.91	0.95	5.064*
	รวม	3.74	0.57	3.62	0.57	3.70	0.49	2.713

*P < .05

จากตารางที่ 63 แสดงว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่มีความยุติธรรม การรักษาความลับถือเป็นเรื่องสำคัญ และไม่มุ่งเน้นหลักการและอุดมคติจนเกินเหตุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ และในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เพื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่มีความยุติธรรม การรักษาความลับถือเป็นเรื่องสำคัญ และไม่มุ่งเน้นหลักการและอุดมคติจนเกินเหตุเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ดังรายละเอียดในตารางที่ 64-66

. ตารางที่ 64

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความยุติธรรม

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.221	4.061	3.984
นักศึกษา	4.221	---	0.160	0.234*
ผู้บริหาร	4.061		---	0.074
ครู-อาจารย์	3.984			---

จากตารางที่ 64 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่มีความยุติธรรมมากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และผู้บริหารกับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 65

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่ถือว่าการรักษาความลับเป็นเรื่องสำคัญ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์	นักศึกษา
		3.869	3.821	3.646
ผู้บริหาร	3.869	---	0.048	0.223*
ครู-อาจารย์	3.821		---	0.175
นักศึกษา	3.646			---

จากตารางที่ 65 พบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่ถือว่าการรักษาความลับเป็นเรื่องสำคัญ มากกว่า นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์ และครู-อาจารย์กับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 66

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะ
ของบุคลากรแนะแนวที่ไม่มุ่งเน้นหลักการและอุดมคติจนเกินเหตุ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		3.911	3.815	3.570
นักศึกษา	3.911	---	0.096*	0.341*
ผู้บริหาร	3.815		---	0.245
ครู-อาจารย์	3.570			---

จากตารางที่ 66 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่ไม่มุ่งเน้นหลักการและอุดมคติจนเกินเหตุมากกว่าผู้บริหาร และครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 67

เปรียบเทียบความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์
และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวทั้ง 7 ด้าน

ข้อ	คุณลักษณะด้านบุคลากร แนะแนวทั้ง 7 ด้าน	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1.	มนุษยสัมพันธ์	3.97	0.69	3.76	0.65	4.09	0.56	8.462*
2.	บุคลิกภาพ	3.69	0.61	3.62	0.60	3.83	0.51	8.752*
3.	ความเป็นผู้นำ	3.89	0.59	3.64	0.61	3.95	0.52	8.470*
4.	ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิต	3.83	0.58	3.76	0.59	3.79	0.54	1.724

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 67 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ แนะแนวทั้ง 7 ด้าน	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		นักศึกษา		F
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
5.	ความสามารถในการถ่าย ทอดความรู้	3.75	0.60	3.79	0.72	3.89	0.60	3.901*
6.	ความรู้ และทักษะในการ แนะแนวอาชีพ	3.99	0.64	3.86	0.75	3.95	0.60	2.202
7.	คุณธรรม และความ ประพฤติ	3.74	0.57	3.62	0.57	3.70	0.49	2.713
	รวม	3.84	0.56	3.72	0.59	3.89	0.45	7.593*

จากตารางที่ 67 แสดงว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลิกภาพแนะแนวในด้านมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำและในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะของบุคลิกภาพแนะแนวในด้านมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ดังรายละเอียดในตารางที่ 68-71

ตารางที่ 68

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านมนุษยสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		4.092	3.970	3.759
นักศึกษา	4.092	---	0.122	0.333*
ผู้บริหาร	3.970		---	0.211*
ครู-อาจารย์	3.759			---

จากตารางที่ 68 พบว่านักศึกษา และผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากร
แนะแนวในด้านมนุษยสัมพันธ์มากกว่าครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหาร
กับนักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 69

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านบุคลิกภาพ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		3.833	3.686	3.619
นักศึกษา	3.833	---	0.147*	0.214*
ผู้บริหาร	3.686		---	0.067
ครู-อาจารย์	3.619			---

จากตารางที่ 69 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้าน
บุคลิกภาพ มากกว่าผู้บริหาร และครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับ
ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 70

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านความเป็นผู้นำ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		3.952	3.890	3.643
นักศึกษา	3.952	---	0.062*	0.309*
ผู้บริหาร	3.890		---	0.247
ครู-อาจารย์	3.643			---

จากตารางที่ 70 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านความเป็นผู้นำมากกว่าผู้บริหาร และครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 71

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา
ต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{x}$	นักศึกษา	ผู้บริหาร	ครู-อาจารย์
		3.893	3.790	3.746
นักศึกษา	3.893	---	0.103*	0.147*
ผู้บริหาร	3.790		---	0.044
ครู-อาจารย์	3.746			---

จากตารางที่ 71 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้มากกว่าผู้บริหาร และครู-อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้บริหารกับครู-อาจารย์มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทนี้ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะบุคลิกภาพแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลิกภาพแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อบุคลิกภาพแนะแนวในแต่ละด้าน

สมมติฐานของการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลิกภาพแนะแนวไม่แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ มนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวการดำเนินชีวิต ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ คุณธรรมและความประพฤติ

วิธีการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร รวม 11 แห่ง คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ วิทยาเขตพัฒนัยการพระนคร วิทยาเขตบพิตรพิมุขจรัลวรวิทย์ วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตพระนครใต้ และวิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ เป็นผู้บริหาร 267 คน ครู-อาจารย์ 1189 คน และนักศึกษา 14,053 คน รวม 15,509 คน จากประชากรทั้งหมดผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา โดยวิธีของ Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้ ผู้บริหาร 159 คน ครู-อาจารย์ 290 คน และนักศึกษา 375 คน รวม 824 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในที่นี้ ได้จากการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชุด

1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของบุคลากรแนะแนว จำนวน 60 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญ 7 ด้าน ของบุคลากรแนะแนว เป็นแบบจัดลำดับความสำคัญจากมากที่สุดตรงไปจนถึงสำคัญน้อยที่สุด

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ การหาคุณภาพของแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย การหาความเที่ยงตรงและการทดสอบความเชื่อมั่น ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจแก้ภาษา เนื้อหาและโครงสร้างเพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบ และสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษาแล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

2. ความเชื่อมั่น การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ภายหลังจากนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่วิทยาเขตเทคโนโลยีคนโทบุรีจำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้ คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) โดยวิธีของ Cronbach ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .886

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตจากอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในการแจกแบบสอบถามให้กับผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมชื่อของกลุ่มตัวอย่างจากแผนกบุคลากร และแผนกทะเบียนของวิทยาเขตต่าง ๆ ทั้ง 11 แห่งเพื่อจัดลำดับในการส่งแบบสอบถามตามวิธีการทางสถิติโดยกำหนดหมายเลขประจำแบบสอบทุกฉบับเพื่อตรวจสอบภายหลัง
3. การส่งแบบสอบถาม ผู้วิจัยไปส่งด้วยตนเองพร้อมหนังสือการขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้วยการประสานงานกับหัวหน้าแผนกสถิติและวิจัยของแต่ละวิทยาเขต และไปรับคืนด้วยตนเองอีกครั้งจากจำนวนแบบสอบทั้งหมด 824 ฉบับได้รับคืนดังนี้ ผู้บริหาร 131 ฉบับ ครู-อาจารย์ 235 ฉบับ และนักศึกษา 340 ฉบับ รวม 706 ฉบับ

การใช้สถิติวิเคราะห์

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS ที่สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยเลือกเฉพาะวิธีการที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐานดังนี้

1. การอธิบายลักษณะของตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ
2. การทดสอบสมมติฐานความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวไม่แตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่า F-test

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพเป็น 3 กลุ่มคือ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา โดยมีผู้บริหารจำนวน 159 คนคิดเป็นร้อยละ 19.30 ครู-อาจารย์ 290 คนคิดเป็นร้อยละ 35.19 และ นักศึกษาจำนวน 375 คนคิดเป็นร้อยละ 45.51

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในวิทยาเขต สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษาต่อคุณลักษณะในภาพรวมทุกด้านของบุคลากรแนะแนว อยู่ในระดับความคิดเห็นมากทุกด้าน คือ มนุษยสัมพันธ์ ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ ความเป็นผู้นำ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวการดำเนินชีวิต บุคลิกภาพ คุณธรรมและความประพฤติ เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

ในด้านมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรแนะแนว พบว่าอยู่ระดับความคิดเห็นมากและหากพิจารณาเป็นรายข้อแล้วจะอยู่ในระดับความคิดเห็นมากรวม 8 ข้อดังนี้ มีความจริงใจพร้อมที่ช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงาน ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิต มีความสามารถในการประสานงานที่ดี ความเป็นกันเอง ให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีความสามารถในการผูกมิตร มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจ ส่วนอีก 1 ข้อ อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ได้แก่ เป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องของเวลา การนัดหมาย และความรับผิดชอบ

ในด้านบุคลิกภาพของบุคลากรแนะแนวปรากฏว่าอยู่ระดับความคิดเห็นมาก และหากพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากรวม 6 ข้อดังนี้ มีปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความกระตือรือร้น วางตัวได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย มีอารมณ์สุขุมรอบคอบ พูดจาไพเราะน่าฟัง ไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น และมีอารมณ์ขันสนุกสนาน ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส ในระดับความคิดเห็นปานกลาง มีเพียง 1 ข้อ คือ มักเข้าร่วมภารกิจเป็นประจำ และในระดับความคิดเห็นน้อยมากมีเพียง 1 ข้อ กล่าวคือ มีความอ่อนไหวทางอารมณ์

ในด้านความเป็นผู้นำของบุคลากรแนะแนวปรากฏว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากและหากแยกพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากรวม 7 ข้อในจำนวน 8 ข้อดังนี้ มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน มีไหวพริบและวินัยดี มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น มีความเสียสละ สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนา

และการแสดงความคิดเห็น มักดูเสียงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ สำหรับอีก 1 ข้อ ที่เหลือนั้นอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง ได้แก่ ไม่ให้ความมั่นใจในเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไป

ในด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะนำการดำเนินชีวิตของบุคลากรแนะแนว ปรากฏว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากและหากแยกพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากรวม 8 ข้อ ในจำนวน 11 ข้อดังนี้ ถือว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและชุมชน มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู มีความรู้ในจุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร และวิชาที่จัดสอนในวิทยาเขตตามลักษณะรายวิชาต่าง ๆ มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม และเคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามาแล้ว ในระดับความคิดเห็นปานกลางรวม 3 ข้อ ได้แก่ เคยทำการสอนได้ผลดีมาแล้ว แต่งานแล้วและครอบครัวมีความสุขดี และเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว

ในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของบุคลากรแนะแนว ปรากฏว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก เช่นเดียวกับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากทุกข้อกล่าวคือ มีความสามารถในการเลือกวิธีเพื่อการชี้แนะแก่นักศึกษาได้อย่างเหมาะสม มีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ มีความสามารถในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถถ่ายทอดการแก้ปัญหาด้วยวิธีง่าย ๆ มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียน และเร้าความสนใจของผู้เรียน มีความสามารถในการคุมชั้นเรียน และใช้วิธีการทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่นักศึกษาตั้งประเด็นถามเสมอ ๆ

ในด้านความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพของบุคลากรแนะแนว ปรากฏว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก และสอดคล้องกับรายข้อซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากทุกข้อ ดังนี้ มีความรู้ในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพการศึกษาต่อ และระบบการเรียนการสอนในสถาบัน มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวในวิทยาเขต มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาควรทราบโดยวิธีการต่าง ๆ รู้แหล่งวิทยาการและแหล่งที่เป็นประโยชน์ต่อบริการสนเทศ สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงขอบข่ายของงานแผนกแนะแนวในที่ประชุม มีความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ปัจจุบัน และสามารถจัดระบบการทําระเบียบเหมาะสม และระเบียบพฤติกรรมของนักศึกษาทุกคน

ในด้านคุณธรรมและความประพฤติของบุคลากรแนะแนว ปรากฏว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากและหากแยกพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นมากรวม 7 ข้อ ในจำนวน 8 ข้อ ดังนี้ เป็นผู้มีศีลธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว มีความยุติธรรม การรักษา

ความลับถือเป็นเรื่องสำคัญ ไม่กล่าววาจาให้ร้ายผู้อื่น มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ไม่มุ่งเน้นหลักการ และอุดมคติจนเกินเหตุ และประพฤติปฏิบัติตามชนบประเพณีของสังคมไทย

ลำดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และ นักศึกษาในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาคำความถี่ และร้อยละของความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ซึ่งได้จัดลำดับความสำคัญ 5 ลำดับแรกจากคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวทั้ง 7 ด้านพบว่า

กลุ่มผู้บริหาร ได้จัดลำดับความคิดเห็นโดยพิจารณาจากมากไปหาน้อยดังนี้ คุณธรรมและความประพฤติ 25 คิดเป็น 19.10% มนุษยสัมพันธ์ 24 คิดเป็น 18.30% ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนว และการดำเนินชีวิต 22 คิดเป็น 16.80% ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ 20 คิดเป็น 15.30% และความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ 28 คิดเป็น 21.40%

กลุ่มครู-อาจารย์ ได้จัดลำดับความคิดเห็นโดยพิจารณาจากมากไปหาน้อยดังนี้ ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต 45 คิดเป็น 19.10% มนุษยสัมพันธ์ 47 คิดเป็น 20.00% คุณธรรมและความประพฤติ 49 คิดเป็น 20.90% ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ 58 คิดเป็น 24.70% และบุคลิกภาพ 16 คิดเป็น 6.80%

กลุ่มนักศึกษา ได้จัดลำดับความคิดเห็นโดยพิจารณาจากมากไปหาน้อยดังนี้ บุคลิกภาพ 74 คิดเป็น 21.80% ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ 63 คิดเป็น 18.50% ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ 63 คิดเป็น 18.50% ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต 63 คิดเป็น 18.50% และมนุษยสัมพันธ์ 151 คิดเป็น 44.40%

และเมื่อพิจารณาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่าได้จัดลำดับความคิดเห็นโดยพิจารณาจากมากไปหาน้อยดังนี้ บุคลิกภาพ 121 คิดเป็น 17.10% มนุษยสัมพันธ์ 119 คิดเป็น 16.90% คุณธรรมและความประพฤติ 113 คิดเป็น 16.00% ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ 127 คิดเป็น 18.00% และประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนวและการดำเนินชีวิต 114 คิดเป็น 14.90%

เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในแต่ละด้าน พบว่า

1. ด้านมนุษยสัมพันธ์ ผู้บริหาร และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่เป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องของเวลาการนัดหมายและความรับผิดชอบ ความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษา และผู้ร่วมงาน มีความสามารถในการผูกมิตร และที่ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ด้านบุคลิกภาพ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความกระตือรือร้นมีความอ่อนไหวทางอารมณ์ มีอารมณ์ขันสนุกสนานร่าเริงยิ้มแย้มแจ่มใส วางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย และมีอารมณ์สุ่มรอบคอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ด้านความเป็นผู้นำ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่ไม่ให้ความเชื่อมั่นในเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไปการแสดงความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่แสดงความคิดเห็นมักดูเลียงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์มากกว่าและมีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. ด้านประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวการดำเนินชีวิต ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามาแล้วเคยทำหน้าที่อาจารย์ฝ่ายปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาแล้ว แต่งานแล้วและครอบครัวมีความสุขดี และมีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าถึงคนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะ อื่น ๆ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
5. ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมมีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียนและสร้างความสนใจของผู้เรียนที่มีความสามารถในการจัดหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา และมีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ด้านความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงขอบข่ายของงานแผนกแนะแนวในที่ประชุมมีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาควรทราบโดยวิธีการต่าง ๆ และที่มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การจัดบริการแนะแนวในวิทยาเขตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวที่มีความยุติธรรมการรักษาความลับถือเป็นเรื่องสำคัญ และไม่มุ่งเน้นหลักการและอุดมคติจนเกินเหตุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. เมื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวทั้ง 7 ด้าน ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวในด้านมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ และในด้านการสามารถในการถ่ายทอดความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายดังนี้

1. ผลของระดับความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว เป็นดังนี้

ด้านมนุษยสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้ระดับความคิดเห็นมาก จำนวน 8 ข้อจากจำนวนทั้งหมด 9 ข้อ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่าคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวควรจะมีความจริงใจ พร้อมทั้งช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงานมากที่สุด และร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิต เป็นลำดับรองลงมา โดยมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ 4.24 และ 4.14 ตามลำดับทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้มาขอรับคำแนะนำนั้นต่างก็มีความเชื่อมั่นว่าจะได้รับความช่วยเหลือในการชี้แนะแนวทางสำหรับปัญหาของตน ซึ่งหากได้รับความร่วมมือด้วยดีจากบุคลากรแนะแนว ย่อมเป็นโอกาสอันดีต่อกิจกรรมแนะแนวที่จะประสบความสำเร็จได้ในเบื้องต้น ซึ่งกรณีดังกล่าวสอดคล้องกับคิดเห็นของ ประสาร ทิพย์ธารา ที่ว่านักแนะแนวควรเป็นผู้มีความเสียสละ ให้ความเป็นกันเองกับคนทุกคน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนยิ่งกว่าผู้อื่น นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญต่อคุณลักษณะในเรื่องความสามารถในการประสานงานที่ดี และมีความเป็นกันเอง โดยมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ 4.08 และ 4.07 ทั้งนี้คงจะตระหนักว่าการทำกิจกรรมใด ๆ ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีมเป็นหลัก มิฉะนั้นจะประสบความสำเร็จด้วยความลำบากยิ่ง ซึ่งกรณีนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของคมเพชร จัตราศุภกุล ที่ว่า บุคลิกภาพของผู้ให้คำปรึกษาควรจะมี ความสนใจในบุคคลอื่นอย่างจริงจัง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต่างก็มีภารกิจหลักกันทั้งสิ้น โดยเฉพาะผู้บริหารเอง ซึ่งต้องการเวลาสำหรับงานบริหาร การวางแผน การกำหนดนโยบาย และอื่น ๆ ก่อนข้างมาก ส่วนครู-อาจารย์ก็มักจะมุ่งเน้นเรื่องการสอน และกวดขันเรื่องของวิชาการมากกว่า สำหรับนักศึกษาก็ต้องมุ่งเน้นเรื่องการเรียนรู้เป็นลำดับแรก ส่วนกิจกรรมอื่นจึงอยู่ในระดับรองลงมา ดังนั้นเองกลุ่มตัวอย่างจึงมีความเห็นว่าเวลาและการนัดหมายมิใช่ประเด็นสำคัญลำดับแรกต่อการแนะแนวหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการแนะแนวอาจรอหรือยืดเวลาออกไปได้นั่นเอง

ด้านบุคลิกภาพ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากรวม 6 ข้อ จากจำนวน 8 ข้อ จากความเห็นเหล่านี้ กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นต่อการมีปฏิภาณไหวพริบมีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงสุด ค่า $\bar{x} = 4.26$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาเรื่องการแนะแนว จำเป็นต้องอาศัยการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าค่อนข้างมากเพราะโดยธรรมชาติของคนทั่วไปหากปัญหาที่ตนประสบนั้นไม่รุนแรง ก็มักจะไม่นำไปบอกกล่าวแก่ผู้ใด แต่ในทางตรงกันข้ามเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นและเป็นปัญหาที่ค่อนข้างรุนแรงก็มักจะต้องการคำชี้แนะโดยด่วนเสมอ ๆ เพราะฉะนั้นบุคลากรแนะแนวที่มีปฏิภาณไหวพริบจะช่วยผ่อนคลายนสถานการณ์เฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี และนำไปสู่การแก้ปัญหาจนเป็นที่น่าพอใจแก่ผู้ขอรับคำปรึกษาในที่สุด นอกจากคุณลักษณะดังกล่าวแล้ว ความเป็นผู้กระตือรือร้น กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นเป็นลำดับรองลงมาคือมีค่า $\bar{x} = 4.07$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเมื่อมีการแก้ปัญหาการชี้ช่องทางให้แก่ผู้รับคำปรึกษาแล้วยังจะต้องมีความกระตือรือร้นอีกด้วย มิฉะนั้นแนวทางต่าง ๆ อาจถูกวางเฉย

หรือปล่อยปละละเลย จนไม่ทันการณ์ก็ได้ ซึ่งกรณีนี้สอดคล้องผลการวิจัยของ Shertzer และ Stone ได้เสนอแนะไว้ว่านักแนะแนวควรมีลักษณะดังนี้คือ มีความรู้สึกไวต่อปฏิกริยาโต้ตอบของผู้อื่น มีความเป็นผู้นำ มีอารมณ์ขัน มีลักษณะรูปร่างท่าทางเป็นที่ยอมรับของสังคมร่วมงานกับผู้อื่นได้ มีความสนใจในเรื่องการศึกษา มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเป็นมิตร³ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญในเรื่องการวางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย เป็นลำดับที่สาม ซึ่งมีค่า $\bar{x} = 4.06$ ถือว่ามีความสำคัญใกล้เคียงกับระดับที่สองค่อนข้างมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรแนะแนวกับผู้รับคำปรึกษาต่างกันด้วยวัยวุฒิและปัญหาตั้งที่ได้กล่าวแล้วอาจจำเป็นต้องปรึกษากันโดยลำพัง เพราะฉะนั้นการวางตัวของบุคลากรแนะแนวให้ถูกต้องตามกาลเทศะ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดในสายตาของนักศึกษาและบุคคลทั่วไป เพราะการแสดงใด ๆ หากมีความไม่เหมาะสมย่อมเป็นการง่ายต่อการวิพากษ์วิจารณ์ไปในทางเสื่อมเสียได้ ด้วยเหตุนี้เองกลุ่มตัวอย่างจึงมีความเห็นสอดคล้องกัน และให้ความสำคัญของคุณลักษณะดังกล่าวอยู่ในระดับสูงทั้งสิ้น สำหรับการเข้าร่วมในการกีฬาเป็นประจำนั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นระดับปานกลาง มีค่า $\bar{x} = 3.14$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมกีฬาไม่ส่งผลต่อกิจกรรมการแนะแนวไม่มากเท่าใดนักหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ากิจกรรมการกีฬาไม่ช่วยให้การแนะแนวประสบความสำเร็จและในขณะเดียวกันก็ไม่ได้เป็นเครื่องบั่นทอนให้การแนะแนวไปในทางล้มเหลวแต่อย่างใด ส่วนคุณลักษณะทางด้านความอ่อนไหวทางอารมณ์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ให้ระดับความคิดเห็นน้อยมาก ควรจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษด้วย กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างคาดหวังว่าบุคลากรแนะแนวควรจะต้องไม่เป็นคนอ่อนไหว หากแต่ควรเป็นคนหนักแน่น เพราะประการแรกผู้ขอรับคำปรึกษาย่อมเป็นธรรมชาติที่ต้องการที่พึ่งซึ่งพอเป็นหลักได้ เพราะฉะนั้นถ้ามาพบกับคนอ่อนไหว รวนเร ก็ย่อมผิดหวัง ไม่สามารถให้ความเชื่อมั่น หรือศรัทธาได้เลย ประการต่อมาค่านแนะนำใด ๆ ย่อมต้องการน้ำหนักต้องการเหตุผลประกอบที่ชัดเจน ด้วยเหตุผลดังกล่าว บุคลากรแนะแนวหากปราศจากคุณลักษณะดังกล่าว แต่กลับมีบุคลิกภาพที่อ่อนไหว ยิ่งไม่สามารถสร้างภาพให้ผู้ขอรับคำปรึกษาไว้วางใจได้อย่างแน่นอน กรณีดังกล่าว สอดคล้องกับผลงานวิจัยของคักดีลีทซ์ ชัดียาสูวรรณ ซึ่งค้นพบลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนสุรธรรมารามวิทยาคม โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย ว่า

ลักษณะผู้ให้คำปรึกษาที่นักเรียนต้องการตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ เป็นคนที่มีเหตุผล มีความรอบรู้ เฉลียวฉลาด ทำงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสติยับยั้งเก็บปัญหาของนักเรียนไว้เป็นความลับอย่างยิ่ง ใช้วิธีการรับฟังช่วยนักเรียนให้รู้จักคิดตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตัวของนักเรียนเอง เป็นคนที่นักเรียนเข้าพบได้ง่าย และพบได้ตลอดเวลา เป็นผู้ใหญ่อายุเกิน 30 ปี เป็นเพศหญิง⁴

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นผู้นำ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้ระดับความคิดเห็นมากจำนวน 7 ข้อ จากจำนวน 8 ข้อ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นนั้นเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อแล้วจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวว่าควรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มากที่สุด ซึ่งมีค่า $\bar{x} = 4.10$ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่างานแนะแนวเป็นงานที่มีความสลับซับซ้อนค่อนข้างมาก กับทั้งปัญหาต่าง ๆ มักจะยุ่งยากสลับเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของโลกข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน จึงต้องการบุคลากรที่มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อการปรับปรุงงานแนะแนวให้ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีความคิดเห็นว่าบุคลากรแนะแนวควรมีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน $\bar{x}$ เท่ากับ 4.05 ตลอดจนการวินิจฉัยที่ดี $\bar{x}$ เท่ากับ 3.97 เป็นความสำคัญลำดับรองลงมาตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่างานแนะแนวมักต้องอาศัยการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาให้กับผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นการเฉพาะหน้าอยู่เสมอ ๆ นั่นเอง ซึ่งกรณีนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thomas J. Sweeney ที่กล่าวว่าผู้บริหารต้องการนักแนะแนวที่มีความเป็นผู้นำ ส่งเสริมผู้อื่น เชื่อมั่นในตนเอง มีความเข้มแข็งในการทำงานให้ลุล่วงไปได้ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Grigg และ Goodstein ที่กล่าวว่า

ผู้รับคำปรึกษาต้องการผู้ให้คำปรึกษาที่มีลักษณะสามารถแสดงบทบาท แบบผู้นำในการแก้ปัญหาหรือรับภาระในการแก้ปัญหา เป็นผู้ให้ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ และช่วยในการวางแผนดำเนินการ เลือกหนทางเฉพาะในการปฏิบัติมากกว่าทำตนเป็นผู้ฟังที่ดีแต่เพียงอย่างเดียว⁶

จากผลงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นการสนับสนุนต่อความคิดเห็นต่อคุณลักษณะในเรื่องที่ไม่ให้ความมั่นใจในเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไปของบุคลากรแนะแนวที่อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง มีค่า $\bar{x} = 3.19$ นั้นหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเชื่อว่าการไม่ให้ความมั่นใจต่อเรื่องใดสูงนั้น ไม่มีผลต่องานแนะแนว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ขอรับคำปรึกษายังได้แสดงความคิดเห็นในการแสดงความคิดเห็นนั้นควรฟังเสียงประจามติด้วย ซึ่งกรณีนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของคมเพชร ฉัตรสุกกุล ที่ว่าหลักการให้คำปรึกษา ควรเปิดโอกาสให้ผู้มีปัญหาได้พูดอย่างอิสระไม่วิพากษ์วิจารณ์ แต่ช่วยในฐานะของการเป็นผู้ฟังที่มีความเข้าใจไม่ใช่ผู้มีอำนาจ⁷

ด้านประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวการดำเนินชีวิต กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวในระดับความคิดเห็นมากกว่ารวม 8 ข้อ จากจำนวนทั้งหมด 11 ข้อ จากคุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเมื่อนำมา วิเคราะห์จะพบว่า คุณลักษณะในเรื่องการถือว่าอาชีพครู

เป็นอาชีพที่มีเกียรติ และเป็นประโยชน์ต่อสังคมชนกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นมาเป็นอันสูงสุด ซึ่งมีค่า $\bar{x} = 4.26$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคคลใดหากมีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพของตนอย่างแท้จริงแล้ว ย่อมจะเป็นบุคคลที่ต้องประพฤติปฏิบัติตนอย่างดีพร้อมและเป็นแบบอย่างแก่สาธารณชนทั่วไป เป็นที่ยกย่อง คนทั้งหลายให้ความเชื่อถือ ศรัทธาอย่างแท้จริง ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวหากมีในบุคลากรแนะแนวก็ย่อมเป็นที่เชื่อได้ว่าบุคคลนั้นจะสามารถประสบความสำเร็จต่องานแนะแนวอีกเช่นเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นในด้านที่เคยทำการสอนได้ผลดีมากแล้ว $\bar{x}$ เท่ากับ 3.45 ซึ่งว่าอยู่ระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่สอนได้เป็นอย่างดีในวิชาการต่าง ๆ อาจมาจากองค์ประกอบหลายประการ เช่นรักในการสอนทางด้านวิชาการ ทำการสอนประจำมาเป็นเวลานานแล้ว เป็นต้น แต่ในด้านการแนะแนวซึ่งไม่เหมือนกับการเรียนการสอน เพราะแตกต่างกันในด้านเนื้อหาและรายละเอียดงานแนะแนวต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ เช่นทักษะ ขบวนการ และ จิตวิทยา อีกมากมาย เพราะฉะนั้นการที่เป็นครูซึ่งประสบผลดีในด้านการสอนจึงไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของการแนะแนวมากนัก สำหรับการที่เคยเป็นอาจารย์ปกครองหรืออาจารย์ที่ปรึกษามาก่อนนั้น กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ($\bar{x} = 3.21$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาโดยทั่วไปมีทัศนคติในเชิงลบกับอาจารย์ปกครองอยู่ก่อนแล้วโดยตระหนักว่าอาจารย์ปกครองมักจะคอยจ้องจับผิดนักศึกษา มากกว่าจึงมีพฤติกรรมที่ไม่ค่อยเข้าพบหาซึ่งทำให้คุณลักษณะในด้านการที่เคยเป็นอาจารย์ฝ่ายปกครองไม่สอดคล้องกับความต้องการของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวเช่นเดียวกันกับอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งส่วนใหญ่จะทำให้คำปรึกษาเฉพาะกิจ เช่นเรื่องการลงทะเบียนเรียนเท่านั้น ตลอดจนเวลาที่เจอกันก็มักจะมีค่อนข้างน้อยมาก ดังนั้นการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษามาก่อน จึงไม่มีส่วนสนับสนุนคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในด้านนี้เท่าใดนัก และเช่นเดียวกันกับคุณลักษณะที่แต่งงานแล้วและครอบครัวมีความสุขดี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคคลที่มีครอบครัวแล้ว ย่อมจะมีเวลาให้กับกิจกรรมแนะแนวน้อยกว่าครู-อาจารย์ทั่วไป กับทั้งกรณีที่ครอบครัวมีความสุขดี ย่อมจะต้องมีเวลาให้กับครอบครัวมากขึ้น ในทางกลับกันย่อมจะต้องมีเวลาให้กับกิจกรรมอื่น ๆ น้อยลง เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นบุคลากรที่มีครอบครัว จึงไม่มีส่วนที่จะช่วยให้งานแนะแนวประสบความสำเร็จอย่างชัดเจนเท่าใดนัก ทั้งนี้เพราะงานแนะแนวมีความต้องการในเรื่องของการเสียสละ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวดังที่ได้กล่าวมาแล้ว กล่าวโดยสรุปคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวในด้านประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวการดำเนินชีวิต นอกจากจะถือว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติและเป็นประโยชน์ต่อสังคมแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อคุณลักษณะในแง่ของการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจอย่างกว้างขวางทั้งในเรื่องวิชาการ และงาน กิจกรรมทั้งภายในและภายนอก ตลอดจนการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย ซึ่งกรณีดังกล่าวสอดคล้องกับความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นของ Shertzer และ Stone ที่ว่าคุณลักษณะของผู้แนะแนวควรมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลสนเทศต่าง ๆ ทางด้านส่วนตัว สังคม การศึกษาและอาชีพ⁹

ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวในระดับความคิดเห็นมากทุกข้อ ซึ่งเมื่อพิจารณาสาระสำคัญแล้วจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นทางด้านความสามารถในการเลือกวิธีเพื่อการชี้แนะแก่นักศึกษาได้อย่างเหมาะสมเป็นอันดับสูงสุด ($\bar{x}=4.00$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษามีมากมายและมีความหลากหลาย ดังนั้นจึงต้องการการชี้แนะตามลักษณะของปัญหาและตามสภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งนอกจากวิธีการชี้แนะที่เหมาะสมแล้วยังอาจต้องมีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ ($\bar{x}=3.98$) อีกด้วย เพราะคุณลักษณะทั้งสองประการจำเป็นต้องกระทำควบคู่กันอยู่แล้ว จึงจะช่วยให้ผู้ขอรับคำแนะนำเกิดความเข้าใจในปัญหาของตนได้อย่างแท้จริง ซึ่งกรณีเหล่านี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ดวงเดือน พิศกลบุตร ที่ได้กล่าวถึงบุคลิกลักษณะของนักแนะแนวไว้ดังนี้

นักแนะแนวควรเป็นผู้มีความรู้กว้างขวางในทุก ๆ ด้าน มีสติปัญญาไหวพริบ มีความเห็นที่เฉียบแหลมในการแนะแนว มีบุคลิกประจำตัวที่น่าเลื่อมใสศรัทธา รู้จักใช้การแนะแนวกับความรู้ให้สอดคล้องกัน มีความสนใจผู้อื่น สามารถเข้าใจแต่ละบุคคลก่อนให้คำปรึกษาใด ๆ จริงใจ เองงานเอาการ มีอารมณ์ขัน สามารถเข้าถึงแก่นแท้ของปัญหาได้โดยไม่ทำให้ผู้รับการแนะแนวเขว และช่วยให้เขาเข้าใจปัญหา โดยไม่ต้องซักถามสามารถในการฟังการสนทนา และในการสนทนานั้นให้คิดอยู่ตลอดเวลาว่าตนเองเป็นเพียงผู้แนะแนวไม่ใช่ศูนย์กลางสามารถตั้งคำถามอย่างถูกต้องรู้จักฟังอย่างสง่างามและมีกาลเทศะในการถามและการฟัง รู้จักและเข้าใจบุคลิกภาพแบบต่าง ๆ¹⁰

และสอดคล้องกับความคิดเห็นของอนนต์ อนันตรังสี ซึ่งได้กล่าวถึงคุณลักษณะของครูแนะแนว ความว่าควรเป็นผู้ที่มีศิลปะในการพูด การฟัง อันจะทำให้การแนะแนว บรรลุผลตามความมุ่งหมาย¹⁰ นอกจากนี้ยังสอดคล้องผลการวิจัยของ จำรัส ดั่งสุวรรณ ศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัยส่วนกลาง ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของนักแนะแนวทางด้านทักษะในการแนะแนวต้องการนักแนะแนวที่มีทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะในการรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหา ทักษะในการถาม การฟัง และการพูด¹¹

ด้านความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะดังกล่าวในระดับความคิดเห็นมากทุกข้อ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาสาระสำคัญแล้วจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้

เน้นในเรื่องความรู้ในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพการศึกษาคือต่อและระบบการเรียนการสอนในสถาบัน เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{x}=4.13$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาในปัจจุบันมีโอกาสต่อยอดได้จนถึงระดับปริญญา แต่ทั้งนี้ก็ยังมีอยู่ในขอบเขตที่จำกัด กล่าวคือความต้องการศึกษาต่อมีจำนวนมากเมื่อเทียบกับสถาบันต่าง ๆ ที่จะรับเข้าศึกษาต่อได้ จึงทำให้อัตราส่วนของการแข่งขันเพิ่มขึ้นทุกปีสำหรับจำนวนของผู้ที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาต่อนั้นมีตัวเลขค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับสถานประกอบการต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานประกอบการที่รายได้ตอบแทนสูง มีความมั่นคงในหลักประกัน ต่าง ๆ ย่อมเป็นที่ต้องการของบุคลากรเหล่านี้ ดังนั้นเองกลุ่มตัวอย่างจึงให้ความสนใจในคุณลักษณะดังกล่าวของบุคลากรแนะแนวค่อนข้างสูงอย่างชัดเจน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังได้เน้นคุณลักษณะทางด้านความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวในวิทยาเขตเป็นอันดับรองลงมา โดยมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ 4.06 เพราะขบวนการดังกล่าวจะช่วยให้งานแนะแนวได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับหลักของการแนะแนวอย่างแท้จริงความคิดเห็นเหล่านี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Mangusso ที่กล่าวว่านักแนะแนวควรมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา และจะต้องมีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคมซึ่งจะทำให้ได้รับข้อมูลต่าง ๆ ที่ทันสมัย และเป็นปัจจุบันซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนว¹²

ด้านคุณธรรม และความประพฤติ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจมาก และพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสนใจในระดับมากทุกข้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มตัวอย่างได้เน้นคุณลักษณะความเป็นผู้มีศีลธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ($\bar{x}=4.14$) ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว ($\bar{x}=4.13$) และมีความยุติธรรม ($\bar{x}=4.11$) เป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดีเพราะต่างก็เป็นผู้ได้รับการศึกษาสูง และอยู่ในแวดวงของวิชาชีพ ซึ่งได้ปลูกฝังในเรื่องจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างตระหนักในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจาร์ส ตัวสุวรรณ ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหารอาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนกลาง ในด้านคุณธรรมและความประพฤติ พบว่าคุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีความสำคัญสามอันดับแรกคือ มีความยุติธรรม รักษาความลับและไว้วางใจได้ และยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว¹³

สรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวทั้ง 7 ด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน ซึ่งหากพิจารณาจากค่า $\bar{x}$ จะพบว่า ด้านมนุษยสัมพันธ์ มีค่าสูงสุดเท่ากับ 3.96 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความมีมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรแนะแนว เป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้กิจกรรมแนะแนวประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไปแล้วว่ากิจกรรมแนะแนวจำต้องอาศัยบุคลากรของสถานศึกษาทุกฝ่ายตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงสุดจนถึงนักปฏิบัติการระดับต่ำสุดไม่ละเว้นแม้แต่ภารโรง เพราะฉะนั้นจึงต้องอาศัยการทำงานที่มีความเข้า

ใจซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง จึงจะสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้นเองหากบุคลากรแนะแนวมีมนุษยสัมพันธ์ ก็ย่อมจะได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายด้วยดี ลำดับรองลงมาได้แก่ ความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ $\bar{x} = 3.93$ ทั้งนี้เพราะคุณลักษณะดังกล่าวจะช่วยเสริมบุคลิกให้บุคลากรแนะแนว มีความน่าเชื่อถือ ศรัทธา และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมาก ส่วนคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ ก็มีความสำคัญระดับมากดังได้กล่าวแล้วตามลำดับได้แก่ ความเป็นผู้นำ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวการดำเนินชีวิต บุคลิกภาพ และคุณธรรม และความประพฤติ

2. ผลการจัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว

จากการพิจารณาผลพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสามให้ความสำคัญด้านบุคลิกภาพเป็นอันดับที่ 1 ซึ่งตรงกับนักศึกษาอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างทั้งสามและนักศึกษามีความเข้าใจในบทบาทของบุคลากรแนะแนวเป็นอย่างดีว่า เป็นผู้ทำหน้าที่ในการบริการแนะแนวการให้ความช่วยเหลือ จำเป็นต้องมีความกระตือรือร้นในการทำหน้าที่ มีปฏิสัมพันธ์ทางการแสดงออกถึงความเบิกบานแจ่มใส พุดจาที่ไพเราะจริงใจ และจริงจัง วางตัวได้อย่างดีนำศรัทธา ตลอดจนมีความสุขรอบคอบ และมีปฏิภาณไหวพริบต่อการแก้ปัญหาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของธาวา จาตุประยูร ที่ได้ทำการศึกษากับครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในภาคเหนือพบว่า ครูและนักเรียนมีความต้องการนักแนะแนวที่มีจิตใจสุขุม มั่นคง เยือกเย็น มีความสุภาพอ่อนโยน นุ่มนวล ฯลฯ¹⁴ ในขณะที่ผู้บริหารกลับมองว่าคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวควรมีคุณธรรมและความประพฤติเป็นอันดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารเองเป็นผู้ที่ได้มีและผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ มาก่อนข้างมาก จึงมองว่าบทบาทของบุคคลที่จะมาทำหน้าที่นี้ควรต้องมีคุณธรรมและความประพฤติในทางที่ดีก่อนจึงจะช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกุสุมา สายสนธิ ซึ่งทำการศึกษาลักษณะของบุคคลที่ได้ก้าวขึ้นต้องการจะปรึกษาโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าลักษณะทั่วไปที่มีความสำคัญสามอันดับแรกคือลักษณะท่าทาง คุณธรรมและความประพฤติ และลักษณะที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ¹⁵ สำหรับทางด้านครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่าคุณค่าลำดับแรกควรเป็นเรื่องประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนว และการดำเนินชีวิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ส่วนใหญ่มีบทบาทสำคัญในด้านการสอนการแนะนำอยู่อย่างสม่ำเสมอจึงเห็นว่าประสบการณ์ในด้านนี้ตลอดจนการดำเนินชีวิต ควรจะเป็นเรื่องสำคัญที่จะนำมาประยุกต์แก่ผู้รับคำแนะนำมากกว่าด้านอื่น ๆ ความสำคัญลำดับที่สอง กลุ่มตัวอย่างสามในจำนวนสี่กลุ่มได้แก่ ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้ความสำคัญทางด้านมนุษยสัมพันธ์ตรงกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้นพิจารณาเห็นว่าบทบาทในด้านมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรแนะแนวไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการประสานงานที่ดี ความเป็นกันเอง ความจริงใจในด้านการช่วยเหลือ การให้เกียรติซึ่งกันและกันการผูกมิตร และการเข้าใจบุคคลอื่นเป็นคุณลักษณะที่สำคัญในลำดับต้น ๆ เช่น

กันที่จะช่วยในงานแนะแนวดำเนินไปอย่างราบรื่นด้วยดี ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของสวัสดี สุวรรณอักษร ที่ว่านักแนะแนวควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถร่วมมือกับผู้อื่นได้ดีและเข้ากับคนอื่นได้ง่าย¹⁶ สำหรับนักศึกษาให้ความสำคัญลำดับนี้ในด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามุ่งเฉพาะประเด็นเนื้อหาสาระของการสื่อสารในเรื่องที่ตนมุ่งหมายเป็นประเด็นสำคัญมากกว่าองค์ประกอบ อื่น ๆ ส่วนลำดับที่สามนั้น ครู-อาจารย์ และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นตรงกันที่ให้ความสำคัญในด้านคุณธรรมและความประพฤติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ก็มีแนวความคิดเหมือนกับผู้บริหารที่ได้ให้คุณสมบัติข้อนี้ของบุคลากรแนะแนวเป็นลำดับแรกส่วนผู้บริหารเห็นว่าความสำคัญลำดับนี้ควรได้แก่ประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวและการดำเนินชีวิต ซึ่งสืบเนื่องและมีความเกี่ยวข้องกับการเลือกในสองลำดับแรกที่จะช่วยให้งานแนะแนวสำเร็จครบวงจร กล่าวคือ มีความมุ่งมั่นสัจย์ซื่อเป็นที่ตั้ง ใช้ความมีปฏิสัมพันธ์ในการประสานงานขณะดำเนินการ และใช้ประสบการณ์สอดแทรกกับประสบการณ์ในการผ่านโลกควบคู่ไปด้วย ก็อาจพิจารณาสรุปได้ว่าเป็นรูปแบบของผู้มีวุฒิภาวะในระดับสูงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Magusso ที่ว่านักแนะแนวควรมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาในขณะที่นักศึกษาเห็นว่าควรเป็นคุณลักษณะทางด้านความรู้และทักษะในการแนะแนวอาชีพ¹⁷ ซึ่งพิจารณาได้ด้วยเหตุผลทำนองเดียวกันกับที่กล่าวแล้วกล่าวคือ นักศึกษามุ่งประเด็นเฉพาะสาระสำคัญที่ตนมุ่งหวังเป็นหลักเท่านั้น องค์ประกอบอื่นจึงเป็นเรื่องรองลงมาตามลำดับ

กล่าวโดยสรุปผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาได้พิจารณาจัดลำดับความสำคัญประกอบด้วย

1. มนุษยสัมพันธ์
2. คุณธรรม
3. ประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต
4. บุคลิกภาพ
5. ความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ
6. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้

สำหรับคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวด้านที่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาไม่พิจารณาเลือกเลยได้แก่ด้านความเป็นผู้นำ อาจเป็นเพราะทุกกลุ่มเห็นว่ามีความสำคัญน้อยมากต่อบทบาทของบุคลากรแนะแนวในการดำเนินกิจกรรมทางด้านนี้ ซึ่งขัดแย้งกับความคิดเห็นของ Sonne และ Goldman ซึ่งกล่าวว่านักแนะแนวควรเป็นบุคคลที่มีลักษณะแสดงออกซึ่งความเป็นผู้นำพอสมควร เพื่อให้ได้รับการแนะแนวเกิดความประทับใจในความสามารถและความมีประสิทธิภาพ¹⁸

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในแต่ละด้าน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อบุคลากรแนะแนวไม่แตกต่างกันในทุกคุณลักษณะ ส่วนคุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น

แตกต่างกันในแต่ละด้าน และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยขออภิปรายตามลำดับดังนี้

ด้านมนุษยสัมพันธ์ พิจารณาโดยภาพรวมจะพบว่านักศึกษามีความต้องการบุคลากรแนะแนวที่มีคุณลักษณะในด้านนี้สูงกว่าผู้บริหาร และครู-อาจารย์ โดยเฉพาะกับครู-อาจารย์ สูงกว่าค่อนข้างมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาเป็นผู้ที่รับผลโดยตรงจากกิจกรรมแนะแนว ในขณะที่ครู-อาจารย์ เป็นผู้รับผลโดยอ้อม อีกทั้งอาจอยู่ในฐานะผู้ปฏิบัติงาน จึงมีค่า $\bar{x}$ ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนกล่าวคือนักศึกษา $\bar{x} = 4.09$ ในขณะที่ครู-อาจารย์ $\bar{x} = 3.76$ เท่านั้น ทั้งนี้ดังที่ได้กล่าวแล้วว่านักศึกษาคือผู้รับผลพวงจากกิจกรรม ซึ่งมีความคาดหวังค่อนข้างสูงที่ต้องการให้การแก้ไขข้อปัญหาต่าง ๆ ของตนบรรลุผล จึงมีความต้องการบุคลากรที่มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงาน หรือการร่วมมือกับบุคคลได้ดีในการทำงานและการดำเนินชีวิต ตลอดจนมีกระปรี้กระเปร่าที่ดี ในขณะที่ ครู-อาจารย์ ซึ่งอยู่ในฐานะผู้ปฏิบัติงาน และตามปกติก็มีงานด้านการสอนประจำค่อนข้างมากอยู่แล้ว จึงมักจะไม่ค่อยกระตือรือร้นเท่าใดนัก แต่อย่างไรก็ตาม ครู-อาจารย์ก็มีความเห็นไม่แตกต่างจากนักศึกษาในรายละเอียดอื่น ๆ เท่าใดนัก และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้บริหารจะพบว่ามีค่าใกล้เคียงกัน แสดงว่าผู้บริหารก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกับนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารอยู่ในฐานะผู้ให้การสนับสนุน ดังนั้นหากกิจกรรมแนะแนวประสบความสำเร็จย่อมจะเกิดผลดีต่อนักศึกษา ครู-อาจารย์ ผู้บริหาร สถานศึกษา และแม้แต่สังคมภายนอกในที่สุด มีข้อที่น่าสังเกตกล่าวคือทั้งสามกลุ่ม พิจารณาให้ความเห็นสอดคล้องทั้งสองด้าน กล่าวคือ ในส่วนของความเห็นระดับสูง และต่ำเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สำหรับความคิดเห็นในระดับต่ำนั้น ได้แก่ เป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องของเวลา การนัดหมาย และความรับผิดชอบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการดำเนินชีวิตของสังคมแบบไทย ๆ ซึ่งไม่ค่อยจะเข้มงวดกับเรื่องเหล่านี้เท่าใดนัก ตลอดจนอาจเกี่ยวข้องกับสภาพการเดินทางของกรุงเทพมหานครในปัจจุบันก็เป็นได้หรืออาจเป็นเพราะภารกิจของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามที่มีกิจกรรมต้องปฏิบัติในแต่ละวันค่อนข้างมากอยู่แล้ว เช่น ผู้บริหารก็ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานประชุมภายนอก ภายใน และงานบริหารด้านอื่น ๆ อีกด้วย สำหรับครู-อาจารย์ ปกติจะมุ่งเน้นงานประจำคือการสอน งานเตรียมการ งานวัดผล และอาจรวมถึงภารกิจทางครอบครัวอีกด้วย สำหรับนักศึกษา ส่วนหนึ่งคือเวลาด้านการเรียน อีกส่วนก็เป็นเรื่องของกิจกรรม แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องการคำแนะนำเมื่อประสบปัญหาอีกด้วย ทั้งนี้อยู่ภายใต้ของการยึดหยุ่นในเรื่องของเวลา ดังที่ได้กล่าวแล้วจึงสรุปได้ว่าการเป็นคนยึดหยุ่นในเรื่องของเวลา การนัดหมาย และความรับผิดชอบนั้นไม่ใช่สาระสำคัญในแง่ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ด้านบุคลิกภาพ พิจารณาจากภาพรวมพบว่า นักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับสูงกว่าผู้บริหารและครู-อาจารย์ โดยมีค่า $\bar{x} = 3.83$ ในขณะที่ผู้บริหารและครู-อาจารย์มีระดับใกล้เคียงกันคือ 3.69 และ 3.62 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีวุฒิภาวะต่ำกว่า จึงแสดงออกตามสถานะ อีกทั้งนักศึกษานอกจากเป็นผู้รับผลจากการปฏิบัติแล้วนักศึกษายังมีความแตกต่างในด้านวัยวุฒิอีกด้วย

กล่าวคือ นักศึกษายังอยู่ในวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ค่อนข้างมาก ซึ่งโดยรวมมักจะใจร้อนทำการสิ่งใด ก็มักจะขาดความรอบคอบ ดังจะเห็นได้จากความคิดเห็นที่ต้องการบุคลากรแนะแนวที่มีปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการแก้ปัญหา การวางตัวอย่างเหมาะสม มีความกระตือรือร้นและมีอารมณ์สุ่มรอบคอบ สำหรับทางด้านผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ถึงแม้จะมีความคิดเห็นในด้านนี้ต้อยกว่านักศึกษาก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ต่างก็มีประสบการณ์ในการครองตนมากกว่า ตลอดจนต้องปฏิบัติหน้าที่หลายอย่างในเวลาเดียวกัน จึงเห็นเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องปกติ แต่ในรายละเอียดก็มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อย้อนไปพิจารณาคุณลักษณะในเชิงต่ำ ก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกับทั้งสามกลุ่มกล่าวคือ คุณลักษณะในด้านความอ่อนไหวทางอารมณ์ ทั้งนี้คงจะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างคาดหวังว่าคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวควรจะต้องเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่มั่นคง น่าเชื่อถือ และน่าศรัทธา พอที่จะให้ความไว้วางใจเมื่อมีข้อปัญหาและอื่น ๆ ที่ต้องการจากบุคลากรแนะแนว ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงไม่ยอมรับต่อคุณลักษณะในด้านนี้

ด้านความเป็นผู้นำ ซึ่งมีค่า $\bar{x}$ เท่ากับ 3.95, 3.90 และ 3.64 ตามลำดับเมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่านักศึกษามีความต้องการใกล้เคียงกับผู้บริหารแต่สูงกว่า ครู-อาจารย์ ทั้งนี้สำหรับทางด้านนักศึกษาอาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาตระหนักถึงสถานะของตนเองเป็นอย่างดี ในด้านวิบุลย ก็มักจะขาดความสุ่มรอบคอบ ในด้านของวุฒิภาวะนักศึกษาก็อยู่ในฐานะที่ต้อยกว่า จึงมีความต้องการที่สูงและเด่นชัดที่อยากได้บุคลากรแนะแนวที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสามารถในการตัดสินใจหรือมีไหวพริบและการวินิจฉัยที่ดี ส่วนผู้บริหารอาจเป็นเพราะความเชื่อตามฐานะหน้าที่ที่ตนเองปฏิบัติอยู่ตลอดจนประสบการณ์ที่ผ่านมาว่า คุณลักษณะของความเป็นผู้นำจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและช่วยส่งเสริมให้กิจกรรมที่ปฏิบัติสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ในขณะที่ครู-อาจารย์ ส่วนใหญ่อยู่ในฐานะผู้ปฏิบัติตามนโยบายกับทั้งปฏิบัติหน้าที่ประจำคือการสอนจึงอาจมองไม่เห็นความสำคัญของคุณลักษณะด้านดังกล่าวเท่าใดนัก แต่อย่างไรก็ตามทั้งสามกลุ่มก็มีความคิดเห็นในรายละเอียดไม่แตกต่างกัน เช่น คุณลักษณะในด้านความเป็นผู้นำ ควรจะมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ความสามารถในการตัดสินใจ หรือการมีไหวพริบและวินิจฉัยดี เป็นต้น ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ในภาพรวมนักศึกษามีความต้องการบุคลากรแนะแนวที่มีความสามารถในด้านการถ่ายทอดความรู้สูงกว่าผู้บริหาร และครู-อาจารย์ แต่เป็นความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันมากนักในแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทุกกลุ่มตระหนักดีว่าคุณลักษณะในด้านนี้ก็มีความสำคัญต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวเช่นเดียวกัน กล่าวคือการทำกิจกรรมแนะแนวย่อมต้องอาศัยการถ่ายทอดปัญหา และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนการนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งบุคลากรแนะแนวหากมีคุณสมบัติในด้านความสามารถในการถ่ายทอดย่อมจะช่วยให้การดำเนินกิจกรรมแนะแนวประสบผลสำเร็จได้ง่าย กล่าวโดยสรุป ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นต่อราย

ละเอียดในคุณลักษณะในด้านนี้คล้ายคลึงกัน กล่าวคือควรมีความสามารถในการชี้แนะ มีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ และการถ่ายทอดการแก้ปัญหาด้วยวิธีง่าย ๆ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้แก่ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ของวิทยาเขตต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้คือ

1. จากผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวที่จัดเรียงลำดับตามความสำคัญมีดังนี้ ด้านบุคลิกภาพ ควรเป็นผู้มีปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหา และมีความกระตือรือร้น ด้านประสบการณ์ทางการสอนการแนะแนวการดำเนินชีวิต ควรเป็นผู้ยึดหลักการที่ว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติและเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและชุมชน ด้านมนุษยสัมพันธ์ ควรเป็นผู้มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักศึกษาและผู้ร่วมงานและร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงาน และการดำเนินชีวิต ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ควรเป็นผู้มีศีลธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนวและมีความยุติธรรม ด้านความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ ควรเป็นผู้มีความรู้ในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพการศึกษา และระบบการเรียนการสอนในสถาบัน และมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวในวิทยาเขต ด้านความเป็นผู้นำ ควรเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ควรเป็นผู้มีความสามารถในการเลือกวิธีเพื่อการชี้แนะแก่นักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งผู้บริหารควรเห็นความสำคัญของคุณลักษณะดังกล่าว และใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกครู-อาจารย์ ที่จะมาปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรแนะแนวในสถานศึกษาต่อไป

2. จากผลของการวิจัยที่ค้นพบดังรายละเอียดในข้อที่ 1 ผู้บริหารควรจัดให้มีการสัมมนาเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว โดยใช้คุณลักษณะที่การวิจัยค้นพบดังกล่าวเป็นแนวทางในการสัมมนา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัย ถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการแนะแนว ตามความคิดเห็นของนักแนะแนวในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2. ควรทำการศึกษาวิจัยถึงบทบาทของนักแนะแนวตามความต้องการของนักศึกษาสังกัดวิทยาเขตต่าง ๆ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

3. ศึกษาวิจัยถึงข้อเปรียบเทียบความต้องการต่อคุณลักษณะของนักแนะแนว ตามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ประสาร ทิพย์ธาวา, การแนะแนวเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2531), หน้า 157.

²คมเพชร ฉัตรศุภกุล, การแนะแนวเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2531), หน้า 104.

³Shertzer, Bruce and Stone Shelley C., **Fundamental of Guidance** (Boston : Houghton Mifflin Company, 1966), pp. 102-103.

⁴ศักดิ์สิทธิ์ ชติยาสุวรรณ, "ลักษณะผู้ให้คำปรึกษาที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบผสม ประเภทสหศึกษาในภาคกลางของประเทศไทย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต, แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 70-72.

⁵Sweeney J. Thomas, "The School Counselor as Perceived by School Counselors and their Principals," **Personnel and Guidance Journal** (April 1966), pp. 844-848.

⁶Grigg B.E. and Goodstein L.D., "The Use of Clients as Judges of the Counselor Performance," **The Journal of Counseling Psychology** (April 1952), pp. 31-36.

⁷คมเพชร ฉัตรศุภกุล, **สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว**, หน้า 97-103.

⁸Shertzer, Bruce and Stone Shelley C., *op.cit.*, pp. 120-123.

⁹ดวงเดือน พิศาลบุตร, "ปรากฏการณ์เทคนิคในการแนะแนวแก่นิสิตปริญญาครุศาสตร์ ปีที่ 2," พ.ศ. 2500.

¹⁰อนนต์ อนันตรังสี, **หลักการแนะแนว** (กรุงเทพมหานคร : พีระพัฒนา ,2521),
หน้า 199.

¹¹จรัส ดวงสุวรรณ, "การศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของ
ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนกลาง," (ปริญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520), หน้า 75-77.

¹²David Joseph Mangusso, "Secondary School Counselor's Role As Perceived
by Administrators of Large School Districts in Texas," (Dissertation Abstract
International December 1972), p. 2717.

¹³จรัส ดวงสุวรรณ, **สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว**, หน้า 81.

¹⁴ธรา จาตุประยูร, "การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังระหว่างครู และนักเรียนมัธยม
แบบประสมในภาคเหนือที่มีต่อลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา และการเปลี่ยนแปลงความคาดหวัง
ของนักเรียนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง," (ปริญาานิพนธ์ กศ.ม., วิทยาลัยการศึกษา
ประสานมิตร, 2517), หน้า 58-60.

¹⁵กสุมา สายสนิท, **เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน**.

¹⁶สวัสดี สุวรรณอักษร "ความรู้เรื่องการแนะแนว," **วารสารแนะแนว ฉบับที่ 9**
(เมษายน-มิถุนายน 2512), หน้า 13-14.

¹⁷David Joseph Mangusso, op.cit., p.2717.

¹⁸TR. Sonne and Goldman L. "Preferences of Authoritarian and
Equalitarian Personality for Client Centered and Eclectic Counseling," **The Journal of
Counseling Psychology** No. 4, (1957), pp. 129-135.

บรรณานุกรม

- กาญจนา ทองอุไร. "บริการต่าง ๆ และคุณลักษณะของผู้แนะแนวที่นักเรียนระดับประถมศึกษา
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต้องการ." วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2519.
- กุสุมา สายสนิท. "ลักษณะของบุคคลที่เด็กวัยรุ่นต้องการจะปรึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, แผนกวิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. องค์กำหนดประสิทธิภาพของการประถมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2527.
- คมเพชร ฉัตรศุภกุล. การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- จงสกุล วุฒิสรรพ์. "คุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวตามความคาดหวังของนักเรียนมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 และผู้บริหารโรงเรียนสังกัดโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.
- จำรัส ดั่งสุวรรณ. "การศึกษาคุณลักษณะของนักแนะแนวตามความคาดหวังของผู้บริหาร
อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520.
- ดวงเดือน พิศาลบุตร. "ปรากฏทฤษฎีเทคนิคในการแนะแนวแก่นิสิตปริญญาครุศาสตรบัณฑิตที่ 2." พ.ศ.
2500.
- ถวัลย์ สนธิอนุเคราะห์ และอำไพ รัตนอารีกุล. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520.
กรุงเทพมหานคร :ฟิลิปปินส์เซ็นเตอร์การพิมพ์, 2530.

ธาดา จาตุประยูร. "การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังระหว่างครูและนักเรียนมัธยมแบบประสม ในภาคเหนือที่มีต่อคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา และการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของ นักเรียนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง." ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัย วิชาการศึกษาประสานมิตร, 2517.

นิพนธ์ ศศิธร และคนอื่น ๆ. การแนะแนวกับการพัฒนาอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : พรศิวกการ พิมพ์, 2531.

นิภา อัดถการ. "การศึกษาเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้ให้คำปรึกษาในความคาดหวังของผู้รับคำ ปรึกษาและผู้ให้คำปรึกษา." ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2519.

บุญเรียง ขจรศิลป์. วิธีการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์, 2530.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

ประสาร ทิพย์ธารา. การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : พัทธอักษร, 2531.

ปราณี เกกิงพล. การแนะแนวและการให้บริการปรึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย รามคำแหง, 2515.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตการพิมพ์, 2529.

ราชบัณฑิตยสถาน, สำนักนายกรัฐมนตรี. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2525.

วัชร ทรัพย์มี. การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

วัชร ทรัพย์มี. "บุคลิกภาพของครูแนะแนวที่พึงปรารถนาจากการจัดลำดับของนักเรียน."วารสาร **แนะแนว**, 12 (มิถุนายน-กรกฎาคม 2524.), หน้า 42-48.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัชรีย์ ทรัพย์มี. "สภาพการแนะแนวของสถาบันการศึกษาแห่งประเทศไทย." งานวิจัย, 2519.

วิชากร, กรม. การจัดการบริการแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2523.

วิชากร, กรม. คู่มือปฏิบัติงานแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2531.

วิชากร, กรม. คู่มือการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนางานแนะแนวการศึกษาและอาชีพกระทรวง
ศึกษาธิการ ระยะที่ 1 ปี 2533-2539. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2530.

วิไล แพงคำ. "การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานแนะแนวและนิสิตสาขาการแนะแนวต่อ
ลักษณะสำคัญทางทัศนคติ ความรู้ และความสามารถของผู้ให้คำปรึกษา." วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

ศักดิ์สิทธิ์ ชติยาสุวรรณ. "ลักษณะผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวที่พึงประสงค์ของนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมแบบประสมประเภทสหศึกษาในภาคกลาง." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
แผนกวิชาจิตวิทยาบัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมสามัญศึกษา. คู่มือบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2519.

สมใจ พรหมศิริ. "ทัศนคติของครู-อาจารย์โรงเรียนมัธยมแบบประสมสี่แห่ง ที่มีต่อโครงการแนะแนว
ของโรงเรียน." วิทยานิพนธ์ กศ.ม., วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2511.

สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2527.

สุโท เจริญสุข. หลักการแนะแนวภาคปฏิบัติในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แพรววิทยา,
2517.

อนันต์ อนันตรังสี. หลักการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสโตร์, 2517.

อนันต์ กรุแก้ว. "เทคโนโลยี สื่อนาคต. "วารสารวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาวันสถาปนาครบรอบ
12 ปี, 27 กุมภาพันธ์ 2530, หน้า 13.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัมพา ไชติกเสถียร. **ทฤษฎีการให้คำปรึกษา**. กรุงเทพมหานคร : 2514.

อากาศ ฤกษ์ช่าง. "การบริหารงานแนะแนวให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่." **วารสารแนะแนว** (ธันวาคม 2520-มกราคม 2521), หน้า 5-15.

Andrew, Dean C. and Ray Deverall Willey. **Administration and Organization of the Guidance Program**. New York : Harper and Brother, 1958.

Bare, Carole E. "Relationship of Counselor Personality and Counselor Client Personality Similarity to Selected Counseling Success Criteria." **Journal of Counseling Psychology** (1967), pp. 419-424.

B.E., Grigg and Goodstein L.D. "The of Clients as Judges of the Counselor Performance." **The Journal of Counseling Psychology**. No.4, (Fall 1952), pp. 31-36.

Bruce, Shertzer and Stone Shelley C. **Fundamental of Guidance**. Boston : Houghton Mifflin Company, 1966.

Cottle, W.M.C. and N.M. Downie. **Procedure and Preparation for Counseling**. New Jersey : Prentice-Hall, 1960.

Downing, Lester N. **Guidance and Counseling Service**. New York : McGraw-Hill, 1968.

Good Carter V. **Dictionary of Education**. 3rd ed. New York : McGraw-Hill Book Co., 1973.

Jone, Arther J. **Principle of Guidance**. New York : McGraw-Hill Book Co., 1951.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities." **The Journal of Education and Psychological Measurement** 30(3) : 1970 pp. 607-610.

Mangusso, David Joseph. "Secondary School Counselor's Role As Perceived by Administrators of Large school Districts in Texas." **Dissertation Abstracts International**, 1972.

Palmeur, Cathy J. "Characteristics of Effective Counselor Trainees." **Dissertation Abstracts International** 36 (October 1975) : 2031-A

Thomas, Sweeney J. "The School Counselor as Perceived by School Counselors and their Principals." **Personnel and Guidance Journal**. (April 1966), pp. 844-848.

Sonne, TR. and Goldman L. "Preferences of Authoritarian and Equalitarian Personality for Client Centered and Eclectic Counseling." **The Journal of Counseling Psychology**. No. 4, (Winter 1957), pp. 129-135.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 109/2533

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายสมชาย รัตนปริญญา

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายสมชาย รัตนปริญญา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการ
วิทยานิพนธ์ดังต่อไปนี้

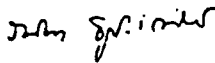
1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
อาจารย์บุญสิทธิ์ วรรณจันทร์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
อาจารย์บัญชา ยาวีราช	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์	ประธานกรรมการ
อาจารย์บุญสิทธิ์ วรรณจันทร์	กรรมการ
อาจารย์บัญชา ยาวีราช	กรรมการ
ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล	กรรมการ
ดร.ธีระพล เทนหัสติน ณ อยุธยา	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2533

(ศุภชัยวุฒิลา ชูประเสริฐ)
คณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2533

1. นายสมชาย รัตนปรีญา ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ในสังกัดวิทยาเขตสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อ.บุญสิทธิ์ วรรณทร์ และ อ.ปัญญา ยาวีราช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ 2534

(นายศุภชัย รตโนภาส)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1507.3/19

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

กรุงเทพฯ ๒๕๓๔

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายสมชาย รัตเป็ญญา เป็นนักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม-
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีพศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ครู - อาจารย์ และนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ในสังกัดวิทยาเขต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งโครงการวิจัยนี้ได้รับการ
อนุมัติจากคณะกรรมการแล้ว เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2533

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อขออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านทั้งต่อไปนี้

1. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	2. วิทยาเขตสุพรรณบุรี
3. วิทยาเขตปทุมธานี	4. วิทยาเขตพัฒนการพระนคร
5. วิทยาเขตปทุมธานี จักรวรรดิ	6. วิทยาเขตสมุทรสาคร
7. วิทยาเขตโคราช	8. วิทยาเขตสกลนคร
9. วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา	10. วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา
11. วิทยาเขตจันทบุรี	

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
รักษาราชการแทนคณบดี

วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
วันที่.....7.....สิ.ค. 2534
เวลา.....10:05
เลขที่.....0600

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ 13 20 4
ที่ 13 20 4
เรื่อง ขออนุมัติโครงการวิจัย

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2534

เรื่อง ขออนุมัติโครงการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการกองงานวิทยาเขต

ด้วย นายสมชาย รัตนปริญญา นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารครูอาจารย์ และนักศึกษาต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ในสังกัดวิทยาเขตสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง 11 วิทยาเขต ดังนี้

1. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	2. วิทยาเขตอุเทนถวาย
3. วิทยาเขตมหิศรพิมุข มหาเมฆ	4. วิทยาเขตพัฒนการพระนคร
5. วิทยาเขตมหิศรพิมุข จักรวรรดิ	6. วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์
7. วิทยาเขตโชติเวช	8. วิทยาเขตเพาะช่าง
9. วิทยาเขตพระนครเหนือ	10. วิทยาเขตพระนครใต้
11. วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ	

เห็นควรนำเสนอ อรม. เพื่อไปพิจารณา

1. อัญญาให้ นายสมชาย รัตนปริญญา ใกล้เคียงการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก วิทยาเขตทั้ง 11 แห่ง
2. หากเห็นชอบในข้อ 1 โปรดลงนามในหนังสือถึงคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่แนบมาพร้อมนี้

อภิสิทธิ์ ภิรมย์
25 กพ. 34
อธิการบดี
25 ก.พ. 34

เรียน ออ.น

เพื่อโปรดพิจารณา

อธิการบดี

อธิการบดี

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

18 กุมภาพันธ์ 2534

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ครู-อาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยกระผม นายสมชาย รัตนปริญา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ในสังกัดวิทยาเขตสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร" การวิจัยนี้จำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ในสังกัดวิทยาเขตสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร รวม 11 แห่ง จากการสัมภาษณ์อย่างปรากฏว่าท่านเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามที่แนบมานี้ด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง

สำหรับคำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ โดยนำไปวิเคราะห์และนำเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานด้านการแนะแนวในสถานศึกษาดังกล่าวต่อไป

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับคำตอบที่สมบูรณ์จากท่าน ภายในวันศุกร์ที่ 8 มีนาคม 2534 และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมชาย รัตนปริญา)

นักศึกษาริปัญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

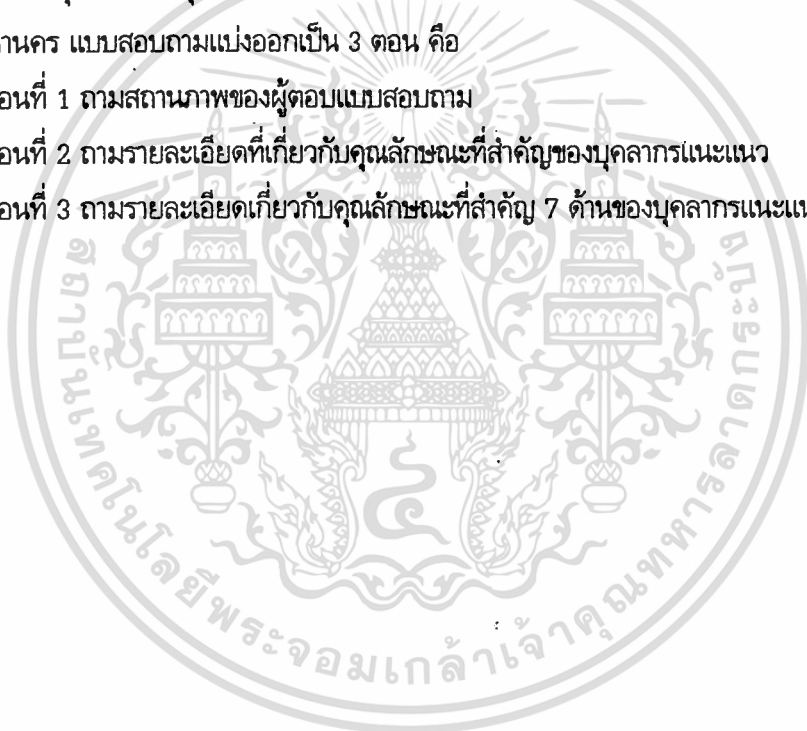
ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักศึกษา ต่อคุณลักษณะ
บุคลากรแนะแนว ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และ
นักศึกษา ต่อคุณลักษณะบุคลากรแนะแนว ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขต
กรุงเทพมหานคร แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 งามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 งามรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของบุคลากรแนะแนว

ตอนที่ 3 งามรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญ 7 ด้านของบุคลากรแนะแนว

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะที่สำคัญของบุคลากรแนะแนว ในวิทยาเขต สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

2. ในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน กรุณาตอบทุกข้อตามความคิดเห็นของท่านโดยอิสระ ข้อมูลที่ถูกต้องและตรงกับความเป็นจริงเท่านั้น จึงจะทำให้การวิจัยมีผลสรุปที่เที่ยงตรง การวิจัยนี้ผู้วิจัยมิได้มุ่งศึกษาวิทยาเขตใดวิทยาเขตหนึ่ง ผู้บริหารท่านใดท่านหนึ่ง หรือครู-อาจารย์ท่านใดท่านหนึ่ง โดยเฉพาะหากแต่แสวงหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนางานด้านแนะแนวในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นผลการวิจัยที่ปรากฏออกมาจะไม่มีผลกระทบต่อวิทยาเขต ผู้บริหาร และครู-อาจารย์แต่อย่างใด นอกจากเพียงแต่เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า มีองค์ประกอบใดบ้างที่บ่งถึงคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวเท่านั้น

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน หรือเติมข้อความในช่องว่างที่กำหนดให้

ตอนที่ 1.1 สำหรับผู้บริหาร

1. เพศ	☐	ชาย
	☐	หญิง
2. อายุ	☐	ต่ำกว่า 30 ปี
	☐	30 - 40 ปี
	☐	40 ปีขึ้นไป
3. วุฒิทางการศึกษา	☐	ต่ำกว่าปริญญาตรี
	☐	ปริญญาตรี
	☐	สูงกว่าปริญญาตรี
4. ตำแหน่งหน้าที่ของท่านในวิทยาเขต	☐	ผู้อำนวยการ

- ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
- หัวหน้าคณะวิชา
- หัวหน้าแผนกวิชา

ตอนที่ 1.2 สำหรับครู-อาจารย์

1. เพศ
  - ชาย
  - หญิง
2. อายุ
  - ต่ำกว่า 30 ปี
  - 30 - 40 ปี
  - 40 ปีขึ้นไป
3. วุฒิทางการศึกษา
  - ต่ำกว่าปริญญาตรี
  - ปริญญาตรี
  - สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 1.3 สำหรับนักศึกษา

1. เพศ
  - ชาย
  - หญิง
2. อายุ
  - ต่ำกว่า 17 ปี
  - 17 - 20 ปี
  - 20 ปีขึ้นไป
3. กำลังศึกษาอยู่ในระดับ
  - ปวส. ปีที่ 1 รอบเช้า
  - ปวส. ปีที่ 1 รอบบ่าย
  - ปวส. ปีที่ 2 รอบเช้า
  - ปวส. ปีที่ 2 รอบบ่าย
4. การใช้บริการแนะแนว
  - เคยใช้มาแล้ว
  - ยังไม่เคยใช้บริการเลย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของบุคลากรแนะแนว ในวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด ทั้งนี้ตัวเลขแต่ละค่ามีความหมายดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญมากที่สุดที่ควรจะเป็นของบุคลากรแนะแนว

ระดับคะแนน 4 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญมากที่สุดที่ควรจะเป็นของบุคลากรแนะแนว

ระดับคะแนน 3 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญที่ควรจะเป็นของบุคลากรแนะแนว

ระดับคะแนน 2 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญน้อยที่ควรจะเป็นของบุคลากรแนะแนว

ระดับคะแนน 1 หมายถึงคุณลักษณะที่สำคัญน้อยที่สุดที่ควรจะเป็นของบุคลากรแนะแนว

หมายเหตุ บุคลากรแนะแนว หมายถึงบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้ง หรือมอบหมายจากผู้บริหารให้รับผิดชอบ หรือทำหน้าที่เกี่ยวกับการทำโครงการ และจัดบริการแนะแนวในด้านการศึกษา ปัญหาส่วนตัวและการประกอบอาชีพ แก่นักศึกษา ในวิทยาเขตทั้งรายบุคคล และกลุ่ม

คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว หมายถึง คุณลักษณะที่บุคลากรแนะแนวควรมีประจำตัวอันได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติ ต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้ให้คำปรึกษา

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของบุคลากรแนะแนว	ระดับความสำคัญของคุณลักษณะ				
		5	4	3	2	1
1.	มีความสามารถในการประสานงานที่ดี					
2.	สามารถชี้แจงให้ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงขอบข่ายของงานแผนกแนะแนวในที่ประชุม					
3.	มีความกระตือรือร้น					
4.	มีความเป็นกันเอง					
5.	ไม่ให้ความมั่นใจในเรื่องต่าง ๆ สูงเกินไป					
6.	มีความสามารถในการเลือกวิธีเพื่อการชี้แนะแก่นักศึกษาได้อย่างเหมาะสม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของ บุคลากรแนะแนว	ระดับความสำคัญของ คุณลักษณะ				
		5	4	3	2	1
7.	เป็นคนยืดหยุ่นในเรื่องของเวลาการนัดหมายและความรับผิดชอบ					
8.	ให้เกียรติซึ่งกันและกัน					
9.	มีความจริงใจพร้อมที่จะช่วยเหลือนักเรียนและผู้ร่วมงาน					
10.	สามารถจัดระบบการทำระเบียบสะสมและระเบียบพฤติกรรมของนักศึกษาทุกคน					
11.	มีความเห็นอกเห็นใจ					
12.	มีความอ่อนไหวทางอารมณ์					
13.	มีไหวพริบและวินัยดี					
14.	มีอารมณ์ขัน สนุกสนานร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส					
15.	มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษาควรทราบโดยวิธีการต่าง ๆ					
16.	การแสดงความคิดเห็นมักดูเสียงส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์					
17.	สามารถถ่ายถอดการแก้ปัญหาด้วยวิธีง่าย ๆ					
18.	พูดจาไพเราะน่าฟัง ไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น					
19.	มีความสามารถในการผูกมิตร					
20.	มีความยุติธรรม					
21.	สามารถเลือกใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม					
22.	มีความรู้ในรายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษาต่อและระบบการเรียนการสอนในสถาบันต่าง ๆ					
23.	มีความรู้ในจุดมุ่งหมาย หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง					
24.	สามารถชี้แจงให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่ตนปรารถนา					
25.	การรักษาความลับ ถือเป็นเรื่องสำคัญ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของบุคลากร แนะแนว	ระดับความสำคัญของคุณ ลักษณะ				
		5	4	3	2	1
26.	เคยทำการสอนได้ผลดีมาแล้ว					
27.	มีความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน					
28.	มีความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียนและเร้าความสนใจ ของผู้เรียน					
29.	มีความเสียสละ					
30.	ประพฤติปฏิบัติตามขนบประเพณีของสังคมไทย					
31.	มักเข้าร่วมในการกีฬาเป็นประจำ					
32.	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิชาที่จัดสอนในวิทยาเขต ตามลักษณะรายวิชาต่าง ๆ					
33.	มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น					
34.	มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู					
35.	มีความสามารถในการคุมชั้นเรียน					
36.	เคยทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการมาแล้ว					
37.	รู้แหล่งวิทยาการและแหล่งเอกสารที่เป็นประโยชน์ต่อ บริการสนเทศ					
38.	ถือว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติและเป็นประโยชน์ต่อ สังคม					
39.	มีความสามารถในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา					
40.	เป็นผู้มีศีลธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต					
41.	มีความสามารถในการกระตุ้นและนำผู้อื่น					
42.	มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการจัดบริการ แนะแนวในวิทยาเขต					
43.	วางตัวได้เหมาะสมกับบุคคลต่างเพศและวัย					
44.	มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่สำคัญของบุคลากร แนะแนว	ระดับความสำคัญของคุณ ลักษณะ				
		5	4	3	2	1
45.	ยึดมั่นในจรรยาบรรณของนักแนะแนว					
46.	มีหลักและวิธีการอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ					
47.	มีความเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา					
50.	มีอารมณ์สุ่มรอบคอบ					
51.	มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู					
52.	แต่งงานแล้วและครอบครัวมีความสุขดี					
53.	ไม่กล่าววาจาให้ร้ายผู้อื่น					
54.	มีความรู้เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเหตุการณ์ ปัจจุบัน					
55.	ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและชุมชน					
56.	ร่วมมือกับบุคคลอื่นได้ดีในการทำงานและการดำเนิน ชีวิต					
57.	ไม่มุ่งเน้นหลักการ และอุดมคติ จนเกินเหตุ					
58.	มีประสบการณ์กว้างขวางในการเข้าสังคม					
59.	มีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินงาน					
60.	มีปฏิภาณไหวพริบ มีความสามารถในการแก้ปัญหาได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 โปรดจัดอันดับความสำคัญคุณลักษณะของบุคลากรแนะแนวด้านต่าง ๆ โดยพิจารณาว่าคุณลักษณะด้านใดมีความสำคัญมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับ จนครบ 5 อันดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับตอนที่ 2

ลำดับที่	คุณลักษณะของบุคลากรแนะแนว
	ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านประสบการณ์ทางการสอน การแนะแนว และการดำเนินชีวิต ด้านความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ด้านความรู้ และทักษะในการแนะแนวอาชีพ ด้านคุณธรรม และความประพฤติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน	นายสมชาย รัตน์ปริญญา
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 11 ตุลาคม 2491
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	ครุศาสตรบัณฑิตสาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิชาโยธา- ก่อสร้าง
สถานที่สำเร็จการศึกษา	คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล
ปีที่สำเร็จการศึกษา	ปีการศึกษา 2520
ประสบการณ์การทำงาน	หัวหน้าแผนกวิชาเทคนิคก่อสร้าง วิทยาเขต อุเทนถวาย เมื่อปี พ.ศ. 2529 หัวหน้างานประมาณราคา หัวหน้าฝ่ายออกแบบ และก่อสร้าง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อปี พ.ศ. 2534-2537
อาชีพปัจจุบัน	รับราชการตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 แผนก วิชาเทคนิคก่อสร้าง คณะวิชาช่างโยธา วิทยาเขตอุเทนถวาย